NUMER O PODWÓJNEJ OBJĘTOŚCI.

Nr. 28. Warszawa, dnia 1 grudnia 1922 r. **Rok IV.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 240 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 290 mk. poleconą 340 mk.). Prenumerata kwartalna 1.000 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 600 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 16-37, tel. admin. № 276-29.

TREŚĆ:

Podatki bezpośrednie: 522. Okólnik w sprawie potrąceń podatku dochodowego z uposażeń służbowych od 1 grudnia 1922 r.

Opłaty stemplowe: 523. Komunikat Ministerstwa Skarbu w przedmiocie udzielonych przez Izby Skarbowe zezwoleń na bezpośrednie uiszczanie opłat (należytości) stemplowych od rachunków, poświadczeń odbioru i t. d.

Podatki konsumcyjne: 524. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 3/XI—1922 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapałek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. **525.** Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 20/XI 1922 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z d. 3/XI 1922 r. w przedmiocie opodatkowania zapałek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. **526.** Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 20/XI 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. **527.** Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 21/XI 1922 r. w celu wykonania rozp. Rady Ministrów z d. 20/XI 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. **528.** Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 20/XI 1922 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. **529.** Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 21/XI 1922 r. w przedmiocie wykonania rozp. Rady Ministrów z d. 20/XI 1922 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Monopol tytoniowy: 530. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 29 października 1920 r. w przedmiocie wykonania ustawy z d. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym w dalszym okresie przejściowym.

Przepisy celne: 531. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 1/XI—1922 r. w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie podwyższenia opłat od ropy naftowej, wywożonej za granicę. **532.** Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z d. 22/XI—1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest wzbroniony. **533.** Okólnik T. 26 w sprawie clenia lekarstw gotowych i podozowanych. **534.** Okólnik T. 27 w sprawie wykazu specyfikatów farmaceutycznych, wyrabianych poza granicami Państwa Polskiego i dozwolonych do obrotu w kraju. **535.** Okólnik T. 30 w sprawie wyjaśnienia okólnika T. 27. **536.** Okólnik T. 31 w sprawie taryfowania słomy lnianej i konopnej. **537.** Okólnik w sprawie dozwolenia wywozu podkładów kolejowych. **538.** Okólnik w sprawie przesyłania do Urzędów Celnych pozwoleń wydawanych na wywóz węgla, rudy i soli przez Główny Urząd Przywozu i Wywozu. **539.** Okólnik w sprawie stosowania dopłaty do cła (agio) do towarów zalegających w składach celnych i kolejowych w chwili wejścia w życie rozp. o zmianie dopłaty walutowej do cła. **540.** Okólnik w sprawie stosowania zniżki celnej do towarów pochodzących z Rumunji, Włoch i Szwajcarji. **541.** Okólnik w sprawie wywozu zagranicę mięsa końskiego. **542.** Okólnik w sprawie sposobu przeprowadzania odpraw nasienia maku i ziemniaków. **543.** Okólnik w sprawie zgłoszeń statystycznych. **544.** Okólnik w sprawie wywozu za granicę obligacyj pożyczki złotej z 1922 r. **545.** Komunikat Ministerstwa Skarbu w sprawie uruchomienia Dyrekcji Ceł w Warszawie.

Pożyczki państwowe: 546. Okólnik w sprawie wywozu za granicę obligacyj pożyczki złotej 1922 r.

Przepisy rachunkowe i kasowe: 547. Zestawienie obrotów kasowych za czerwiec 1922 r. **548.** Dochody Ministerstwa Skarbu w czerwcu 1922 r.

Przepisy karne: 549. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa. **550.** Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 24/XI 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 26 września 1922 r. o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa. **551.** Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 24/XI 1922 r. co do kursu niektórych monet złotych i srebrnych oraz cen czystego złota i srebra, służących za podstawę obliczenia nagród za zwalczanie przemytnictwa.

Kontrola skarbowa: 552. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 17/XI—1922 r. w przedmiocie zmiany przepisu o djetach i kosztach podróży dla urzędników Kontroli Skarbowej i funkcjonarjuszów tejże Kontroli.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dz. Urzęd.", Administracja przypomina iż czas odnowić prenumeratę na kwartał I — 1923 r., która wynosi 2000 mk. Osobne przypomnienia rozsyłane nie będą.

Podatki bezpośrednie.

522.

OKÓLNIK L. D. PL./835/V.

Do wszystkich Izb skarbowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Zmiana warunków ekonomicznych, zaszła wskutek drożyzny i spadku marki polskiej, wywołała między innemi powiększenie płac, powodując równocześnie coraz to wyższe ich oprocentowanie na podstawie przepisów działu II ustawy z 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 232).

Doszło do tego, że pobieranie podatku od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wedle stopy procentowej, ustalonej ściśle w sposób przewidziany w art. 27 cytowanej ustawy, staje się uciążliwem dla pracowników i zagraża ich zdolności płatniczej.

Taki stan rzeczy nie był intencją ustawodawcy.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu uważa za konieczne niezwłocznie, a więc nawet przed zamierzonem znowelizowaniem ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r., zapobiec niepomiernemu opodatkowaniu dochodów, osiągniętych z płac i w tym celu, korzystając z uprawnień, nadanych art. 112 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550), zarządza, co następuje:

Celem dokonania potrąceń, przewidzianych w art. 27 ustawy z 4.IV. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 232), przy wypłacie uposażeń służbowych pracownikom, zarówno państwowym, jak i prywatnym, poczynając od 1 grudnia do końca roku 1922, ustala się stopę procentową podatku w ten sposób, że w stosunku rocznym oblicza się tylko tę wysokość uposażenia, która przypadała do wypłaty według wysokości otrzymanej za miesiąc wrzesień r. b., pozostałą zaś wysokość przyjmuje się jako wynagrodzenie jednorazowe.

Przykłady:

1) pracownikowi, którego perjodyczne wynagrodzenie za miesiąc wrzesień r. b. wynosiło 200.000 mk. wypłaca się według tejże samej kategorji płacy — wynagrodzenie za miesiąc grudzień, w wysokości 300.000 mk.

Ustalenie stopy procentowej.

Perjodyczne wynagrodzenie według wymiaru z miesiąca września w wysokości 200.000 mk., obliczone w stosunku rocznym wynosi 2.400.000 mk.

Pozostaje jako wynagrodzenie jednorazowe 100.000 mk.

Razem 2.500.000 mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 2.500.000 marek, według skali art. 27 ustawy z 4.IV. 1922 r. wynosi 1.7%, wobec czego potrąca się przy wypłacie wspomnianych 300.000 marek podatek w kwocie 5.100 mk.

2) Pracownikowi, który zajmuje stanowisko wyższe od zajmowanego we wrześniu r. b., wypłaca się wynagrodzenie za miesiąc grudzień w wysokości 400.000 mk.

Ustalenie stopy procentowej

Na stanowisku, według którego wypłaca się wynagrodzenie za miesiąc grudzień w wysokości 400.000 mk., wynagrodzenie za miesiąc wrzesień r. b. wyrażało się w wysokości 250.000 mk., które obliczone w stosunku rocznym wynosi 3.000.000 mk.

Różnica pomiędzy 400.000 mk. 250.000 mk., stanowi wynagrodzenie jednorazowe w kwocie 150.000 marek.

Razem 3.150.000 mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 3.150.000 mk., według skali art. 27 powołanej ustawy wynosi 2.5%, przeto przy wypłacie wspomnianych 400.000 mk. potrąca się podatek w kwocie 10.000 mk.

Warszawa, dnia 21 listopada 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *B. Markowski*,
Podsekretarz Stanu.

Opłaty stemplowe.

523.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

w przedmiocie udzielonych przez Izby Skarbowe zezwoleń na bezpośrednie uiszczanie opłat (należytości) stemplowych od rachunków, poświadczeń odbioru i t. d.

Izby Skarbowe zezwoliły na bezpośrednie uiszczanie opłat (należytości) stemplowych następującym instytucjom:

Izba Skarbowa w Białymstoku.

1) Nadleśnictwu Druskienickiemu w Grodnie od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 15.VII 1922 r. L. 28227/1421/22.

2) Nadleśnictwu Wołkowyskiemu w Wołkowysku od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 15.VII 1922 r. L. 28564/1436/22.

3) Nadleśnictwu Waliły w Gródku od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 17.VII 1922 r. L. 28713/1444/V/22.

4) Nadleśnictwu Jagiel od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 18.VII 1922 r. L. 28849/1455/V/22.

5) Nadleśnictwu Ostrów w Ostrowiu od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 18.VII 1922 r. L. 28850/1456/22.

6) Nadleśnictwu Starzyńskiemu od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 29.VII 1922 r. L. 29993/1504/V/22.

7) Stowarzyszeniu Rolniczo-Handlowemu w Ostrowiu od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 7.VIII 1922 r. L. 31720/1576/V/22.

8) Filji Stowarzyszenia Rolniczo-Handlowego w Czyżewie od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 7.VIII 1922 r. L. 31720/1576/V/22.

9) Nadleśnictwu Kolno w Kolnie od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 23.VIII 1922 r. L. 33830/1709/V/22.

10) Nadleśnictwu Sokólskiemu w Słojce od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 7.IX 1922 r. L. 34264/1731/V/22.

11) Nadleśnictwu Wiśniewo od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 7.IX 1922 r. L. 35370/1801/V/22.

Izba Skarbowa w Brześciu nad Bugiem.

1) Oddziałowi Związku Polskich Stowarzyszeń Spożywców w Baranowiczach od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 11.II 1922 r. L. 3885/751.

Izba Skarbowa w Kielcach.

1) Suchedniowskiej Fabryce Odlewów, Spółce Akcyjnej w Suchedniowie od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 27.VII 1922 r. L. 55870/2071/V/22.

2) Odlewni Żelaza i Emaljerni „Kamienna" Jan Wytwicki w Kamiennej od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządzeniem z dnia 27.VII 1922 r. L. 55769/2076/V/22.

3) Zarządowi Dóbr i Fabryce Przysucha w Przysuchej od rachunków i poświadczeń odbioru rozp. z dnia 19.VII 1922 r. L. 53783/1981/V/22.

4) Firmie Krawczyk i Spółka w Zawierciu od rachunków i poświadczeń odbioru rozp. z dnia 19.VII 1922 r. L. 52451/1921/V/22.

5) Stowarzyszeniu Pożyczkowemu „Bratnia Pomoc" w Zakrzewie ziemi Radomskiej od rachunków i poświadczeń odbioru rozp. z dnia 29.VII 1922 r. L. 56164/2080/V/22.

6) Towarzystwu Anonimowemu Południowo-rosyjskich Hut Lustrzanych Hucie w Radomiu od rachunków i poświadczeń odbioru rozp. z dnia 9.IX 1922 r. L. 64604/2416/V/22.

7) Towarzystwu Bawełnianej Manufaktury Augusta Schmelcera w Myszkowie od rachunków i poświadczeń odbioru rozporządz. z dnia 19.IX 1922 r. L. 67762/2602/V/22.

Izba Skarbowa w Krakowie.

1) Firmie Austro-Daimler Towarzystwu Budowy Motorów w Krakowie od rachunków i poświadczeń odbioru rozp. z dnia 8.VII 1922 r. L. 2173/22.

2) Firmie Wapiennik Zabierzowski S-ka z ogr. por. w Zabierzowie od rachunków rozp. z dnia 8.VII 1922 r. L. 2174/22.

3) Firmie Związek Kredytowy dla drobnego handlu i przemysłu w Jaśle od poświadczeń odbioru rozp. z dnia 10.VII 1922 r. L. 2211/22.

4) Towarzystwu Zaliczkowemu i Ochrony Własności Ziemskiej Stow. zar. z ograniczoną por. w Limanowie od poświadczeń odbioru rozp. z dnia 18.VII 1922 r. L. 2294/22.

5) Firmie Hurtowni Chrześcijańskiej Spółki Handlowej Spółce z ogran. odpowiedz. w Krakowie od rachunków rozp. z dnia 20.VII 1922 r. L. 2328/22.

6) Firmie Krakowskie Biuro Handlowe Sp. z ogr. odpow. w Krakowie od rachunków rozp. z dnia 26.VII 1922 r. L. 2364/22.

7) Spółce Akcyjnej dla Przemysłu Naftowego i Gazów Ziemnych Sekcji Zachodnio-Małopolskiej w Tarnowie od rachunków rozp. z dnia 7.VIII 1922 r. L. 2510/22.

8) Składnicy Kółek Rolniczych Stow. Spółdzieln. z ogr. odpow. w Skawinie od rachunków rozp. z dnia 11.VIII 1922 r. L. 2561/22.

9) Zarządowi Państwowemu Dóbr Arcyksięcia Karola Stefana w Żywcu od rachunków rozp. z dnia 20.VIII 1922 r. L. 2625/22.

10) Dyrekcji Kopalni Societe Anonyme Miniere & Industrielle w Jaworznie od rachunków rozp. z dnia 1.IX 1922 r. L. 2632/22.

11) Firmie Dom Eksportowy B. Hendler w Krakowie od rachunków rozp. z dnia 14.IX 1922 r. L. 2599/22.

12) Firmie T-wo Gartenberg i Shreier, rafinerja nafty w Jaśle od rachunków rozp. z dnia 16.IX 1922 r. L. 2848/22.

13) Kantorowi Wymiany Metalman i Spółka w Krakowie od rachunków rozp. z dnia 27.IX 1922 r. L. 3033/22.

Izba Skarbowa w Lublinie.

1) Lubelskiemu Syndykatowi Rolniczemu, Spółce Akcyjnej i podległym mu filjom, a to: w Biłgoraju, Bychawie, Chełmie, Janowie lub Kraśniku, Krasnymstawie, Kurowie, Żółkiewce, Lubartowie, Opolu, Piaskach, Puławach, Rachowie, Siedliszczach i Zamościu od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 13.VII 1922 r. L. 37341/1648/22.

2) Chłopskiemu Bankowi Spółdzielczemu Przemysłowo - Handlowemu Rzeczypospolitej Polskiej z ogran. odpowiedz. w Lublinie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządz. z dnia 21.VII b. r. L. 43603/1958/22.

3) Spółce Akcyjnej Handlu Ziemiopłodami Oddziałowi w Hrubieszowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dnia 29.VII 1922 r. L. 44663/2016/22.

4) Kasie Spółdzielczej w Rejowcu od rachunków i poświadczeń odbioru rozp. z dnia 31.VII b. r. L. 45119/2036/22.

5) Okręgowemu Związkowi Stowarzyszeń Spożywców w Garwolinie od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 2.VIII b. r. L. 45278/2046/22.

6) Związkowi Polskich Stowarzyszeń Spożywców w Warszawie oddziałom w Lublinie, Puławach i Zamościu od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 2.VIII b. r. L. 45400/2053/22.

7) Spółce Akcyjnej Fabryce Maszyn Rolniczych i Odlewni Żelaza „R. Dratt" w Chełmie od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 4.VIII b. r. L. 46040/2085/22.

8) Biuru Budowlanemu i Kanalizacyjnemu „Architekt" w Lublinie od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 10.VII b. r. L. 47394/2175/22.

9) Hutowni Handlujących Towarami Kolonjalnemi, Spółce Akcyjnej w Lublinie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 10.VIII b. r. L. 47394/2175/22.

10) Krzczonowskiemu Towarzystwu Kredytowemu od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 10.VIII b. r. L. 47392/2173/22.

11) Włościańskiej Spółdzielni Rolniczo - Handlowej w Lublinie od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 12.IX b. r. L. 51508/2321/22.

12) Okręgowemu Związkowi Stowarzyszeń Spożywców w Krasnymstawie od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 13.IX b. r. L. 53209/2394/22.

13) Towarzystwu Pożyczkowo-Oszczędnościowemu w Komarowie powiat Radzymiński, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 28.IX b. r. L. 55186/2568/22.

14) Fabryce Maszyn i Kamieni Młyńskich Władysław Leśniewicz w Lublinie, ulica Przemysłowa 15, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 28.IX b. r. L. 54972/2546/22.

Izba Skarbowa we Lwowie.

1) Administracji Kurjera Lwowskiego od rachunków, rozp. z dnia 4.VII 1922 r. L. 80199/22.

2) Spółce Akcyjnej „Nafta“ we Lwowie od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 8.VII 1922 r. L. 81859.

3) Firmie „Gafota“, Lwowskiej Fabryce obuwia, Spółce Akc. we Lwowie ,od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 8.VII 1922 r. L. 83426.

4) Towarzystwu Budowy Dróg, Stow. zar. z ogr. odpow. we Lwowie, od rachunków i poświadczen odbioru, rozp. z dnia 8.VII 1922 r. L. 83425.

5) Zarządowi Dóbr w Tryńczy od rachunków i poświadczen odbioru, rozp. z dnia 15.VII 1922 r. L. 88870.

6) Firmie „Pezet“, Powszechne Zakłady Budowlane S. A. we Lwowie, dla Ekspozytury w Stanisławowie, od rachunków, rozp. z dnia 26.VII 1922 r. L. 94180.

7) Firmie Kamieniołomy Trembowelskie, Spółce z ogr. odpow. we Lwowie, od rachunków, rozp. z dnia 3.VIII 1922 r. L. 97274.

8) Biuru Transportowemu Targów Wschodnich we Lwowie, od rachunków, rozp. z dnia 29.VIII 1922 r. L. 109329.

9) Firmie „Canadian Pacific-Railway Company we Lwowie“, od rachuuków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 7.IX 1922 r. L. 110339.

10) Firmie „Photonafta“, Spółce dla handlu i przemysłu naftowego z ogr. odpow. we Lwowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 21.IX 1922 r. L. 100216.

11) Firmie Gabel i Sternberg, Przedsiębiorstwo Ekspedycyjne we Lwowie, od rachunków, rozp. z dnia 21.IX 1922 r. L. 106961.

12) Firmie T. A. Baczewski, Rafinerja i Fabryka wódek w Zniesieniu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 21.IX 1922 r. L. 115223.

13) Miejskiemu Zakładowi Opału we Lwowie, od rachunków, rozp. z dnia 26.IX 1922 r. L. 112292.

14) Związkowym Rafinerjom Olejów Mineralnych, Spółce Akc. we Lwowie, od umów służbowych, rozp. z dnia 8.VII 1922 r. L. 81855.

15) Spółce Akc. „Chłopska Nafta“ we Lwowie, od umów służbowych, rozp. z dnia 8.VII 1922 r. L. 81853.

16) Spółce Akc. „Gazolina“ we Lwowie, od umów służbowych, rozp. z dnia 8.VII 1922 r. L. 81852.

17) Spółce Akc. „Międzymiastowe Gazociągi“ we Lwowie, od umów służbowych, rozp. z dnia 8.VII 1922 r. L .81850.

18) Bankowi Rolniczemu S. A. we Lwowie, od umów służbowych, rozp. z dnia 13.VII 1922 r. L. 87519.

19) Krajowemu Związkowi Przemysłow., Spółce Akc. we Lwowie, od umów służbowych, rozp. z dnia 13.VII 1922 r. L. 76322/21.

20) Związkowi Polskich Przemysłowców Naftowych, Tow. zar. z ogr. por. we Lwowie, od umów służbowych, rozp. z dnia 3.VIII 1922 r. L. 97276.

Izba Skarbowa w Łodzi.

1) Tow. Akc. Przemysłu Metalurgicznego w Noworadomsku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 3.VII 1922 r. L. 37038/1843/22.

2) Fabryce Pługów pod firmą Józef Sucheni w Gidlach, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 3.VII 1922 r. L. 37037/1842/22.

3) Towarzystwu Pożyczkowo-Oszczędnościowemu w Piątku, od rachunków i poświadczen odbioru, rozp. z dnia 3.VII 1922 r. L. 37035/1840/22.

4) Syndykatowi Rolniczemu Warszawskiemu, Spółce Akc. filji w Kole, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dnia 12.VII 1922 r. L. 39331/2026/22.

5) Tow. Przemysłowo-Górniczemu „Praszka-Pilawir“, Sp. Akc. w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dnia 12.VII 1922 r. L. 39329/1999/22.

6) Firmie „F. Eisenbraun“ w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 20. VII. 1922 r. L. 40986/2156/22.

7) Tow. Akc. Zgierskiej Manufaktury Bawełnianej w Zgierzu, od rachunków i poświadczeń, odbioru rozp. z dnia 20.VII. 1922 r. L. 40985/2157/22.

8) Syndykatowi Rolniczemu Kaliskiemu, Sp. Akc. w Kaliszu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 10.VII. 1922 r. L. 37313/1849/22.

9) Spółce Akcyjnej Tomaszowska Przędzalnia Wełny Czesankowej w Tomaszowie Maz. filji w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 20.VIII. 1922 r. L. 40987/2155/22.

10) Tow. Handlu Barwnikami Anilinowemi i Przetworami Chemicznemi, Sp. z Ogr. odpow. w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 15.VII. 1922 r. L. 39873/2064/22.

11) Spółce Akcyjnej Przemysłu Włókienniczego, Wajss i Poznański w Łodzi od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 15. VII. 1922 roku L. 39874/2065/22.

12) Towarzystwu Pożyczkowo-Oszczędnościowemu w Koźminku ziemi Kaliskiej, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 20 lipca 1922 r. L. 40414/2122/22.

13) Firmie Goński i Engelman w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 31. VII. 1922 r. L. 41785/2194/22.

14) Firmie Paul Desurmont Motte i C-o w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 31. VII. 1922 r. L. 41259/2168/22.

15) Firmie Maksymiljan Szyffer w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 31.VII. 1922 r. L. 41260/2167/22.

16) Bankowi Udziałowemu w Zduńskiej-Woli, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 3. VIII. 1922 r. L. 42887/2269/22.

17) Pabjaniockiemu Towarzystwu Akc. Przem. Chemicznego w Pabjanicach, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 31. VII. 1922 r. L. 41899/2211/22.

18) Łódzkiej Fabryce Kapeluszy, dawniej Herman Schlee, Spółka Akc. w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 12. VIII. 1922 roku L. 44826/2378/22.

19) Firmie Rychter Zygmunt i S=wie w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 12. VIII. 1922 r. L. 44827/2379/22.

20) Firmie „L. Warwasiński J. Wejakowski i Sp." w Noworadomsku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 12. VIII. 1922 r. L. 43837/2326/22.

21) Kasie Spółdzielczej w Ujeździe, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 12. VIII. 1922 r. L. 44609/2363/22.

22) Spółce Akc. Z. Borenstein w Tomaszowie, od rsachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 4. VIII. 1922 r. L. 44610/2364/22.

23) Mechanicznej Fabryce Wyrobów Wełnianych I. Pechnik w Tomaszowie maz., od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 4. VIII. 1922 r. L. 44611/2365/22.

24) Kasie Spółdzielczej w Szymanowicach, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp z dnia 23. VIII. 1922 r. L. 46562/2510/22.

25) Tow. Pożyczkowo = Oszczędnościowemu w Słupcy, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 23. VIII. 1922 r. L. 46563/2511/22.

26) Bankowi Ziemi Kaliskiej, Oddziałowi w Słupcy, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 23. VIII. 1922 r. L. 46564/2512/22.

27) Tow. Akc. Manufakt. Baweln. Lorentz i Krusche w Zgierzu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 28. VIII. 1922 r. L. 47581/2581/22.

28) Powszechnemu Towarzystwu Elektrycznemu Oddział w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru. rozp. 30. VIII. 1922 r. L. 47352/2564/22.

29) Farbiarni Wykończalni „Dobrzynka" w Pabjanicach, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 6. IX. 1922 roku. L. 48309/2623/22.

30) F. i M. Pińczewscy, Fabrycie Zapałek Drzewnych w Opatówku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 11. IX. 1922 r. L. 49273/2677/22.

31) Firmie Leopold Landsberg w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 14. IX. 1922 r. L. 49806/2695/22.

32) Firmie St. Weigt i Spółka w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 14. IX. 1922 r. L. 49807/2696/22.

33) Towarzystwu Akc. R. Lipszyc w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru rozp. z dnia 14. IX. 1922 r. L. 49813/2702/22.

34) Firmie Szulc i Firstenweld, Fabryce Wyrobów Wełnianych w Tomaszowie Mazowieckim, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 16. IX. 1922 r. L. 50228/2733/22.

35) Fabryce Sukna, Dywanów i Chodników Aleksandra Millera, dawn. E. Roland w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 16. IX. 1922 r. L. 50229/2734/22.

36) Cukrowni Młynów, Powiat Łęczycki, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 19. IX. 1922 r. L. 50351/277/22.

37) Firmie Nestor Torenbach w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 19. IX. 1922 r. L. 50908/2797/22.

38) Tow. Akc. Hugo Wulfson w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 19. IX. 1922 r. L. 50912/2801/22.

39) Firmie Sheer, właściciel Juljusz Scheer w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dn. 26. IX. 1922 r. L. 51800/2849/22.

40) Firmie L. Plichal i S=ka w Łodzi, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 26. IX. 1922 r. L. 51801/2850/22.

41) Gazowni Kaliskiej w Kaliszu, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 26. IX. 1922 r. L. 52142/2858/22.

42) Firmie Zakłady Wapienne T=wa Bolesław Woźnicki i Leon Chamiec w Sulejowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 28. IX. 1922 r. L. 52239/2873/22.

Izba Skarbowa w Łucku.

1) Łuckiemu Oddziałowi Towarzystwa Parcelacyjnego „Zagroda" w Łucku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 29. IV. 1922 r.

2) Zarządowi Lasów Jana ks. Radziwiłła, Dóbr ordynacji Ołyckiej w Cumaciu, pow. Łucki, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 21. VII. 1922 r. L. 21259/1419/22.

3) Spółce Akc. Drzewnego Przemysłu i Handlu w Stęrzarzycach, pow. Włodzimierski, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 6. IX. 1922 r. L. 25817/1796/22.

4) Związkowi Eksportowemu Polsk. Przemysłu Włókienniczego Ekspozyturze w Równem, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 11. IX. 1922 r. L. 25065/1724/22.

Izba Skarbowa w Warszawie.

1) Fabryce Machin i Odlewów „K. Rudzki i S=ka" Fabryczna 3, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 1. VII. 1922 r. L. 66546/3504/22.

2) Związkowi Producentów Drzewa, Bracka 11, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 1. VII. 1922 r. L. 68847/3573/22.

3) Zakładom Przemysłowym „Bracia Iłłowieccy", Lipowa 7, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 6. VII. 1922 r. L. 70168/3641/22.

4) Zakładom Przemysłowym „Machleid", Sp. Akc., Chłodna 45, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 10. VII. 1922 r. L. 71777/3738/22.

5) Zjednocz. Firmom Węglowym, Sp. z ogr. odpowiedzialnością, Jerozolimska 8, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 13. VII. 1922 r. L. 74163/3846/22.

6) Fabryce Tabacznej „Noblesse", Krakowskie Przedmieście, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 17. VII. 1922 r. L. 75409/3930/22.

7) Towarzystwu, Przemysł. Sp. Akc. „Kabel", Sienkiewicza 1, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 18. VII. 1922 r. L. 75407/3934/22.

8) Zakładom Elektryczn., Spółka Akc. „Lukrec", Sienkiewicza 1, od rachunków i poświadczeń odbioru. rozp. z d. 18. VII. 1922 r. L. 75406/3933/22.

9) Towarzystwu Przemysł. = Handl. „Interpol", Boduena 4, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 19. VII. 1922 r. L. 76334/4030/22.

10) Krajowej Fabryce Chemicz. „Sidol", Szeroka 4, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 19. VII. 1922 r. L. 76307/4031/22.

11) Zakładom Amunicyjnym „Pocisk", Czerniakowska 199, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 20. VII. L. 76352/4049/22.

12) Spółdzielni Księgarskiej „Książka", Krucza 26, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 27. VII. L. 75602/3975/22.

13) Zakładom Przemysł. - Handl. „Wł. Paschalski", Żytnia 15/17, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 29. VII. 1922 r. L. 78345/4217/22.

14) Zakładom Przemysł. Budowlane „Westrick", Nowowiejska 9, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 28 VII. 1922 r. L. 78628/4233/22.

15) Firmie Henryk Fuks, „Apteczny Dom H.", Żórawia 4 a, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 1. VIII. 1922 r. L. 78344/4211/22.

16) Syndykatowi Rolniczemu Ziemi Dobrzyńskiej w Lipnie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 3. VIII. 1922 r. L. 80085/4297/22.

17) Firmie „Wacław Ambrożowicz", Kolejowa 39 — 9, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 3. VIII. 1922 r. L. 79817/4288/22.

18) Firmie „Barański, Barcikowski i S-ka", Zgoda 1, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 8. VIII. 1922 r. L. 81852/4350/22.

19) Zarządowi T-wa Pożyczkowo - Oszczędn. w Mszczonowie, w Grodzisku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 8. VIII. 1922 roku. L. 82100/4378/22.

20) Hurtowni Win, „Edmund Langner", Marszałkowska 8, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 9. VIII. 1922 r. L. 82804/4460/22.

21) Hurtowni „Książnica Polska", Nowy-Świat 59, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 11. VIII. 1922 r. L. 84679/4510/22.

22) T-wu Akc. Manufaktur Wełny „Karol Benick", Gęsia 7, od rachunków i poświadczeń odbioru, z dnia 15. VIII. 1922 r. L. 82820/4451/22.

23) T-wu Akc. Fabryki Wyrobów Żelaznych, „Wł. Gostyński", Mokotowska 3, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 17. VIII. 1922 r. L. 85107/4570/22.

24) Cukrowni i Rafinerji „Guzów" w Guzowie, Grodzisk, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 17. VIII. 1922 r. L. 85472/4590/22.

25) Wiejskiemu Stow. Pożyczkowo - Oszczędn. w Grodzisku, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 17. VIII. 1922 r. L. 85473/4591/22.

26) T-wu Akc. w Warszawie Fabryka Mebli Styl. „Z. Szczerbiński i S-ka", Dzielna 7, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 31. VIII. 1922 r. L. 89743/4914/22.

27) Zarz. Dóbr „Guzów i Bolimów", Grodzisk w Guzowie, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 30. VIII. 1922 r. L. 89477/4903/22.

28) Firmie „S. Prywes", Sp. Akc., Graniczna 3, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 6. IX. 1922 r. L. 90900/5032/22.

29) Warszawskiemu Laborat. Kosmet. „W. Nowacki i S-ka", Służewska 2, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dnia 9. IX. 1922 r. L. 92264/5140/22.

30) Polskiemu T-wu dla Handlu i Przemysłu „Varsovie - auto", Sienkiewicza 4, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 15. IX. 1922 roku. L. 92881/5216/22.

31) Sp. Akc. Przemysłu Elektrotechnicz., Rejtana 17, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 15. IX. 1922 r. L. 92879/5218/22.

32) Firmie „Polski Węgiel", Mazowiecka 11, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 15. IX 1922 r. L. 92880/5217/22.

33) Sp. Akc. Warszawskiego T-wa Przemysł i Handel, Nowy Świat 35, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 15. IX. 1922 r. L. 92878/5219/22.

34) Fabryce lamp „Jan Serkowski", Nowolipie 76/78, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 15. IX. 1922 r. L. 92886/5213/22.

35) Główn. Skadn. Spółdz. i Gospód Wojskowych, Nalewki 2, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 15. IX. 1922 r. L. 94159/5319/22.

36) Domowi Handlowemu „R. Wertheim", Królewska 18, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp z dnia 15. IX. 1922 r. L. 94281/5275/22.

37) Magistratowi m. st. Warszawy — Wydz. Zaopatrywania m., Rymarska 3, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 15. IX. 1922 roku. L. 94280/5274/22.

38) Stow. Kupców Win i Towar. Kolonj. „Stowinkol", Plac Trzech Krzyży 8, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 18. IX. 1922 roku. L. 94711/5328/22.

39) Polskim Zakładom Chemicznym „Nitrat", Sp. Akc., Czerniakowska 199, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozporządzeniem z dnia 23. IX. 1922 r. L. 95203/5386/22.

40) Fabryce Obuwia Mechan. „Dalbut", Kopernika 26, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 23. IX. 1922 r. L. 95207/5385/22.

41) Francusko - Polskim Zakładom samochodow. i lotniczym, Czerniakowska 199, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z dnia 23. IX. 1922 roku. L. 95201/5388/22.

42) Domowi Handlowemu „Dziubański i S-ka", Al. Jerozolimska 39, od rachunków i poświadczeń odbioru, rozp. z d. 23. IX. 1922 r. L. 95202/5287/22.

43) Drukarni Artystycznej „Kopytkowski" w Warszawie, od rachunków i poświadczeń odbioru rozp. z dnia 28. IX. 1922 r. L. 97501/5583/22.

Podatki konsumcyjne.

524.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 listopada 1922 r.

w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapałek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) tudzież § 1 ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 607) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowiony dla b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej w § 1 rozporzadzeń Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 304) i z dn. 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 718), tudzież ustanowiony dla b. dzielnicy pruskiej w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 719) — podatek od zapałek w wysokości 2 mk. podwyższa się na 6 (sześć) mk. od pudełka zawierającego nie więcej, jak 60 zapałek.

§ 2. Opaski podatkowe (banderole) wykupione przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia po dotychczasowej cenie będą mogły być użyte po tym dniu do naklejania na pudełka z zapałkami po uprzedniem dopłaceniu różnicy pomiędzy dotychczasową a podwyższoną stopą podatkową w kwocie 4 mk.

§ 3. Zapasy zapałek opodatkowanych według dotychczasowej stopy znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej w składach, lokalach handlowych lub transporcie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przekraczające ilość 100 (sto) pudełek normalnych (o zawartości nie więcej, jak sześćdziesiąt zapałek), podlegają zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu po mk. 4 od pudełka.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyłączeniem województwa śląskiego.

Prezydent Ministrów:

(—) *Juljan Nowak.*

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ust. Nr. 99 z d. 18/XI 1922 r., poz. 910).

525.

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Skarbu

z dnia 20 listopada 1922 roku

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1922 r. w przedmiocie opodatkowania zapałek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1922 r., w przedmiocie opodatkowania zapałek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 910), zarządza się co następuje:

§ 1.

Cena sprzedażna opasek podatkowych na zapałki, łącznie z kosztami ich sporządzenia, wynosi 6.100 mk. za 1.000 sztuk, z czego przypada na podatek (akcyzę) 6.000 mk., a na zwrot kosztów sporządzenia opasek 100 mk.

§ 2.

Każde pudełko zawierające nie więcej, jak 60 sztuk zapałek musi być oklejone 1 opaską podatkową za 6 mk. Wyjątek stanowią książeczki z zapałkami, zawierające co najwyżej 25 zapałek, które mogą być po dwie sztuki oklejane jedną opaską podatkową za 6 mk.

Opaski podatkowe muszą być w ten sposób naklejane, aby przy otwieraniu pudełka względnie książeczki, musiały ulec zniszczeniu, t. j. przedarciu.

§ 3.

Dodatkowemu podatkowi od zapałek podlegają zapasy, przekraczające ilość 100 pudełek normalnych (o zawartości nie więcej, jak 60 zapałek), względnie przekraczające 200 książeczek o zawartości, co najwyżej po 25 zapałek.

Kto zatem w dniu 18 listopada 1922 r. posiadał zapas zapałek, przekraczający powyższe ilości, obowiązany jest w ciągu 8 dni, t. j. do 25 listopada 1922 r. zgłosić ten zapas do dodatkowego opodatkowania:

a) na obszarze b. zaboru austrjackiego, w najbliższym oddziale Kontroli Skarbowej;

b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego u inspektora Kontroli Skarbowej, wreszcie

c) na obszarze b. zaboru pruskiego w Kontroli Skarbowej, w sposób, podany w § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 4.

Zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu podlega cały posiadany zapas zapałek, a nie tylko nadwyżka ponad 100 pudełek, względnie 200 książeczek.

§ 5.

Przesyłki zapałek, znajdujące się w chwili ogłoszenia rozp. Rady Ministrów z 30 października 1922 r., t. j. w dn. 18 listopada w transporcie, ma odbiorca w ciągu 5 dni po nadejściu do miejsca przeznaczenia, zgłosić celem dodatkowego opodatkowania Kontroli Skarbowej, wymienionej w § 3.

§ 6.

Zgłoszenie należy wnosić w trzech równobrzmiących egzemplarzach, podając w niem:

a) ilość pudełek, względnie książeczek, podlegających dodatkowemu opodatkowaniu;

b) dokładne miejsce przechowania tychże;

c) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza zapałek.

§ 7.

Kontrola Skarbowa przyjmuje wniesione zgłoszenie, wciąga je do założonego na ten cel zapisku, oblicza przypadający dodatkowy podatek od zgłoszonego zapasu, wypisuje na wszystkich trzech egzemplarzach numer bieżący zapisku, dzień i miesiąc zgłoszenia zapasu zapałek, kwotę przypadającego dodatkowego podatku, tudzież kasę skarbową, w której tenże podatek ma być wpłacony, poczem zwraca jeden egzemplarz zgłaszającemu zapas, drugi przesyła właściwej kasie skarbowej, a trzeci przedkłada, do 8 dni po zamknięciu zapisku w drodze służbowej właściwemu urzędowi akcyz i monopolów (Dyrekcji Okręgu Skarbowego) po uwidocznieniu na nim dokładnej daty i kwoty zapłaconego podatku, celem przesłania go do Izby Skarbowej.

§ 8.

Kontrola Skarbowa, przyjmująca zgłoszenia ma prawo sprawdzić na miejscu, czy szczegóły, podane w oznajmieniu zgodne są z prawdą.

§ 9.

Przypadający od zapasów dodatkowy podatek od zapałek ma być wpłacony do właściwej Kasy Skarbowej w ciągu 8 dni od dnia 18 listopada, względnie przekazany za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności w tym samym czasie, na rachunek właściwej Kasy Skarbowej.

Niezapłacony w terminie dodatkowy podatek od zapałek, należy ściągnąć w drodze przymusowej, w sposób przepisany dla podatków bezpośrednich i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki, obliczonemi po 1% miesięcznie od dnia płatności.

§ 10.

Urzędy Akcyz i Monopolów Skarbowych (Dyrekcje Okręgu Skarbowego) uprawnione są do odroczenia na przeciąg 30 dni zapłaty dodatkowego podatku od zapałek od zgłoszonych zapasów, w razie okoliczności wyjątkowo na uwzględnienie zasługujących. W tym wypadku jednak zapasy zapałek muszą być wzięte pod zamknięcie urzędowe, aż do chwili zapłacenia podatku.

§ 11.

Dodatkowe opodatkowanie zapasów odbywa się bez naklejania na pudełka dodatkowej opaski podatkowej. Wpłacone kwoty zarachowują Kasy Skarbowe, jako dodatkowy podatek.

§ 12.

Wytwórcy zapałek obowiązani są cały zapas opasek podatkowych, zakupionych po dotychczas obowiązujących niższych cenach przedłożyć wraz z konsygnacją właściwej kasie skarbowej do dodatkowego ostemplowania pieczęcią urzędową i zapłacić różnicę między dotychczasową, a obecną ceną sprzedażną — a kwit, otrzymany dołączyć do rachunku (opasek podatkowych).

Kasy skarbowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek w rejestrze dodatkowych opłat od zapałek, odnośną konsygnację dołączyć do rejestru i wydać pokwitowanie odbioru podatku wpłacającemu wraz z przestemplowanemi opaskami podatkowemi.

Kasy skarbowe, którym powierzono sprzedaż opasek podatkowych, powinny wydawać takowe na przyszłość po nowych cenach.

§ 13.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dnia ogłoszenia z mocą obowiązująca od 18 listopada 1922 r.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

526.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 listopada 1922 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248), której ważność przywrócono ustawą z dnia 4 sierpnia 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 607), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w ustępie drugim § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 roku, w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 628) podatek spożywczy (akcyzę) od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stustopniowego alkoholu) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i gorzelniach przerabiających owoce podnosi się z 2.000 mk. na 2.500 mk., a w gorzelniach przemysłowych z 2.100 mk. na 2.650 mk.

§ 2. Zapasy spirytusu, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w fabrykach wódek i rozlewniach spirytusu, czy to w postaci czystej, czy w półfabrykatach lub gotowych wyrobach, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie spirytus czysty po 500 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 200 mk. za litr objętości tych wyrobów.

§ 3. Dodatkowemu opodatkowaniu wedle norm określonych w § 2 podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich przedsiębiorstwach sprzedaży takich wyrobów (hurtowniach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.), dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej, niż 5 litrów stustopniowych spirytusu i wódek, które wedle dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

§ 4. Przedsiębiorstwa i osoby, wymienione w §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie w 2 egzemplarzach — a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austrjackim i pruskim w równorzędnych urzędach skarbowych — cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy posyłek wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a odebranych po tym terminie, są obowiązani zgłosić je w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu, względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowości i miejsca przechowania zapasów.

Przyjmujący zgłoszenia zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, oraz potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 5. Postanowienia §§ 13, 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 628), mają analogiczne zastosowanie co do dodatkowego opodatkowania zapasów spirytusu, zarządzonego niniejszem rozporządzeniem.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1922 roku.

Prezydent Ministrów:
(—) *Juljan Nowak.*

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 104 z d. 30 listopada 1922 r., p. 953).

527.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 listopada 1922 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r., w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 953), zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy fabryk wódek (likierni, rozlewni), tudzież hurtowi i detaliczni sprzedawcy wódek, obowiązani są zamknąć z końcem listopada 1922 r., prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestry przychodu i rozchodu spirytusu i wyrobów wódczanych i wprowadzić pozostały na dzień 1 grudnia 1922 r. zapas.

Przedsiębiorcy ci, jak również osoby prywatne, posiadające na zapasie z dniem 1 grudnia 1922 r. więcej, jak 5 litrów stustopniowego spirytusu, zawartego w spirytusie i wyrobach wódczanych, winny zgłosić pisemnie w 2 egzemplarzach najpóźniej do 3 grudnia 1922 r. (włącznie) — w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, zaś poza siedzibą tego urzędu właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austrjackim i pruskim równorzędnym urzędom skarbowym — cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych (likierów, wódek, rumu, koniaku i t. p.), jaki znajdować się będzie u nich w dniu 1 grudnia 1922 r.

Odbiorcy posyłek spirytusu, wzgl. wyrobów wódczanych, wysłanych przed dniem 1 grudnia 1922 r., a odebranych po tym dniu, obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędom w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i stopniowości spirytusu, a co do wyrobów wódczanych ilość i pojemność naczyń, zawierających te wyroby i ogólną ilość litrów bieżących, dalej miejscowość i miejsce przechowania zapasów.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia, umieści pod potwierdzeniem swój podpis i pieczęć urzędową, wciągnie zgłoszenie pod liczbę bieżącą do zapisku wniesionych oznajmień — i zwróci jeden egzemplarz oznajmienia dla pokrycia zgłaszającemu.

§ 3. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Organ skarbowy wpisze wynik zbadania, oraz wysokość dodatkowego podatku w równem brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia, a to w egzemplarzu urzędowym i w egzemplarzu zgłaszającego. Organ ten pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który będzie obowiązany uiścić dodatkowy podatek w najbliższej kasie skarbowej do dni 8 i donieść o tem przyjmującemu zgłoszenie urzędowi skarbowemu; ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej izbie skarbowej.

Na znak dodatkowego opodatkowania wyrobów wódczanych nalepi zgłaszający na każdej flaszce z wyrobami wódczanemi drugą opaskę (banderolę). Od 1 grudnia 1922 r. obowiązane są fabryki wódek (likiernie i rozlewnie) nakładać na flaszki z wyrobami wódczanemi — zamiast jednej — po dwie opaski (banderole) w sposób przewidziany.

Po wyczerpaniu dotychczasowego zapasu starych opasek wyda się nowy nakład banderoli, różniących się od dotychczasowych inną barwą.

Po wprowadzeniu tych nowych opasek nakładać się będzie na flaszki z wyrobami wódczanemi tylko po 1 opasce nowego typu.

§ 4. Izba skarbowa może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie dłużnej kwoty w trzech równych ratach miesięcznych z zastrzeżeniem opłacenia 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1922 r.

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 104 z d. 30 listopada 1922 r., p. 967).

528.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 listopada 1922 r.

w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie postanowienia art. 1 i 2 ustawy z 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 248) i art. 1 ustawy z 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 607) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 26 września 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 584) i z dnia 11 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 850) podatek spożywczy od cukru podwyższa się z dotychczasowej kwoty 30.000 mk. na 60.000 mk. od 100 kg. cukru wagi netto.

§ 2. Minister Skarbu uprawniony jest zwolnić w całości lub w części od podatku przewidzianego w § 1 rozporządzenia cukier wywożony za granicę Rzeczypospolitej w stanie naturalnym lub w przetworach cukrowych.

§ 3. Wszelkie zapasy cukru znajdujące się poza magazynami z nieopodatkowanym cukrem w cukrowniach w ilości 100 kg. i wyżej podlegają zgłoszeniu celem dodatkowego opodatkowania w ciągu 5 dni wedle stanu w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Niezgłoszenie posiadanego zapasu cukru w całości lub w części w terminie oznaczonym w § 3 celem dodatkowego opodatkowania podpada ukaraniu wedle przepisów obowiązujących w poszczególnych dzielnicach o wywozie cukru z magazynów cukrowni bez dopełnienia przepisanych formalności i opłacenia przypadającego podatku spożywczego.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyłączeniem obszaru Województwa Śląskiego.

Prezydent Ministrów:

(—) *Juljan Nowak.*

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 30 listopada 1922 r., Nr. 104, poz. 952).

529.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 listopada 1922 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Na mocy § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 952) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dodatkowemu podatkowi spożywczemu w kwocie 30.000 mk. (trzydziestu tysięcy marek) od 100 kg. podlega wszelki cukier buraczany, względnie trzcinowy w stanie naturalnym, jak i przerobiony na t. zw. przetwory cukrowe, t. j. cukierki, karmelki, czekoladę, miód sztuczny, marmeladę, likiery.

§ 2. Zawartość cukru w przetworach cukrowych ze względu na dodatkowy podatek spożywczy przyjmuje się:

a) w miodzie sztucznym na 70%,

b) w cukierkach nienadziewanych i karmelkach na 60%,

c) w marmeladzie, czekoladzie i cukierkach nadziewanych na 40%,

d) w likierach na 25% wagi netto przetworów.

§ 3. Kto zatem posiada w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z 20 listopada 1922 r. zapas cukru wynoszący 100 kg. lub więcej przechowany poza magazynami fabryk cukru, obowiązany jest zgłosić go w ciągu 5 dni po dniu ogłoszenia wspomnianego rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 20 listopada 1922 r.:

a) na obszarze b. zaboru austrjackiego w najbliższym oddziale kontroli skarbowej,

b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego u inspektora kontroli skarbowej, wreszcie

c) na obszarze b. zaboru pruskiego kontroli skarbowej w sposób podany w § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu podlega cały posiadany zapas cukru (§ 1), a nie tylko nadwyżka ponad 100 kg.

§ 5. Przesyłki cukru (§ 1), znajdujące się w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z 20 listopada 1922 r. w transporcie, ma odbiorca w ciągu 5 dni po nadejściu do miejsca przeznaczenia zgłosić celem dodatkowego opodatkowania kontroli skarbowej wymienionej w § 3.

§ 6. Zgłoszenie należy wnosić w 3 równobrzmiących egzemplarzach, podając w niem:

a) wagę (netto) cukru podlegającego podatkowi w kilogramach,

b) gatunek zgłoszonego cukru, t. j. czy to cukier w stanie naturalnym, czy też w przetworach cukrowych i w jakich,

c) dokładne miejsce przechowania zgłoszonego cukru,

d) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza cukru.

§ 7. Kontrola skarbowa przyjmuje wniesione zgłoszenie, wciąga je do założonego na ten cel zapisku, oblicza przypadający dodatkowy podatek od złożonego zapasu, wypisuje na wszystkich 3 egzemplarzach Nr. bieżący zapisku, dzień i miesiąc zgłoszenia zapasu cukru, kwotę przypadającego dodatkowego podatku spożywczego, wreszcie kasę skarbową, w której tenże podatek ma być wpłacony, poczem zwraca 1 egzemplarz zgłaszającemu zapas, drugi egzemplarz przesyła właściwej kasie skarbowej, a trzeci przedkłada do 8 dni po zamknięciu zapisku w drodze służbowej przełożonemu urzędowi akcyz i monopolów (dyrekcji okręgu skarbowego) po uwi-

docznieniu na nim dokładnej daty i kwoty zapłaconego podatku, celem przedłożenia go izbie skarbowej.

§ 8. Kontrola skarbowa przyjmująca zgłoszenie ma prawo sprawdzić na miejscu, czy szczegóły podane w oznajmieniu zgodne są z prawdą.

§ 9. Przypadający od zapasów dodatkowy podatek spożywczy ma być wpłacony bezpośrednio do właściwej kasy skarbowej w ciągu 8 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1922 r., lub też wpłacony za pośrednictwem P. K. O. na rachunek tejże kasy w tym samym terminie.

Niezapłacony w powyższym terminie dodatkowy podatek spożywczy od cukru należy ściągnąć w drodze przymusowej w sposób przepisany dla podatków bezpośrednich i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki obliczonemi po 1% miesięcznie od dnia płatności.

§ 10. Urzędy akcyz i monopolów skarbowych (dyrekcje okręgu skarbowego) uprawnione są do odroczenia na przeciąg 2 miesięcy zapłaty dodatkowego podatku spożywczego od zgłoszonych zapasów cukru w razie okoliczności wyjątkowo na uwzględnienie zasługujących; w tym wypadku jednak zapasy cukru muszą być wzięte pod zamknięcie urzędowe, aż do chwili zapłacenia podatku.

§ 11. Kasy skarbowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek od zapasów cukru i zarachować go na dobro Ministerstwa Skarbu dział VI § 2 poz. 5.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 30 listopada 1922 r., Nr. 104, poz. 966).

Monopol tytoniowy.

530.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 października 1922 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym w dalszym okresie przejściowym.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zmieniając, względnie uzupełniając rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 566) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pobierany dotąd na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego podatek wartościowy od surowca (Wertzoll) w wysokości 80% ceny fakturowej surowca, przeznaczonego do fabrykacji cygar, cygaretek, tytoniu grubo krajanego (fajkowego), tabaki do zażywania i tytoniu do żucia, znosi się z dniem 1 listopada 1922 roku.

§ 2. W miejsce powyższego podatku pobierać się będzie, począwszy od dn. 1 listopada 1922 r. od wyrobów tytoniowych, wymienionych w § 1 zysk monopolowy w postaci opasek monopolowych w wysokości 25% detalicznej ceny sprzedaży tychże wyrobów.

§ 3. Celem należytego rozrachunku podatku przy przejściu z jednego systemu do drugiego, zarządza się:

1) izby skarbowe w Poznaniu i Grudziądzu przeprowadzą zbadanie znajdujących się dnia 31 października 1922 r., w fabrykach wyrobów tytoniowych, wymienionych w § 1, zapasy surowca od którego opłacono już celny podatek wartościowy (Wertzoll), tudzież zapasy gotowych wyrobów, wyprodukowanych z takiegoż surowca, jako to: cygar, cygaretek, tytoniu grubo krajanego, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia;

2) uiszczoną według zapisków kontrolnych od zbadanych jak powyżej zapasów surowca tytoniowego celną opłatę wartościową (Wertzoll), zarachują izby skarbowe na korzyść fabrykanta i zwrócą mu ją następnie w gotówce, lub w opaskach monopolowych, według ich faktycznej ceny;

3) dla zbadanych, jak powyżej zapasów wyrobów gotowych wydadzą izby skarbowe fabrykantowi odpowiednią ilość opasek monopolowych, według poszczególnych gatunków wyrobów bezpłatnie, a odnośne polecenie wydania stanowić będzie kasowe pokrycie;

4) transporty surowca tytoniowego, podlegającego celnej opłacie wartościowej, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w drodze i które w tymże dniu, lub później nadejdą do fabryki wyrobów tytoniowych, należy bezzwłocznie zgłosić władzy skarbowej, która postąpi z nimi, jak przewidziano w ustępie 2 niniejszego paragrafu;

5) znajdujące się dnia 31 października 1922 r. u sprzedawców wyrobów tytoniowych na zapasie:

a) cygara, cygaretki, tytoń grubo krajany, tabaka do zażywania i tytoń do żucia, nieopatrzone żadnemi opaskami monopolowemi i pochodzące z produkcji fabrycznej z okresu przed 1 sierpnia 1922 r., a zatem niepoklasyfikowane na gatunki, jak to przewidziano w ustępie 2 § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 566), nie podlegają w dalszym ciągu żadnej opłacie monopolowej, winny być jednak rozsprzedane po cenie dotychczasowej, najpóźniej do dn. 31 grudnia 1922 r.;

b) wyroby tytoniowe, wymienione pod a), nieopatrzone opaskami monopolowemi i pochodzące z produkcji fabrycznej z okresu po dn. 1 sierpnia 1922 r., a zatem poklasyfikowane na gatunki, jak wyżej, nie podlegają dopłacie monopolowej, winny być jednak rozsprzedane po cenie dotychczasowej, najpóźniej do dn. 31 marca 1923 r.;

c) sprzedawcy wyrobów tytoniowych, u których wymienione pod a) i b) wyroby tytoniowe znajdować się będą w zapasie w określonych powyżej terminach, t. j. d. 31 grudnia 1922 r., względnie 31 marca 1923 r., obowiązani są, najpóźniej w tychże dniach okleić je opaskami monopolowemi, odpowiednio do ich gatunków. Opaski monopolowe należy wykupić w odnośnej kasie skarbowej, po normalnej pełnej cenie.

Znalezione w późniejszym terminie nieoklejone należycie opaskami monopolowemi

wyroby tytoniowe, będą uważane, jako wcale nieopodatkowane, a kupcy winni ich przechowywania, lub sprzedaży, pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karno-skarbowej, niezależnie od konfiskaty towaru;

d) znajdujące się u sprzedawców wyrobów tytoniowych cygara, cygaretki i tabaka do zażywania, opatrzone dawnemi banderolami, używanemi przed dn. 1 sierpnia 1922 r. w b. Królestwie Kongresowem (według klas podatkowych A, B i C), należy co do terminu rozsprzedaży traktować narówni z wymienionemi pod a), przyczem mają tutaj również zastosowanie postanowienia ustępu c).

§ 4. Ustanowiony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 566) w § 9 ustęp 3 i w § 10 termin rozsprzedaży bez osobnej dopłaty papierosów i tytoniów cienko krajanych, opatrzonych dawnemi banderolami, używanemi przed dn. 1 sierpnia 1922 r. na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego, oraz Ziemi Wileńskiej, przedłuża się do dn. 31 grudnia 1922 r., po którym to terminie należy zastosować postanowienia § 3 ustęp c) niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Fabrykanci wyrobów tytoniowych, z którymi powołane do tego izby skarbowe spisały umowy na produkcję wyrobów tytoniowych, pod warunkami, ustanowionemi w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 566) i na czas ważności do dn. 31 października 1922 r., mają prawo do prowadzenia dalszej fabrykacji, pod warunkiem spisania nowych umów z tą samą władzą skarbową. W tym celu obowiązani są fabrykanci wyrobów tytoniowych ogłosić się w odnośnej izbie skarbowej, najpóźniej w 14 dni po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w Dzienniku Ustaw R. P. Przez niezgłoszenie się w powyższym terminie traci fabrykant prawo do dalszej produkcji wyrobów tytoniowych. W tym wypadku jedynie Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego ma prawo zezwolić na dalsze prowadzenie fabrykacji ze względu na szczególne okoliczności, któreby fabrykant wykazał.

Umowy będą miały ważność od dn. 1 listopada 1922 r. do dn. 31 marca 1923 r., z zastrzeżeniem, że ustalona w nich wysokość zysku monopolowego może być rozporządzeniem Ministra Skarbu także w czasie trwania umowy zmieniona.

Zmianie może również w czasie trwania umowy ulec cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, przyczem jeśli żądanie takie miałoby wyjść ze strony fabrykantów, musi być ono poparte kalkulacją przemysłową, przedłożoną Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego pisemnie, najpóźniej 15 dni przed upływem miesiąca kalendarzowego.

Oba powyższe zastrzeżenia winny izby skarbowe pomieścić w każdej umowie w osobnej klauzuli.

§ 6. Jako zasadnicze warunki nowych umów ustanawia się:

1) zysk monopolowy, przypadający Skarbowi od prywatnych fabrykantów wyrobów tytoniowych, wynosi czasowo, aż do odwołania:

a) od papierosów wszystkich gatunków, oraz od tytoniu krajanego, gatunku średniego A, B i C i od machorki 45% (czterdzieści pięć) detalicznej ceny sprzedażnej;

b) od tytoniu krajanego, gatunków „przedni“ i „najprzedniejszy“ 50% (pięćdziesiąt) powyższej ceny;

c) od cygar, cygaretek, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia 25% (dwadzieścia pięć) detalicznej ceny sprzedaży.

2) Poszczególne rodzaje wyrobów tytoniowych mają być jednolicie we wszystkich fabrykach podzielone na gatunki ze stałe wyznaczoną ceną sprzedażną a mianowicie:

a) papierosy:
gatunek „średni A“
„ „przedni B“
„ „przedni A“
„ „najprzedniejszy B“
„ „najprzedniejszy A“
„ „luksusowy B“
„ „luksusowy A“

b) tytonie krajane:
gatunek „średni C“
„ „średni B“
„ „średni A“
„ „przedni“
„ „najprzedniejszy“

c) machorka — tylko jeden gatunek;

d) cygara:
gatunek „średni A“
„ „przedni B“
„ „przedni A“
„ „najprzedniejszy B“
„ „najprzedniejszy A“
„ „luksusowy B“
„ „luksusowy A“

e) cygaretki:
gatunek „średni“
„ „przedni“

f) tabaka do zażywania:
gatunek „średni“
„ „przedni“

g) tytoń do żucia — jeden gatunek.

Na każdy z powyższych gatunków wyrobów tytoniowych dopuszcza się tylko 2 formaty różne, zaś dla każdego formatu tylko jedną nazwę z wyjątkiem cygar, dla których dopuszcza się tymczasowo po 3 formaty. Gatunek każdego wyrobu musi być wydrukowany na każdem opakowaniu napisem wyraźnym w oko wpadającym.

Cena wyrobu może być uwidoczniona bądź na opakowaniu, bądź też na opasce monopolowej, w każdym jednak wypadku wyraźnym, łatwo czytelnym drukiem.

3) Cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, według powyższej klasyfikacji ustanowi Minister Skarbu, na wniosek Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, na podstawie kalkulacji przedłożonych przez prywatnych fabrykantów a przez Generalną Dyrekcję Monopolu Tytoniowego (władzę skarbową) sprawdzonych.

Na pierwszy okres umów (vide § 5) obowiązuje cennik wyrobów tytoniowych ustanowiony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 20 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 865).

4) Wyroby tytoniowe mogą być puszczone w obieg handlowy w następujących opakowaniach:

a) papierosy:
po 20, 50 i 100 sztuk
b) tytoń krajany:
po 50 i 100 gramów
c) machorka:
po 50 i 100 gramów
d) cygara:
po 5, 10, 25 i 50 sztuk
e) cygaretki:
po 5, 10, 25 i 50 sztuk
f) tabaka do zażywania:
po 50, 100 i 500 gramów
g) tytoń do żucia
500 gramów

5) Tytoń fajkowy, umieszczony w taryfie, jako tytoń krajany gatunku „średni C" i „średni B" winien być krajany na szerokość conajmniej 2 milimetrów.

6) Waga tytoniu w papierosach, oraz waga cygar ma być dla każdego gatunku podana do wiadomości. Minimalna waga tytoniu w 1.000 sztuk papierosów winna wynosić 500 gr., z dopuszczalnem wahaniem 12%.

7) Ustalone jak powyżej do oznaczonych gatunków i cen wyroby tytoniowe wolno fabrykantowi puścić w obieg handlowy dopiero po zatwierdzeniu odnośnych próbek przez Generalną Dyrekcję Monopolu Tytoniowego. W tym celu winien fabrykant przed rozpoczęciem fabrykacji przedłożyć po 4 egzemplarze każdego gatunku i opakowania papierosów i tytoniów krajanych i po 2 egzemplarze każdego gatunku i opakowania cygar, cygaretek, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia:

a) na obszarze b. zaboru rosyjskiego Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego;
b) na obszarze b. zaboru pruskiego izbie skarbowej w Poznaniu.

Opakowania cygar i cygaretek, jako wzory mogą być niekompletne i zawierać tylko po 10 szt.

W wypadkach pod a), zatwierdzi próbki bezpośrednio Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego, zaś w wypadkach pod b) ta ostatnia przez osobnego eksperta, delegowanego do izby skarbowej w Poznaniu, a to aż do czasu ustanowienia przy izbach skarbowych odpowiednich stałych organów technicznych.

Z próbek, zatwierdzonych w izbie skarbowej w Poznaniu winna ta ostatnia zatrzymać dla użytku urzędowego tejże izby, tudzież użytku izby skarbowej w Grudziądzu połowę, zaś drugą połowę odesłać bezzwłocznie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego.

W razie zamówienia przez Generalną Dyrekcję Monopolu Tytoniowego w fabryce towaru do rządowych magazynów (vide ust. 8 i 9), winien odnośny fabrykant jeszcze przed wykonaniem zamówienia przesłać bezzwłocznie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego po 2 egzemplarze próbek zamówionych papierosów i tytoniów i po 1 egzemplarzu cygar i tabaki i to osobno dla każdego magazynu sprzedaży, do których towar został przez Generalną Dyrekcję Monopolu Tytoniowego zadysponowany.

Zatwierdzenie przez Generalną Dyrekcję Monopolu Tytoniowego próbek wyrobów tytoniowych dla okresu produkcyjnego od dn. 1 sierpnia do dn. 31 października 1922 r., utrzymuje się w mocy także i na okres następny, o ile fabryka wyrabia te same gatunki i pod tą samą nazwą.

8) W każdej umowie Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego zastrzega sobie prawo poboru całej produkcji fabryki do magazynów sprzedaży, celem repartycji we własnym zarządzie.

Za pobrane wyroby płacić będzie Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego fabrykantowi detaliczną cenę sprzedażną po potrąceniu:

a) zysku monopolowego, określonego w § 6 ust. 1;
b) rabatu sprzedażnego w wysokości 15% od detalicznej ceny sprzedażnej papierosów, tytoniów krajanych, machorki, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia, zaś 22% od detalicznej ceny sprzedażnej cygar i cygaretek.

Powyższa cena kupna rozumie się razem ze skrzyniami loco ten magazyn sprzedaży, który Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego wskaże fabrykantowi. Dowóz zatem towaru do magazynu sprzedaży odbywa się na koszt i ryzyko fabrykanta.

Skrzynie z towarem sporządzone być muszą z trwałego materjału, nadającego się do dłuższego transportu, muszą być jednakowe co do wielkości i wykonania i zawierać tę samą ilość wyrobów.

9) Ewentualną decyzję co do korzystania w całości lub w części z zastrzeżonego w punkcie 8 prawa, obowiązana jest Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego podać do wiadomości fabrykanta w pierwszych dniach a najpóźniej do 15 każdego miesiąca, wyszczególniając gatunki i ilości pobrać się mających wyrobów jakoteż miejsce i terminy dostawy.

Wyroby pozostające fabrykantowi poza tą dyspozycją może tenże rozsprzedać na własną rękę między koncesjonowanych kupców tytoniowych na następujących zasadach:

Na obszarze tej dzielnicy Państwa, na którym fabryka wyrobów tytoniowych jest położona, wolno fabrykantowi sprzedawać swoje wyroby tak hurtownikom, jak i detalistom bez ograniczenia.

Na sprzedaż wyrobów tytoniowych do innej dzielnicy należy uzyskać zezwolenie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego. O zezwolenie takie ubiegać się mogą wszyscy hurtowni i detaliczni koncesjonowani kupcy tytoniowi pragnący nabyć towar w fabryce położonej w innej dzielnicy Państwa. Zgłoszenia zaopatrzone adnotacją miejscowej władzy skarbowej stwierdzającą, iż petent posiada koncesję, względnie patent na sprzedaż wyrobów tytoniowych, winny zawierać dokładnie ilość i gatunek wyrobów tytoniowych, tudzież siedzibę i nazwę fabryki, z której towar ma być sprowadzony. Zgłoszenia mają być wnoszone w pierwszych dniach każdego miesiąca bezpośrednio do fabryk, które w terminie do 20 prześlą do Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego sumarycznie spis wszystkich zamówień do ewentualnego zatwierdzenia. Po otrzymaniu od Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego zatwierdzonego spisu wolno fabrykom zamówienie wykonać.

Pod dzielnicami Państwa należy rozumieć:

1) b. Królestwo Kongresowe wraz z ziemiami wschodniemi;

2) Małopolskę;

3) Ziemię Wileńską;

4) b. dzielnicę pruską (województwa: poznańskie i pomorskie);

5) województwo śląskie.

10) Wszystkie wyroby tytoniowe wypuszczone z fabryki prywatnej w obieg handlowy muszą być opatrzone opaską stwierdzającą, że za nie zysk monopolowy został ściągnięty. Wyroby takie stanowią narówni z wyrobami rządowych fabryk monopolowe wyroby tytoniowe w rozumieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej dopuszczone.

Wyrobów tytoniowych nie wolno pod żadnym warunkiem sprzedawać w opakowaniach otwartych z uszkodzoną opaską monopolową. Wyjątek dopuszcza się jedynie dla cygar i cygaretek, które w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 marca 1923 r. wolno sprzedawać na sztuki z otwartych pudełek, z tem jednak zastrzeżeniem, że z każdego gatunku cygar i cygaretek, może w miejscu sprzedaży znajdować się tylko jedno pudełko otwarte.

Z dniem 1 stycznia 1923 r. wchodzą w użycie nowe wzory opasek monopolowych, które należy zastosować po wyczerpaniu zapasu opasek dotychczasowych.

Zamówienia na opaski monopolowe winny izby skarbowe kierować jaknajwcześniej do biura znaków wartościowych Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego. W wypadkach nagłych delegować po odbiór opasek osobnych funkcjonarjuszów, należycie upełnomocnionych. Na każdej opasce opatrzonej napisem „Państwowy Monopol Tytoniowy" uwidoczniony jest rodzaj i gatunek wyrobu oraz ilość sztuk, względnie gramów tegoż wyrobu natomiast zysk monopolowy (cena opaski) nie jest wydrukowany, albowiem zysk ten jest zmienny i zależny od każdorazowo ustanowionego cennika wyrobów tytoniowych, do którego stoi on w stosunku procentowym, oznaczonym w § 6 ustęp 1.

11) Potrzebne do oklejania wyrobów tytoniowych opaski monopolowe winni fabrykanci zakupywać zgóry za gotówkę w kasach skarbowych.

Oprócz ceny opaski, która wynika z określonego w § 6 ustęp 1 stosunku procentowego zysku monopolowego do każdorazowego cennika wyrobów tytoniowych obowiązani są fabrykanci opłacić koszta nakładu opasek monopolowych, które w okresie do dnia 31 grudnia 1922 r. ustala się w wysokości 50 fenigów za 1 opaskę, zaś od dnia 1 stycznia 1923 r. aż do odwołania w wysokości 1 mk. za 1 opaskę.

Przed każdą zmianą cennika wyrobów tytoniowych winny izby skarbowe przeprowadzić w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych zbadanie zapasu opasek monopolowych tak w stanie wolnym jak i naklejonych na gotowych wyrobach i ściągnąć za te zapasy opasek dopłatę w razie podwyżki cennika, lub też zbonifikować różnicę ich ceny w razie zniżki cennika.

12) Za dostatecznem zabezpieczeniem, które złożone być może w papierach wartościowych, uznanych przez departament kredytowy Ministerstwa Skarbu lub też w postaci gwarancji bankowej, lub hipotecznej, mogą fabrykanci wyrobów tytoniowych na swą prośbę uzyskać od Ministerstwa Skarbu jednomiesięczny kredyt na opaski monopolowe do wysokości kwoty, odpowiadającej miesięcznemu zapotrzebowaniu. Termin płatności tego kredytu należy rozumieć w ten sposób, że sumy pokredytowane w ciągu jednego miesiąca płatne są najpóźniej w miesiącu następnym tego samego dnia kalendarzowego, a o ile byłby to dzień świąteczny, lub niedziela, następnego dnia. W dniu zapłaty całej pokredytowanej sumy, lub jej części (na wypadek rychlejszej zapłaty, niż w ostatecznym terminie) staje się automatycznie wolna do ponownego kredytu cała suma względnie jej część. W wypadkach zabezpieczenia hipotecznego może być powyższy na jednomiesięczne zapotrzebowanie przeznaczony kredyt udzielany conajwyżej w wysokości 75% wartości szacunkowej i to tylko po wykazaniu, że przedmiot zastawu jest conajmniej do wysokości udzielonego kredytu asekurowany od ognia.

Oszacowanie dotyczyć może jedynie budynków i placów z wykluczeniem maszyn i ruchomości, musi być dokonane przez zaprzysiężonych rzeczoznawców i to bezwarunkowo w obecności organu skarbowego delegowanego przez izbę skarbową.

W miejsce takiego oszacowania może izba skarbowa przyjąć oszacowanie dokonane przez poważne towarzystwo ubezpieczeń ogniowych. W oszacowaniu należy podać istotną wartość sprzedażną odnośnej nieruchomości w obecnej chwili a nie wartość fikcyjną, jaka powstaje z obliczenia, ileby budowanie tej nieruchomości mogło obecnie kosztować. Protokół oszacowania podpisany być musi także przez asystujący organ skarbowy.

Prawo kredytu może być każdorazowo odwołane przez Ministerstwo Skarbu bez podania powodu. Podania o udzielenie kredytu należy wnosić do izb skarbowych, które w wypadkach wątpliwych zasięgną opinji oddziałów Prokuratorji Generalnej i same mają moc udzielania kredytu w myśl powyższych zasad.

Przyznany fabrykom wyrobów tytoniowych po dniu 1 sierpnia 1922 r. na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 566) kredyt jednomiesięczny na podatek wartościowy od surowca (Wertzoll) pozostaje automatycznie ważny jako kredyt na opaski monopolowe.

13) Z uwagi na postanowienia art. 55 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) wolno fabrykantom w okresie umowy oznaczonym w § 5 niniejszego rozporządzenia zakupywać potrzebne im do fabrykacji surowce tytoniowe jedynie w imieniu Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, lecz na własny koszt i ryzyko, przyczem jakość tych surowców podlegać może każdej chwili kontroli Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego. Surowce nieodpowiedniej jakości nie zostaną dopuszczone do przerobu.

Po zaprowadzeniu z dniem 1 kwietnia 1923 r. (vide § 16) jednolitych typów produkcji dla wszyst-

kich fabryk tytoniu, tak prywatnych jak i rządowych, dozwoli się tylko na zakup takich surowców tytoniowych, które nadawać się będą do ustanowionych gatunków wyrobów.

Podania o pozwolenie na sprowadzenie do fabryki surowca tytoniowego w celach fabrykacyjnych należy wnosić do Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, zaś na obszarze b. dzielnicy pruskiej do izb skarbowych w Poznaniu i Grudziądzu, które wydawać będą te pozwolenia w imieniu Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego.

O każdem wydanem zezwoleniu winny powyższe izby skarbowe zawiadomić bezzwłocznie Generalną Dyrekcję Monopolu Tytoniowego.

14) Zakupiony przez fabrykanta surowiec tytoniowy podlega kontrolnemu zarachowaniu, począwszy od przejścia jego przez graniczny urząd celny, lub też od wyjścia z plantacji krajowej.

a) Co do surowca zagranicznego fabrykant jest odpowiedzialny wobec Skarbu za tę ilość surowca tytoniowego, która na jego imię przeszła przez urząd celny. Straty powstałe podczas transportu, podczas leżenia w magazynie i przez przeróbkę na gotowe wyroby tytoniowe dopuszcza się w maksymalnej ilości 6% licząc od wykazanej wagi netto przy ocleniu. Za skonstatowane przez władzę skarbową, przy rocznej lub półrocznej rewizji fabryki, ubytki, przekraczające powyższe 6%, obowiązany jest fabrykant wpłacić do Pocztowej Kasy Oszczędności na rachunek Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego w ciągu dni 8 pełną kwotę zysku monopolowego, jakiby w dniu skonstatowania tego ubytku przypadał Skarbowi z tej samej ilości kilogramów tytoniu krajanego gatunku „najprzedniejszego". Przy powyższem obliczaniu zwrotu zysku monopolowego, należy dozwolone 6% odrachować jako wolne od zwrotu;

b) w razie użycia surowca z plantacji krajowych, który ma być poddany przed wprowadzeniem go do fabryki fermentacji, musi on być fermentowany w lokalach odrębnych poza fabryką położonych, a pod nadzorem kontroli skarbowej pozostających, i to po przeważeniu uprzedniem tegoż surowca. Strata na wadze po fermentacji nie może przenosić 25%.

Oddany do fabrykacji surowiec podlega co do ubytków (strat) fabrykacyjnych tym samym przepisom, co surowiec zagraniczny z tem jednak, iż za przewyżkę dozwolonych strat płaci fabrykant pełną kwotę zysku monopolowego, jaki przypada od tytoniu krajanego gatunku średni B.

15) Prywatne fabryki wyrobów tytoniowych podlegają ścisłej kontroli skarbowej, wykonywanej w regule przez stale dla danej fabryki przydzielony organ kontroli skarbowej. Obowiązki tegoż organu określone zostaną osobną instrukcją. Izby skarbowe w Poznaniu i Grudziądzu, w których okręgu prywatne fabryki wyrobów tytoniowych nie poddane zostały jeszcze dozorowi skarbowemu przez stale przydzielone organa kontroli, przedłożą Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego w najkrótszym czasie wnioski, które fabryki należałoby już teraz poddać stałemu dozorowi skarbowemu. Każda fabryka wyrobów tytoniowych poddana dozorowi przez stale przydzielony organ kontroli skarbowej obowiązana jest począwszy od dnia 1 listopada 1922 r. wpłacać miesięcznie zgóry do kasy skarbowej kwotę mk. 200,000 tytułem zwrotu kosztów kontrolnych. Wysokość powyższego odszkodowania będzie ustalana perjodycznie przez Ministra Skarbu.

Niezależnie od powyższego winien każdy fabrykant wyrobów tytoniowych oddać do dyspozycji kontroli skarbowej bezpłatnie lokal biurowy złożony conajmniej z 1 pokoju zaopatrzonego w odpowiednie sprzęty i na koszt fabrykanta oświetlanego i opalanego. Lokal powyższy znajdować się musi bezwarunkowo w obrębie fabryki. Tam, gdzie stosunki lokalne na to zezwalają, może władza skarbowa zażądać od fabrykanta dostarczenia dla kontroli skarbowej mieszkania złożonego conajmniej z 1 pokoju i kuchni za zwrotem czynszu miesięcznego wspólnie omówionego.

16) Fabrykanci wyrobów tytoniowych obowiązani są prowadzić w swoich zakładach książki kontrolne według wzorów i wskazówek wydanych im przez izby skarbowe.

§ 7. Przed definitywnem spisaniem umów z fabrykantami wypracują izby skarbowe na podstawie zasadniczych warunków, wyszczególnionych w § 6 i przy uwzględnieniu lokalnych stosunków produkcyjnych typowe szematy umów i stosownie do życzenia Najwyższej Izby Kontroli Państwa przedłożą je Generalnej Prokuratorji Państwa względnie oddziałom tejże do zatwierdzenia.

§ 8. Każdą umowę z fabrykantem wyrobów tytoniowych winna izba skarbowa spisać w 3 jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostać ma w ręku fabrykanta, drugi w ręku izby skarbowej, zaś trzeci egzemplarz opatrzony przez fabrykanta klauzulą: „umowę niniejszą akceptujemy i przyjmujemy do wykonania" należy bezzwłocznie przesłać do Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego.

Odpisy umów prześlą izby skarbowe:

a) wszystkim izbom skarbowym (wydział IV) oraz wydziałowi skarbowemu województwa śląskiego,

b) odnośnemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych,

c) odnośnemu organowi kontroli skarbowej, stale fabrykę dozorującemu,

d) okręgowej izbie kontroli Państwa.

§ 9. Od spisanych umów ściągną izby skarbowe przypadającą opłatę stemplową.

§ 10. W miarę zaspokojenia potrzeb rynku krajowego mogą prywatne fabryki wyrobów tytoniowych uzyskać zezwolenie Ministra Skarbu na wywóz tychże wyrobów zagranicę do krajów, z któremi Państwo Polskie zawarło traktaty handlowe.

§ 11. Wyroby tytoniowe wywiezione za granicę Państwa wolne są od opłaty monopolowej podlegają jednak opłacie kontrolnej, której wysokość ustanawia się:

1) dla papierosów 1 mk. od sztuki,

2) dla tytoniu cienko krajanego 500 mk. od 1 kilograma,

3) dla machorki i tytoniów grubo krajanych 250 mk. od 1 kilograma,

4) dla cygar i cygaretek 3 mk. od sztuki,

5) dla tabaki do zażywania 150 mk. od 1 kilograma,

6) dla tytoniu do żucia 500 mk. od 1 kilograma.

§ 12. Wyroby tytoniowe eksportowane jak powyżej winny być opakowane odmiennie niż przeznaczone do konsumcji krajowej i posiadać osobne oznaczenie stwierdzające bezsprzecznie ich charakter eksportowy.

Sposób opakowania i rodzaj tegoż oznaczenia winny być poprzednio zatwierdzone przez Generalną Dyrekcję Monopolu Tytoniowego.

§ 13. Sprzedaż w kraju lub przechowywanie u siebie poza lokalem fabryki wyrobów tytoniowych w opakowaniu wymienionem w § 12, a więc wyrobów niedopuszczonych do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej podlega postępowaniu karnoskarbowemu niezależnie od konfiskaty towaru.

§ 14. Upoważnione do eksportu zagranicę fabryki wyrobów tytoniowych mogą produkować do tego celu osobne gatunki wyrobów pod warunkiem zatwierdzenia ich wzorów przez Generalną Dyrekcję Monopolu Tytoniowego.

§ 15. Eksport wyrobów tytoniowych do krajów, z któremi Państwo Polskie nie zawarło dotąd traktatów handlowych, dozwolony być może przez Ministra Skarbu na osobnych warunkach ustalonych w każdym wypadku z osobna.

§ 16. Począwszy od dnia 1 kwietnia 1923 r. zaprowadza się w całem Państwie Polskiem jednolity sposób produkcji papierosów i tytoniów krajanych tak w fabrykach rządowych jak i w prywatnych. W tym celu ustanowi się w najbliższym czasie w drodze rozporządzenia Ministra Skarbu ogólnie obowiązujący spis poszczególnych gatunków wyrobów tytoniowych, ktore jako wyroby monopolowe dopuszczone będą do obrotu handlowego. Dla każdego z powyższych wyrobów ustanowiona będzie urzędownie jego nazwa rynkowa, gatunek jakościowy, format, waga i w przybliżeniu skład mieszanki tytoniowej, wreszcie ściśle określony sposób opakowania i winiety tytułowej. Pochodzenie wyrobu t. j. nazwa fabryki, która wyrób wyprodukowała, zaznaczona będzie na dolnej stronie opakowania.

§ 17. Prywatne fabryki wyrobów tytoniowych, które wykażą dowodnie, że posiadają na rynku handlowym powszechnie przyjęte i poszukiwane marki swoich wyrobów, które produkują w ilościach znaczniejszych, mogą według uznania Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego uzyskać zezwolenie na produkowanie i nadal t. j. po d. 1 kwietnia 1923 r. tych wyrobów poza ogólnie obowiązującym spisem jednak nie więcej, jak po dwie nazwy papierosów i dwie nazwy tytoniów krajanych.

Prośby o dopuszczenie do produkcji i sprzedaży tych wyrobów należy wnieść bezzwłocznie do Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego nie później jednak niż do d. 30 listopada 1922 r. W podaniu należy uwidocznić dokładnie:

a) ilość sprzedanych przez fabrykę w ostatnich 6 miesiącach (za każdy miesiąc osobno) papierosów i tytoniów krajanych z wyszczególnieniem każdego gatunku,

b) osobno ilość sprzedanych w tym samym okresie tych marek papierosów i tytoniów krajanych, które fabryka pragnęłaby produkować w przyszłości jako marki własne.

Dane pod a) muszą być potwierdzone na podaniu przez przynależny urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych. Do podania załączyć też należy po 3 próbki wyrobów wymienionych pod b).

Pozwolenia na wyrób własnych marek papierosów i tytoniów krajanych wydawane będą z terminem ważności do d. 31 grudnia 1923 r., który obowiązuje tylko o tyle o ile fabryka nie zostanie po myśli art. 56 ust. o monopolu tytoniowym we wcześniejszym terminie wykupiona na rzecz Skarbu.

§ 18. Prywatne fabryki wyrobów tytoniowych mogą na swą prośbę uzyskać od Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego zezwolenia na produkowanie gatunków papierosów i tytoniów krajanych według typu ogólnie obowiązującego od dnia 1 kwietnia 1923 r. także we wcześniejszym terminie.

§ 19. Dla umożliwienia prywatnym fabrykom wyrobów tytoniowych produkowania papierosów i tytoniów krajanych stosownie do postanowień § 16 niniejszego rozporządzenia dozwoli się w razie koniecznej potrzeby niektórym fabrykom na wymianę maszyn papierosowych starego systemu na maszyny nowe, jako też wogóle na ustawienie maszyn nowych zwłaszcza dla wyrobu papierosów bezustnikowych. Zezwolenia wydawane będą przez Ministra Skarbu indywidualnie, przyczem z jednej strony wzięta będzie w rachubę zdolność wytwórcza fabryki, jej urządzenie i położenie, ilość zatrudnionych robotników i t. p. Maszyny nowo ustawione, muszą być najlepszej konstrukcji i odpowiadać wszystkim warunkom czyniącym maszyny te zdatnemi do późniejszego wykupu ich przez państwowy monopol tytoniowy.

Przed otrzymaniem zezwolenia winni fabrykanci wyrobów tytoniowych złożyć protokularne oświadczenie, że w razie wykupu fabryki na rzecz monopolu sprzedadzą również i te nowe maszyny Skarbowi na warunkach art. 56, 57 ustawy o monopolu tytoniowym określonych.

§ 20. W wykonaniu art. 59 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

1) na obszarze Małopolski wydane sprzedawcom wyrobów tytoniowych dotychczasowe koncesje pozostają prowizorycznie nadal w mocy bez osobnego zatwierdzenia z tem jednak zastrzeżeniem, że mogą być każdej chwili bez podania powodu wypowiedziane na trzy miesiące zgóry, o ile co do tychże sprzedawców nie zachodzą niewątpliwie warunki przewidziane w ust. 2 art. 59 ustawy o monopolu tytoniowym;

2) na obszarze b. Królestwa Polskiego udzielone sprzedawcom dotychczasowe koncesje pozostają nadal w mocy aż do odwołania, przyczem umieszczone na tych koncesjach zastrzeżenie, że mogą być one cofnięte każdej chwili obowiązuje także i na przyszłość, o ile co do odnośnego sprzedawcy nie zachodzą warunki przewidziane w ust. 2 art. 59 ustawy o monopolu tytoniowym;

3) na obszarach województw poznańskiego i pomorskiego, Ziem wschodnich i Ziemi Wileńskiej, sprzedawcy wyrobów tytoniowych, którzy uczynili przepisane w art. 50, 53 ustawy o monopolu tytoniowym doniesienia i którzy stosownie do postanowień § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia

19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 566) posiadają w swem ręku potwierdzone im przez odnośne urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych egzemplarze powyższych doniesień winni zgłosić się bezzwłocznie w tychże urzędach, przedkładając ponownie potwierdzone im jak wyżej egzemplarze doniesień.

Sprzedawcom co do których nie będą zachodziły uzasadnione przeszkody, wpiszą urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych na przedłożonych im egzemplarzach doniesień następującą klauzulę: „Zezwala się na dalszą sprzedaż wyrobów tytoniowych aż do odwołania z prowizorycznem pozostawieniem dotychczasowego charakteru handlu (wymienić detalicznego czy hurtowego). W razie udzielenia w przyszłości definitywnej koncesji na sprzedaż wyrobów tytoniowych, zezwolenie niniejsze nie przesądza bynajmniej czy koncesja wspomniana wydaną zostanie na sprzedaż detaliczną czy też na sprzedaż hurtową. Zezwolenie niniejsze wydaje się pod warunkiem, że sprzedawca będzie się ściśle stosował do instrukcji dla sprzedawców wyrobów tytoniowych, którą wyda Minister Skarbu".

W razie gdyby co do osoby zgłaszającego się sprzedawcy zachodziły te przeszkody, które w myśl ustawy o monopolu uzasadniają cofnięcie koncesji ze względu na popełnione przestępstwa karnoskarbowe, winien urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych wstrzymać się z umieszczeniem wspomnianej wyżej klauzuli i przedłożyć sprawę izbie skarbowej, która w tym wypadku może pozwolenia na dalszą sprzedaż odmówić. Od decyzji tej przysługuje prawo rekursu do Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego;

4) na obszarze województwa śląskiego, na którym z powodu technicznych trudności sprzedawcy wyrobów tytoniowych nie złożyli dotąd przepisanych w art. 50 i 53 ustawy o monopolu tytoniowym doniesień, obowiązani są oni do uczynienia tychże doniesień obecnie w terminie do 30 listopada 1922 r. przestrzegając w tym względzie postanowień § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 566). Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, którym doniesienia powyższe zostaną przedłożone, umieszczą na nich klauzulę podaną w ustępie 3 przy analogicznem zastosowaniu wszystkich innych postanowień powyższego ustępu.

W powiatach województwa śląskiego, które dawniej stanowiły t. zw. Śląsk Cieszyński, należy co do udzielonych tam już dawniej koncesji na sprzedaż wyrobów tytoniowych zastosować postanowienia analogiczne jak w ustępie 1-ym.

§ 21. Stosownie do postanowienia art. 5 ustawy o monopolu tytoniowym uprawa liści tytoniowych dozwolona być może tylko za zezwoleniem kompetentnej władzy skarbowej.

Warunki, pod któremi zezwolenia powyższe będą wydawane, jak również oznaczenie obszarów Państwa, na których uprawa liści tytoniowych może być dopuszczona zawierać będzie osobne rozporządzenie Ministra Skarbu. Uprawa liści tytoniowych dla własnego użytku dozwolona wyjątkowo w latach ubiegłych zostaje z rokiem 1923 bezwzględnie zakazana na całym obszarze Państwa Polskiego. Przekroczenie tego zakazu pociągnie za sobą kary przewidziane w art. 22 do 24 ustawy o monopolu tytoniowym.

§ 22. Pod pojęciem należytości monopolowej (art. 9 i 30 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) rozumieć należy zysk monopolowy przypadający Skarbowi od wyrobów tytoniowych fabryk prywatnych i obliczony w stosunku procentowym do detalicznej ceny sprzedażnej tychże wyrobów, w sposób ustanowiony w § 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Przy obliczeniu tego zysku bierze się za podstawę najwyższe gatunki wyrobów, a mianowicie:

1) przy papierosach gatunek luksusowy A,
2) przy tytoniach krajanych gatunek najprzedniejszy,
3) przy cygarach gatunek luksusowy A,
4) przy cygaretkach gatunek przedni,
5) przy tabace do zażywania gatunek przedni,
6) przy machorce i tytoniu do żucia gatunek normalny (t. j. jedyny jaki przewidziany jest w cenniku),
7) liście tytoniowe należy przy tem obliczeniu traktować jako tytoń krajany gatunku najprzedniejszego.

§ 23. W myśl art. 35 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 409) winny gromadzenia wyrobów tytoniowych ponad normę ustaloną przez Ministra Skarbu, ulega karze konfiskaty zapasu, w razie zaś powtórzenia nadto karze grzywny do 100,000 mk.

Jako normę w znaczeniu powyższego artykułu ustanawia się 10,000 szt. papierosów, 10 kg. tytoniu krajanego (lub machorki), 3,000 sztuk cygar lub cygaretek, 5 kg. tabaki do zażywania, 5 kg tytoniu do żucia.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ust. Nr. 100 z d. 20/XI 1922 r., poz. 916).

Przepisy celne.

531.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 listopada 1922 r.

w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie podwyższenia opłat od ropy naftowej, wywożonej za granicę.

Na zasadzie art. 18 ustawy z dn. 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 527) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłatę od ropy naftowej, wywożonej za granicę Rzeczypospolitej, podwyższa się z kwoty 15 mk. na 50 mk. od 1 kg. wagi netto.

§ 2. Dotychczasowy sposób pobierania tejże opłaty pozostaje bez zmian.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
w z. (—) *Henryk Strasburger.*

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ustaw Rz. P. z dnia 24 listopada 1922 roku, Nr. 101. poz. 925).

532.

OBWIESZCZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 22 listopada 1922 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest wzbroniony.

Na zasadzie art. 10 p. 1 oraz art. 13 p. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 79 poz. 527) ogłasza się, iż począwszy od siódmego dnia po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia w „Monitorze Polskim" wywóz przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej towarów, objętych następującym wykazem, ułożonym przez Główny Urząd Przywozu i Wywozu, jest wzbroniony:

Poz. tar. celnej.	Nazwa towaru.
54	skóry surowe cielęce i skopowe (baranie i owcze).
56	skórki zajęcze i królicze.

Obwieszczenie z dnia 30 lipca 1922 r. („Monitor Polski" Nr. 177, poz. 111) pozostaje nadal w mocy ze zmianą wprowadzoną obwieszczeniem z dnia 14-go września 1922 r. („Monitor Polski" Nr. 216, poz. 145).

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
(—) *Henryk Strasburger.*

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

(„Monitor Polski" Nr. 272 z 1922 r.).

533.

OKÓLNIK T. 26. L. DC/10001/III/22.

Do

1) **Dyrekcji Ceł w Poznaniu,**
2) **Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,**
3) **Dyrekcji Ceł w Gdańsku,**
4) **Inspektoratu Ceł w Gdańsku,**
5) **Izby Skarbowej w Krakowie,**
6) **Izby Skarbowej we Lwowie,**
7) **Wszystkich Urzędów Celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.**

Wobec wątpliwości nasuwających się przy odprawach towarów podlegających cleniu według poz. 113, p. 1, Ministerstwo Skarbu Departament Ceł podaje co następuje: tekst poz. 113 trzeba rozumieć Lekarstwa gotowe i podozowane.

Lekarstwa gotowe są to mieszaniny przetworów chemicznych, mające lecznicze znaczenie i jako leki do użytku wewnętrznego, lub zewnętrznego stosowane, nadchodzą przeważnie w opakowaniach specjalnych, drobnych, etykietowanych, a także hurtowych, w masie (beczkach, blachach, flaszkach i t. p.).

Lekarstwa podozowane są to przetwory chemiczne lub rośliny lecznicze podzielone na dozy, przeznaczone do jednorazowego wewnętrznego użytku (Bromek sodu, rabarbar w proszkach, pastylkach, granulkach lub innem drobnem do jednorazowego użytku opakowaniu).

Przy odprawach lekarstw gotowych należy ściśle stosować się do artykułów 8 i 14 rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 8 października 1921 r., poz. 640 (Dz. Ust. Nr. 87).

Wykaz lekarstw gotowych i podozowanych, dozwolonych do przywozu będzie wkrótce podany.

Warszawa, dnia 22 września 1922 roku.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

534.

OKÓLNIK T. 27. L. DC/10002/III/22.

Do

1) **Dyrekcji Ceł w Poznaniu,**
2) **Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,**
3) **Dyrekcji Ceł w Gdańsku,**
4) **Inspektoratu Ceł w Gdańsku,**
5) **Izby Skarbowej w Krakowie,**
6) **Izby Skarbowej we Lwowie,**
7) **Wszystkich Urzędów Celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.**

W myśl brzmienia tekstu punktów 1-go i 2-go, poz. 113. Taryfy Celnej, Ministerstwo Skarbu Departament Ceł po porozumieniu się z Ministerstwem Zdrowia Publicznego, niniejszym podaje wykaz lekarstw gotowych, oraz środków podozowanych zarejestrowanych i dozwolonych do obrotu w Państwie Polskiem, zgodnie z art. 14 rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 8 października 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 87, poz. 640).

A) Wykaz specyfików farmaceutycznych, wyrabianych poza granicami Państwa Polskiego, zarejestrowanych i dozwolonych do obrotu w kraju, podlegających opłacie celnej według poz. 113, p. 1:

† Aethone — M. Falcoz et Cie — Paryż.

† Agonol — A. Conget et Cie — Paryż.

† L'Angiolymphe — Laboratoires de l'angiolymphe du Dr. Rous — Angers.

† Apocynine Dr. Deschamps (ampułki) — Laboratoires Dubois — Paryż.

† Apocynine Dr. Deschamps (tabletki) — Laboratoires Dubois — Paryż.

† Arheol (kapsułki) — P. Astier — Paryż.
† Arsycodile (ampułki) — M. Leprince — Paryż.
† Bolease Monal (globules) — Monal et Cie — Paryż.
Bromone Robin — M. Robin — Paryż.
† Cacotylate de Fer Glasser (ampułki) — Dr. Coirre — Paryż.
† Cacodylate de Soude Glasser — Dr. Coirre — Paryż.
† Capsules — Gognet — A. Cognet et Cie — Paryż.
Cascara Midy (pilules) — Laboratoires Midy — Paryż.
Cascarine Leprince (pilules) — M. Leprince — Paryż.
Colloidine Dubois (dragees) — Laboratoires Dubois — Paryż.
Creosal Dubois (granules) — Laboratoires Dubois — Paryż.
† Cryogenin Lumiere comprimees — Lumiere — Lyon.
Energetens de feuilles de suage — Les etablissements Byla — Paryż.
† Energetene de Valeriane — Les etablissements Byla — Paryż.
Energetene de Ribes nigrum (Cassis) — Les etablissements Byla — Paryż.
† Emetine Glasser (ampułki) — Dr. Coirre — Paryż.
† Epilepticon Dr. Weil'a — Dr. R. i O. Weil — Franfurt a/M.
† Eumictine — M. Leprince — Paryż.
† Ferrocodile (ampułki) — M. Leprince — Paryż.
Fondant Collobiase de Soufre — Boulanger et Dausse — Paryż.
Fondant Jodotannique — Boulanger et Dausse — Paryż.
Glycerophosphate injektable (ampułki) — M. Robin — Paryż.
Glycerophosphate Robin (granules) — M. Robin — Paryż.
Glykolaine Robin (granules) — M. Robin — Paryż.
Goudron — Guyot — caps — Maison „L. Frere E. Vaillant" — Paryż.
Goudron — Guyot — Liqueur — Maison „L. Frere E. Vaillant" — Paryż.
† Gonosan (kapsułki) — J. D. Riedel — Berlin.
† Gouttes Livoniennes — Laboratoires Trouette-Perret — Paryż.
† Granules de Strophantine — Catillon — Paryż.
†Granules a l'extrait Strophantus — Catillon — Paryż.
Guipsine (pigułki) — M. Leprince — Paryż.
† Histogenol (ampułki) — N. Manzon — Paryż
† Huile grise Vigier — Charlard — Viegier — Paryż.
† Intrait de Digitale (solution) — Boulanger — Dausse — Paryż.
† Intrait de Marron D'Inde (solut) — Boulanger— Dausse — Paryż.
Intrait de Valeriane (solut) — Boulanger — Dausse — Paryż.
† Kinectine Naline — N. Manzon — Paryż.
Kola Astier — P. Astier — Paryż.
Kymosine — M. Rogier — Paryż.
Lithines du Dr. Gustin — A. Mille — Paryż.
† Mergal (kapsułki) — J. D. Riedel — Paryż.
† Mirion — Suchy Werke — Wiedeń.
Mouches de Milan (na jedwabiu, poz. 113, p. 2) — L. Perdriel — Paryż.
Musculosine Byla — Les etablissements Byla — Paryż.
† Neo-Arsycodile (ampułki) — M. Leprince — Paryż.
† Neo-Arsycodile (pigułki) — M. Leprince — Paryż.
† Nevrostheniques Dausse Serie A. (ampułki) — Bounlanger et Dausse — Paryż.
† Nevrostheniques Dausse Serie E. (ampułki) — Bounlanger et Dausse — Paryż.
Nucleatol Robin (granules) — M. Robin — Paryż.
† Nuclearsitol Robin (comprimees) M. Robin — Paryż.
† Oleo-Jode (ampułki) — Laboratoires Dubois — Paryż.
† Oleo-Jode (kapsułki) — Laboratoires Dubois — Paryż.
Quataplasme Langlebert — M. Sabatier — Paryż.
Pain-expeller kotwiczny — A. Richter et Cie— Rudofstadt.
Pastilles de charbon du Dr. Belloc — Maison L. Frere E. Vaillant — Paryż.
† Paveron (ampułki) — Boulanger et Dausse — Paryż.
† Paveron (comprimees) — Boulanger et Dausse — Paryż.
Perles d'Ether du Dr. Clertan — Maison L. Frere E. Vaillant — Paryż.
Perles de Terebinthine — Maison L. Frere E. Vaillant — Paryż.
Perles de Valeriane — Maison L. Frere E. Vaillant — Paryż.
† Phoshostenique Dausse — Boulanger et Dausse — Paryż.
† Phosote (kapsułki) — Lambiotte et Cie — Paryż.
† Pilules de Blancard — Bertaut Blancard freres — Paryż.
Pilules de carbon ferreux de Vallet — Maison L. Frere E. Vaillant — Paryż.
Piperasine Midy (granules) — Laboratoires Midy — Paryż.
† Pommade Adreno-Styptique Midy — Laboratoires Midy — Paryż.
Poudre de charbon du Dr, Belloc — Maison L. Frere E. Vaillant — Paryż.
Poudre purgative de Roge — Maison L. Frere E. Vaillant — Paryż.
Purgen (tabletki) — Fabr. Chem. D-ra Bayera et Cie — Budapeszt.
Quinium Laborraque — Maison L. Frere E. Vaillant — Paryż.
Regenerol — Apotheke zum Heiligen Geist Barber et Rosner — Wiedeń.
† Rhenate de Soude Glaser (ampułki) — Dr. Coirre — Paryż.
Rhomnol Sacharire — M. Leprince — Paryż.
† Riodin (kapsułki) — P. Astier — Paryż.
Sagrada Barber (pastylki) — Aptheke zum Heiligen Geist (Barber i Rosner) — Wiedeń.

Sel Fros — Laboratoires Trouette — Perret — Paryż.
Sirop d'Hemoglobine Deschiens — Laboratoires Deschiens — Paryż.
† Solution Pautauberge — L. Pautauberge — Paryż.
† Suppositoires Midy — Laboratoires Midy — Paryż.
Suppositoires Pepet — H. Rogier — Paryż.
† Taphosote Perles — Lambiotte et Cie — Paryż.
Ternose — Laboratoires Trouette — Perret — Paryż.
Thapsia Veritable empl. revulsif — Le Perdriel — Paryż.
The Chambard — A. Siere — Paryż.
Le thermogene — Vandenbroeck et Cie Forest les — Bruxelles.
† Thiodine — Cognet (pigułki) — A. Cognet et Cie — Paryż.
Tricalcine en poudre — Laboratoires des produits Scientia — Paryz.
Tricaltine comprimees — Laboratoires des produits Scientia — Paryż.
Tricalcine en cachets — Laboratoires des produits Scientia — Paryż.
Tricalcine en graniłes — Laboratoires des produits Scientia — Paryż.
Tricalcine chocolatee (tabletki) — Laboratoires des produits Scientia — Paryż.
† Tricalcibe adrenalinee en cachets — Laboratoires des produits Scientia — Paryż.
† Tricalcine fluoree en cachets — Laboratoires des produits Scientia — Paryż.
† Tricalcine methylarsinee en cachets — Laboratoires des produits Scientia — Paryż.
† Trinitrine (dragees)—Laboratoires Dubois—Paryż.
Urasine (tabletki) — Firma Usine du Rhone — Paryż.
Urisal du Dr. Deschamp. (granules) — Laboratoires Dubois — Paryż.
Urodonal Chatelain—J. Cabrol et Cie—Paryż.
† Urometine (tabletki) — Lambiotte et Cie — Paryż.
† Valbornine (kapsułki) — H. Rogier — Paryż.
Valda (pastylki) — H. E. Canonne — Paryż.
† Valerobromine Legrand (kapsułki) — Derrase Freres — Paryż.
† Valebromine Legrand (dragees) — Derrasse Freres — Paryż.
Vegetalin — Apotheke zum Heiligen Geist Barber et Rosner — Wiedeń.
Vichy Etat (comprimees) — Comp. Fermiere — Vichy.
Vichy Etat (pastylki) — Comp. Fermiere — Vichy.
Zioła z gór Harcu — Bernhard Lauer — Berlin.

Według poz. 112, p. 2, lit. a.

Perles de Sulfate de Quinine — Maison L. Frere R. Vaillant — Paryż.

Według poz. 112, p. 9.

Vichy Etat sels pour bains — Comp. Fermiere — Vichy.
Vichy Etat sels pour boissons — Comp. Fermiere — Vichy.

B. Wykaz specyfików farmaceutycznych, wyrabianych poza granicami Państwa Polskiego, dopuszczonych do obrotu w kraju, aż do odwołania, podlegających opłacie celnej.

Według poz. 113, p. 1.

† Adrenaline Clin — Comar et Cie — Paryż.
Amilodiastase — A. Thepenier — Paryż.
† Atoquinol (tabletki) — „Ciba" Societe l'industrie chimique a Bale — Suisse.
Bulgarin — A. Thepenier — Paryż.
† Capsules Mathey - Caylus — Comar et Cie — Paryż.
Bromure capsules — Comar et Cie — Paryż.
† Cacodylate de Soude Clin (ampułki) — Comar et Cie — Paryż.
Capsules Goudron Guyot — Guyot — Paryż.
Chlorozan - Burgi — Traczewski w Bernie.
Choleine Camus — Le Ferment - Darasee — Paryż.
† Cholelysin — Stroschein — Berlin.
† Collosol Cadique—Roge - Cavailles—Paryż.
† Collosol au Coaltar — Roge - Cavailles — Paryż.
† Collosol a l'ichtyol — Roge - Cavailles — Paryż.
Collosol simple — Roge - Cavailles — Paryż.
† Collosol au goudron de pin — Roge - Cavailles — Paryż.
† Collosol au soufre — Roge - Cavailles — Paryż.
† Collosol Sulfo-Cadique — Roge - Cavailles — Paryż.
Eisenphytine (Ferro - phytine) (pigułki) — „Ciba" a Bale — Suisse.
† Elbon Ciba (comprimees) — „Ciba" a Bale — Suisse.
† Ergotine Bonjean (dragees) — Labelonye et Cie — Paryż.
† Exibard (Cigarettes) — H. Ferre — Paryż.
† Exibard (feuilles) — H. Ferre — Paryż.
† Ferrocodile — Leprince — Paryż.
Feroxal — A. Buisson — Paryż.
Fortosan (proszek) — „Ciba" A. Bale—Suisse.
† Hypneurol Cos — Labelonye et Cie — Paryż.
† Jodhoribe du Dr. Deschamps — Laboratoires Dubois — Paryż.
† Jodone — Robic — Paryż.
Lactobacilline — Le Ferment - Darrasse — Paryż.
† Lecithine (ampułki)—Comar et Cie—Paryż.
Lecithine (granules) — Comar et Cie — Paryż.
Lecithine (pigułki) — Comar et Cie — Paryż.
† Lipojodine (comprimees) — „Ciba" a Bale — Suisse.
† Opsolysine — Le Ferment Darrasse—Paryż.
† Ouabaine Arnaud — Laboratoires Nativelle — Paryż.
† Ovo - Lecithine Billon (ampułki) — F. Billon — Paryż.
Ovo - Lecithine Billon (dragees) — F. Billon — Paryż.
Ovo - Lecithine Billon (granules) — F. Billon — Paryż.
† Pągeol — J. Cabrol et Cie — Paryż.
Repto - Fer du Dr. Jaillest — Darrassa — Paryż.

Peptonate de Fer — Robin — Paryż.
† Peristaltin (ampułki) — „Ciba“ a Bale — Suisse.
Peristaltin (comprimees) — „Ciba“ a Bale—Suisse.
Phytine „Ciba“ — „Ciba“ a Bale — Suisse.
Phytine (kapsułki) — „Ciba“ a Bale — Suisse.
Phytine liquide — „Ciba“ a Bale — Suisse.
† Pilules antidiabeltiques du Dr. Sejournet — Leprince — Paryż.
† Pilules Laville — Comar et Cie — Paryż.
† Poudre Fumigatoire d'Abisinie Exibard H. Ferre — Paryż.
† Rhomnol (pigułki) — Leprince — Paryż.
† Salene pure — „Ciba“ a Bale — Suisse.
Salenal (maść) — „Ciba“ a Bale — Suisse.
† Septacrol — „Ciba“ a Bale — Suisse.
Sedlitz Charles Chantaud — Laboratoires Ch. Chantaud — Paryż.
† Sirop Aubergier — Comar et Cie — Paryż.
† Solurol (tabletki) — Comar et Cie — Paryż.
Sulfhydral — Ch. Chantaud — Paryż.
† Vamianine — J. Cabrol et Cie — Paryż.
† Vin Nourry — Comar et Cie — Paryż.
Vioform (proszek) — „Ciba“ a Bale — Suisse.

Według poz. 110, p. 1.
† Electrargol (ampułki) — Comar et Cie — Paryż.

Według poz. 112, p. 2, lit. a.
Chininphytine (tabletki) (Phiuine de Quinine) — „Ciba“ a Bale — Suisse.

Przywóz nieobjętych niniejszemi wykazami lub dalszemi ich uzupełnieniami, specifików farmaceutycznych jest niedozwolony.

Sprowadzenie z zagranicy gotowych, dozwolonych do przywozu lekarstw w drobnych ilościach dla osobistego użytku, niezawierających środków gwałtownie działających i nieoznaczonych w wykazach krzyżykiem, nie podlega żadnym ograniczeniom.

Przywóz lekarstw gotowych, gwałtownie działających, oznaczonych w wykazach krzyżykiem, chociażby w drobnych ilościach i dozwolonych do przywozu, podlega ogólnym przepisom.

Podane w wykazach specyfiki farmaceutyczne winny odpowiadać warunkom, wskazanym w § 8 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 8 października 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 87, poz. 640).

Pochodne arsenobenzolu, surowice i szczepionki, a więc salvarsan neosalvarsan, neoarsenobenzol i inne oraz surowice i szczepionki lecznicze, zapobiegawcze i djagnostyczne, używane w praktyce lekarskiej mogą być sprowadzane z zagranicy w myśl rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, poz. 394 Dz. Ust. Nr. 63 z 1921 r. i poz. 317 Dz. Ust. Nr. 512 z r. 1920, wyłącznie za każdorazowem zezwoleniem Ministerstwa Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Do sprowadzenia z zagranicy dozwolonych do obrotu specyfików farmaceutycznych, jak i innych środków, służących do celów leczniczych, również trucizn zgłaszających się winni przedstawiać Urzędom Celnym zaświadczenia, wydawane przez Państwowe Władze Sanitarne II instancji z ważnością na okres jednego roku, według wzoru.

Wzór.

Zaświadczenie.

Wojewódzki (Okręgowy) Urząd Zdrowia zaświadcza, że . . . . (wymienić rodzaj przedsiębiorstwa) w . . . . pod firmą . . . . ma prawo do sprowadzania z zagranicy i otrzymywania z komór celnych artykułów leczniczych i trucizn.

Zaświadczenie niniejsze ważne w przeciągu roku . . . . . i nie może być przekazane innej osobie.

Warszawa, dnia 22 września 1922 r

(Podpisy).

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

535.

OKÓLNIK T. 30. L. DC/11335/III/22.

Do

1) **Dyrekcji Ceł w Poznaniu,**
2) **Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,**
3) **Dyrekcji Ceł w Gdańsku,**
4) **Inspektoratu Ceł w Gdańsku,**
5) **Izby Skarbowej we Lwowie,**
6) **Izby Skarbowej w Krakowie,**
7) **Wszystkich Urzędów Celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.**

Niniejszym podaje się do wiadomości, że objęte okólnikiem T. 27 rozporządzenie dotyczy tylko towarów wysłanych z miejsc nadania po ogłoszeniu tego okólnika. Wobec czego wszystkie specyfiki farmaceutyczne, zalegające na składach Urzędów, lub co do których, na podstawie frachtów stwierdzić można będzie, że zostały nadane przed terminem ogłoszenia tego, winny być bez przeszkód wydawane z Urzędów petentom, na zasadzie przepisów, które obowiązywały przed ogłoszeniem okólnika T. 27.

Wyjaśnienie niniejsze nie może być stosowane do środków objętych okólnikiem T. 28.

Warszawa, dnia 6 listopada 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

536.

OKÓLNIK T. 31. L. DC/11597/III/22.

Do

1) Dyrekcji Ceł w Poznaniu,
2) Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,
3) Izby Skarbowej we Lwowie,
4) Izby Skarbowej w Krakowie,
5) Dyrekcji Ceł w Gdańsku,
6) Inspektoratu Ceł w Gdańsku,
7) Wszystkich Urzędów Celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Niniejszem podaje się do wiadomości, że słomę lnianą i konopną (rośliny wysuszone z włóknem nieoddzielonym) należy taryfować jako materjał włóknisty roślinny surowy, według poz. 179, p. 3.

Warszawa, dnia 3 listopada 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

537.

OKÓLNIK L. DC/11516/III/22.

Do

1) Dyrekcji Ceł w Poznaniu,
2) Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,
3) Dyrekcji Ceł w Gdańsku,
4) Inspektoratu Ceł w Gdańsku,
5) Izby Skarbowej we Lwowie,
6) Izby Skarbowej w Krakowie,
7) Wszystkich Urzędów Celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Departament Ceł zawiadomia niniejszem, że ogłoszone w „Monitorze Polskim" Nr. 206, poz. 135 z dnia 12 września 1922 r. obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 31 sierpnia 1922 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony, uchyla z dn. 15 września 1922 r. ogłoszone w „Monitorze Polskim" Nr. 212 (nie Nr. 213, jak mylnie wydrukowano) poz. 284 z r. 1921 obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 13 września 1921 r. w sprawie zakazu wywozu wszelkich podkładów kolejowych, których wywóz od dnia 15 września 1922 r. jest dozwolony.

Warszawa, dnia 26 października 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

538.

OKÓLNIK L. DC/7097/III/22.

Do

1) Wszystkich Urzędów Celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego,
2) Dyrekcji Ceł w Poznaniu,
3) Dyrekcji Ceł w Gdańsku,
4) Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,
5) Dyrekcji Skarbu w Cieszynie,
6) Izbie Skarbowej we Lwowie,
7) Izbie Skarbowej w Krakowie,
8) Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Departament Ceł po porozumieniu z Głównym Urzędem Przywozu i Wywozu podaje do wiadomości i wykonania, co następuje:

Przy wywozie: węgla, rudy i soli Główny Urząd będzie wydawał pozwolenie ogólne na całkowitą ilość powyższych towarów, mających przejść przez jeden Urząd Celny.

Pozwolenia te w dwóch egzemplarzach (oryginał i duplikat) Główny Urząd będzie przesyłał bezpośrednio do odpowiednich Urzędów celnych.

Urzędy celne na odwrotnej stronie obu egzemplarzy takich ogólnych pozwoleń winny czynić ścisłe, należycie zaświadczone adnotacje ze wskazaniem daty przejścia i wagi poszczególnych odpraw. Po wyczerpaniu pozwolenia co do ilości wagi lub terminu, jeden egzemplarz pozwolenia (duplikat) Urzędy Celne winny natychmiast przesyłać Głównemu Urzędowi Przywozu i Wywozu, drugi zaś egzemplarz (oryginał) służy dla kontroli Władz Skarbowych i petentowi zwróconym być nie może.

Przewidziana nadwaga 10% w transportach masowych może wahać się w granicach 1 tonny na całym transporcie, ponieważ eksporter jest dokładnie poinformowany o wadze wszystkich wagonów i może jedynie nie być w stanie ustalić wagi ostatniego, względnie paru ostatnich wagonów.

Przy wywozie innych towarów, objętych wykazami towarów zabronionych do wywozu, należy stosować dotychczasowe przepisy.

Warszawa, dnia 30 czerwca 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

539.

OKÓLNIK L. DC/5263/III/22.

W sprawie stosowania dopłaty do cła (agio) do towarów zalegających w składach celnych i kolejowych w chwili wejścia w życie rozporządzenia o zmianie dopłaty walutowej do cła.

Do

1) **Wszystkich Urzędów Celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego,**
2) **Dyrekcji Ceł w Poznaniu,**
3) **Dyrekcji Ceł w Gdańsku,**
4) **Dyrekcji Skarbu w Cieszynie,**
5) **Izby Skarbowej we Lwowie,**
6) **Izby Skarbowej w Krakowie,**
7) **Naczelnego Inspektoratu Ceł w Gdańsku,**
8) **Departamentu Przemysłu i Handlu (dla Urzędu Celnego) w Wilnie.**

Ze względu na postanowienia § 12 rozporządzenia o postępowaniu celnem uzupełnione rozporządzeniem z dnia 7 kwietnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 30, poz. 431), normujące termin zgłaszania towarów urzędom celnym w ciągu 48 godzin od chwili nadejścia i obowiązek dokonania odprawy celnej w ciągu 5 dni od daty zgłoszenia, Ministerstwo Skarbu oznajmia, jak następuje:

W wypadkach podwyższenia lub zniżenia w drodze rozporządzenia dopłaty walutowej do cła (mnożnika) dopłatę niższą stosować należy, tylko do takich zalegających z dniem wejścia w życie nowego rozporządzenia w składzie celnym lub kolejowym towarów, które zgłoszone były do odprawy celnej z zachowaniem postanowień § 12 rozporządzenia o postępowaniu celnem, t. j. w terminie 48 godzin od chwili nadejścia, sama zaś ich odprawa celna nastąpiła najpóźniej w piątym dniu od daty zgłoszenia.

W powyżej wymieniony sposób mają być też stosowane wszelkie ulgi celne.

Warszawa, dnia 6 czerwca 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

540.

OKÓLNIK L. DC/8804/III/22.

Do

1) **Dyrekcji Ceł w Poznaniu,**
2) **Dyrekcji Ceł w Gdańsku,**
3) **Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,**
4) **Izby Skarbowej we Lwowie,**
5) **Izby Skarbowej w Krakowie,**
6) **Inspektoratu Ceł w Gdańsku,**
7) **Wszystkich Urzędów Celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.**

Wobec ratyfikacji w dniu 28 lipca 1922 r. przez Sejm Ustawodawczy umów handlowych z Rumunją, Włochami i Szwajcarją, zawierających w art. 1 klauzulę największego uprzywilejowania, powyższe państwa korzystać będą z ulg celnych przyznanych Francji. Ministerstwo Skarbu poleca urzędom do towarów pochodzących z Rumunji, Szwajcarji i Włoch pod warunkiem przedstawiania świadectw pochodzenia, opatrzonych wizą polskich przedstawicieli dyplomatycznych lub konsularnych stosować zniżki celne przewidziane w Konwencji Francusko - Polskiej (Okólnik L. DC/6173/III/22).

Umowa z Szwajcarją wchodzi w życie z dniem 20 sierpnia r. b.

O dniu wejścia w życie pozostałych umów będą wydane telegraficzne zarządzenia.

Warszawa, dnia 14 sierpnia 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

541.

OKÓLNIK L. DC/10899/III/22.

W sprawie wywozu zagranicę mięsa końskiego.

Do

1) **Dyrekcji Ceł w Gdańsku,**
2) **Dyrekcji Ceł w Poznaniu,**
3) **Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,**
4) **Izby Skarbowej we Lwowie,**
5) **Izby Skarbowej w Krakowie,**
6) **Naczelnego Inspektoratu Ceł w Gdańsku,**
7) **Wszystkich Urzędów Celnych Kolejowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.**

Niniejszem Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Głównym Urzędem Przywozu i Wywozu komunikuje, że przy wywozie mięsa końskiego, na podstawie wydawanych przez powyższy Urząd pozwoleń, należy ściśle przestrzegać następujących warunków:

a) Na każdy transport wywożonego mięsa strona obowiązana będzie przedstawić zaświadczenie ustanowionego przez władzę lekarza weterynaryjnego, że mięso w wagonach Nr. Nr. jest rzeczywiście końskie i zostało w obecności lekarza wystawiającego zaświadczenie załadowane i zaplombowane.

Zaświadczenie to Urząd Celny winien od strony odbierać i dołączając do odnośnych duplikatów pozwoleń, odsyłać do Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu.

b) Należy zwracać szczególną uwagę, aby plomby wagonów stacji załadowania mięsa były nienaruszone; w przeciwnym razie mięso winno być poddane badaniu miejscowego rządowego lekarza weterynaryjnego i po stwierdzeniu tegoż, że nie zachodzą żadne wątpliwości co do tego, że mięso jest końskie, transport jego może być przez Urząd Celny wypuszczony za granicę, przyczem koszt sprawdzenia lekarza i dokonania przez niego ekspertyzy ciąży całkowicie na stronie wywożącej towar.

O powyższem należy niezwłocznie zawiadomić podwładne Urzędy Celne.

Warszawa, dnia 26 października 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

542.

OKÓLNIK L. DC/10011/III/22.

Do

1) Dyrekcji Ceł w Poznaniu,
2) Dyrekcji Ceł w Mysłowicach,
3) Dyrekcji Ceł w Gdańsku,
4) Inspektoratu Ceł w Gdańsku,
5) Izby Skarbowej w Krakowie,
6) Izby Skarbowej we Lwowie,
7) Wszystkich Urzędów Celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Ministerstwo Skarbu Departament Ceł po porozumieniu z Głównym Urzędem Przywozu i Wywozu podaje do wiadomości i wykonania, co następuje:

1) Przy odprawach nasienia maku, urzędy celne winny każdorazowo na koszt strony przeprowadzić ekspertyzę, ponieważ zachodzi obawa że pozwolenia na wywóz maku mogą być użyte, celem wywozu innych nasion zabronionych do wywozu (na pozwoleniach na wywóz maku wydawanych przez Główny Urząd Przywozu i Wywozu zaznaczona jest konieczność przeprowadzenia ekspertyzy).
2) Pozwolenia na wywóz ziemniaków będą wystawiane nie na pojedyńcze wagony, a na większe partje, przyczem oryginały pozwoleń i duplikaty (czerwone) będą przesyłane przez Główny Urząd Przywozu i Wywozu bezpośrednio do poszczególnych urzędów. Przy odprawach ziemniaków należy stosować przepisy okólnika L. DC/7097/III/22.

O powyższem należy zawiadomić podwładne urzędy celne.

Warszawa, dnia 22 września 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

543.

OKÓLNIK L. DC/7837/II/22.

z dnia 24 listopada 1922 r.

Do wszystkich urzędów celnych w sprawie zgłoszeń statystycznych.

Stosownie do § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w sprawie statystyki celnej (Dz. Ust. Nr. 107, poz. 783) obowiązek zgłoszenia statystycznego przy przywozie towarów z zagranicy powstaje jednocześnie ze zgłoszeniem do ostatecznej odprawy celnej.

Jednak w wielu wypadkach strona przed rewizją celną nie jest w stanie podać w zgłoszeniu statystycznem prawdziwych i wyczerpujących danych, jak tego wymaga § 6 powyższego rozporządzenia.

Z uwagi na to, że rozchodzi się głównie o ścisłość danych statystycznych, Ministerstwo Skarbu upoważnia Urzędy Celne do przyjmowania od stron kart statystycznych, wypełnionych na podstawie wyniku rewizji celnej, sporządzonego w myśl §§ 26 i 28 przepisów z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem. Karty te jednak muszą być przedkładane przed uiszczeniem przez stronę opłat celnych, względnie przed wydaniem stronie towaru, o ile chodzi o wolną od cła odprawę.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

544.

OKÓLNIK L. DC/8640/II/22.

Do Urzędów Celnych

w sprawie wywozu za granicę obligacji pożyczki złotej.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że wywóz i wysyłanie za granicę obligacji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922, wypuszczonej na mocy ustawy z dn. 26 września 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 83, poz. 741), są dozwolone bez ograniczenia i bez specjalnych pozwoleń wywozowych.

Warszawa, dnia 11 listopada 1922 roku.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

545.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

w sprawie uruchomienia Dyrekcji Ceł w Warszawie.

Na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11.X. 1922 r. (Dz. Ust. Rzplitej Polskiej Nr. 91, poz. 846), zostaje uruchomiona Dyrekcja Ceł w Warszawie, która rozpoczyna dnia 1 grudnia 1922 r. swoją działalność, jako władza celna II-ej instancji z terytorjalnym zakresem działalności na obszar Województwa Kieleckiego, Łódzkiego, Warszawskiego, Lubelskiego, Wołyńskiego, Poleskiego i Białostockiego, z wyjątkiem powiatów: Augustowskiego, Sejneńskiego, Suwalskiego i Grodzieńskiego.

Wszelkie pisma i podania w sprawach, należących do zakresu działania władz celnych II instancji, należy na obszarze wyżej wymienionym kierować bezpośrednio do Dyrekcji Ceł w Warszawie (ulica Miodowa Nr. 3).

Warszawa, dnia 27 listopada 1922 r.

Dyrektor Departamentu Ceł.
(—) *Dzierzgowski.*

Pożyczki państwowe.

546.

OKÓLNIK

w sprawie wywozu za granicę obligacji pożyczki złotej 1922 r.

(Patrz wyżej poz. 544).

547.

ZESTAWIENIE OBROTÓW KASOWYCH ZA CZERWIEC 1922 r.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna: Pojedynczo	Gotowizna: Ogółem	Papiery wartościowe
	Marek	Marek	Marek
PRZYCHODY.			
Pozostałość na 1 czerwca 1922 r.:			
Gotówka w kasach	8.963.114.420		
„ w Poczt. Kasie Oszczędn. .	4.706.030.692		
„ w Polsk. Kraj. Kasie Poż. .	11.304.239.052	24.973.284.164	
Papiery wartościowe w Kasach Sk. .			24.067.553.561
Wpływy w gotówce:			
a) Budżetowe:			
Naczelnik Państwa	—.—		
Sejm Ustawodawczy	163.400		
Kontrola Państwowa	—.—		
Prezydjum Rady Ministrów . .	39.587.391		
M-stwo Spraw Zagranicznych . .	427.247 630		
„ „ Wojskowych . .	659.445.639		
„ „ Wewnętrznych . .	194.153.965		
„ Skarbu	27.174.215.126		
„ Sprawiedliwości . . .	283.689.368		
„ Przemysłu i Handlu . .	210.339 611		
„ Kolei Żelaznych . . .	4.771.489		
„ Roln. i Dóbr Państwowych .	854.885.008		
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publiczn.	18.776.486		
„ Poczt i Telegrafów . .	44.633		
„ Zdrowia Publicznego . .	103.600.508		
„ Sztuki i Kultury . . .	100		
„ Robót Publicznych . .	60.385.816		
„ Pracy i Opieki Społecznej .	349.643.026		
Główny Urząd Likwidacyjny . .	24.925		
„ „ Ziemski . . .	12.662.641		
Tymczas. Wydz Samorz. w Małopolsce	3 187.026	30.396.823.788	
b) Obrotowe:			
Sumy zwrotne na wznow. kredytów	628.507.693		
Inne sumy obrotowe	87.380.330.762	88.008.838 455	
c) Depozytowe. . . .		2.917.994.775	
d) Fundusze specjalne .		319.727.168	
e) Sumy komunalne . .		891.572.112	
Wpływy w papierach wartościowych:			
Obrotowe			1.484.052.358
Depozytowe			261.385 884
		147.508.340.462	25.812.991.803

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna: Pojedynczo	Gotowizna: Ogółem	Papiery wartościowe
	Marek	Marek	Marek
ROZCHODY.			
Wydatki w gotówce:			
a) Budżetowe:			
Naczelnik Państwa	7.624.558		
Sejm Ustawodawczy	83.056.478		
Kontrola Państwowa	60.394.167		
Prezydjum Rady Ministrów . .	136.833.063		
M-stwo Spraw Zagranicznych . .	2.393 010.250		
„ „ Wojskowych . .	23.966.212.364		
„ „ Wewnętrznych . .	3 816.693.710		
„ Skarbu	2.646.819.013		
„ Sprawiedliwości . . .	1.202.232.038		
„ Przemysłu i Handlu . .	297.652.794		
„ Kolei Żelaznych . .	11.371.616 435		
„ Roln. i Dóbr Państw. . .	638.022.476		
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. .	4.510.892.688		
„ Poczt i Telegrafów . .	395 210 258		
„ Zdrowia Publicznego . .	1.452.373.103		
„ Sztuki i Kultury . . .	4.147.412		
„ Robót Publicznych. . .	2.935.902.286		
„ Pracy i Opieki Społ. . .	678 309 605		
Główny Urząd Likwidacyjny . .	102 835.027		
„ „ Ziemski . . .	92.703 340		
Tymczas. Wydz. Samorz. w Małopolsce	6.282 218	56.798.823.283	
b) Obrotowe		71.904.605.957	
c) Depozytowe . . .		1.295.809.858	
d) Fundusze specjalne.		591.180.136	
e) Sumy komunalne . .		407.219.790	
Wydatki w papierach wartościowych:			
Obrotowe			1.756.537.965
Depozytowe			333.537.820
Pozostałość z końcem czerwca 1922 r.:			
Gotówka pozostała w kasach . .	11.179.734.257		
Pozostałość w Poczt. Kasie Oszczędn.	3.394.532.733		
Pozostałość w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej	1.936.434.448	16.510.701.438	
Pozostałość w papierach wartościow.			23.722 916 018
		147.508.340.462	25.812.991.803

UWAGI: Zestawieniem tem są objęte obroty Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych w całem Państwie z wyjątkiem kas Ziemi Wileńskiej oraz Księstwa Cieszyńskiego. W przychodach Ministerstwa Skarbu uwzględniono z przedsiębiorstw monopolowych, prowadzących odrębną gospodarkę tylko czysty zysk, jaki od tych przedsiębiorstw do Kas Skarbowych wpłynął.
Dochody Ministerstw, prowadzących własną gospodarkę eksploatacyjną, w szczególności Ministerstwa Kolei Żelaznych, Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych tudzież Ministerstwa Poczt i Telegrafów znajdują w powyższem zestawieniu swój wyraz tylko w sumach, jakie złożone względnie przelane zostały faktycznie do Kas Skarbowych, zaś rozchody tych Ministerstw przedstawiają tylko pobrane z Kas Skarbowych sumy i nie zawierają wydatków pokrytych z dochodów własnej ich gospodarki.

Warszawa, dn. 21 listopada 1922 r.

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego (—) *R. Czauderna.*

Naczelnik Centralnej Księgowości (—) *H. Musiałkowski*

548.

DOCHODY MINISTERSTWA SKARBU
(tymczasowe zestawienie kasowe).

OZNACZENIE WPŁYWU (według paragrafów i pozycji preliminarza budżetowego na rok 1922)	w roku 1921		w I-ym kwartale 1922 r.		w II-m kwarale 1922 r.		w czerwcu 1922 r.	
	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.
Dz. VI. DANINY PUBLICZNE	**59.720.614.278**	**69**	**63.552.261 056**	**97**	**83.311.652.341**	**94**	**23.746 864.072**	—
§ 1. Podatki bezpośrednie	10.997.993.697	42	29.254.994.893	63	39.467.317.528	91	8 925.134.861	28
poz. 1. Podatki gruntowe	—	—	397.774.420	24	305.194.591	37	247.924.256	68
„ 2. „ od budynków	—	—	85.706.570	77	208.234.598	67	67.292.378	59
„ 3. Podatek przemysłowy	—	—	2.112.683.751	68	2.324.703.820	78	1.211.539.051	63
„ 4. „ od skrzynek depozytowych	—	—	1.225.171	17	84.665	03	19.063	—
„ 5. „ dochodowy	—	—	795.992.676	08	490.888.510	56	261.914 139	50
„ 6. „ od kapitałów i rent	—	—	125.826.156	47	135.382.882	25	36.326.320	22
„ 7. Zaległości podatków zniesionych lub przekazanych gminom	—	—	725.539.821	48	757.308.185	36	369.723.753	73
„ 8. Odsetki zwłoki, kary nadzwyczajne, należytości egzekucyjne i grzywny	—	—	272.135.033	48	1.000.517.661	21	410.053.355	17
„ 9. Nadzwyczajna danina państwowa	—	—	24.738.111.292	26	33.735.096.284	86	6.310.436.213	94
„ 10. Danina wyrównawcza	—	—	—	—	—	—	—	—
„ 11. Podatek od wzbogacenia się	—	—	—	—	9.906.328	82	9.906.328	82
§ 2. Podatki pośrednie (spożywcze)	10.736.346.172	49	16.755.811.144	15	24.215.845.866	32	8.630.341.144	45
poz. 1. Podatek od spirytusu i wódek	—	—	10.351.731.138	64	15.027.805.681	74	5.191.967.224	31
„ 2. „ „ wina musującego	—	—	21.166.920	31	12.584.351	70	4.069.049	80
„ 3. „ „ wina	—	—	89.883.788	42	115.104.170	13	40.163.275	94
„ 4. „ „ piwa	—	—	205.959.560.	74	528.895.084	52	212.766.242	30
„ 5. „ „ cukru	—	—	3.556.057.036	04	4.578.229.253	23	1.834.451.485	13
„ 6. „ „ drożdży	—	—	29.759.271	43	28.856.520	—	6.099.140	—
„ 7. „ „ wód mineralnych	—	—	2.197.397	71	146.757	52	78.303	68
„ 8. „ „ węgla	—	—	447.933.178	49	497.636.112	37	16.593 328	28
„ 9. „ „ oleju skalnego	—	—	1.341.950.278	—	1.094.557.943	67	705.878 800	50
„ 10. „ „ zapałek	—	—	235.612.762	38	263.826.938	51	81.167.419	73
„ 10a. „ „ uprawy tytoniu	—	—	18.870.653	54	4.787.835	—	186.043	90
„ 10b. „ „ papierosów i tytoniu krajanego	—	—	390.633.541	69	1.126.113.030	74	518.821.714	40
„ 11. Zaległości podatków zniesionych	—	—	655.144	16	761.111	11	271.817	29
„ 12. Opłaty od patentów na wyrób trunków i drożdży oraz na sprzedaż trunków	—	—	22.326.566	24	5.354.454	80	1.555.853	—
„ 13. Grzywny i kary	—	—	41.073.906	36	931.186.621	28	16.271.446	19
§ 3. Cła	9.575.651.689	40	4.563.311.395	04	5.161.608.804	30	1.831.650.330	62
poz. 1. Cło przywozowe	—	—	4.415.872.709	08	4.967.125.712	50	1.763.234.590	25
„ 2. Wpływy uboczne	—	—	147.438.685	96	194.483.091	80	68.415.740	37
§ 4. Monopole	21.074.181.818	32	8.457.373.086	60	8.626.423.610	57	2.197.768.735	35
poz. 1. Sacharyny	—	—	—	—	—	—	—	—
„ 2. Tytoniowy	—	—	7.382.938.739	31	7.615.827.364	04	2.163 170.919	90
„ 3. Soli	—	—	1.034.434.347	29	981.080.429	75	5.081.998	67
„ 4. Loterja	—	—	40.000.000	—	29.515.816	78	29.515.816	78
§ 5. Opłaty stemplowe (należytości) **i podatki od obrotu**	6.409.559.298	30	4.152.228.909	43	5 837.141.321	68	2.161.929.870	06
poz. 1. Podatek spadkowy	—	—	207.610.316	10	322 904.421	91	92.134.902	43
„ 2. „ od darowizn	—	—	123.265.002	28	83.032.281	93	28 456.546	32
„ 3. Opłaty od ubezpieczeń	—	—	49.763.694	85	88.016.771	97	40.921.483	63
„ 4. „ „ weksli	—	—	181.602.397	96	301.948.734	38	126.349.922	35
„ 5. „ „ sprzedaży przedmiotów zbytku	—	—	86.844.253	89	116 870.569	45	40.086.707	40
„ 6. Podatek giełdowy	—	—	80.874.194	92	60.652.602	84	16.777.928	78
„ 7. Podatek przewozowy (od komunikacji) i opłata składowa	—	—	267.485.009	79	86.139.598	87	37.345.893	75
„ 8. Opłaty od kart do gry	—	—	5.794.658	—	9.060.085	19	3.640.180	—
„ 9. „ „ rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych (przedm. wartościowych)	—	—	367.181.173	01	572.237.871	75	210.536 445	95
„ 10. Należytości sądowe	—	—	5.918.513	59	44.485.329	34	40.827.103	82
„ 11. Należytość ekwiwalentowa	—	—	1.567.198	30	5.852 848	39	3.985.916	64
„ 12. Opłaty wyżej nie wymienione	—	—	1.779.955.790	54	2.793.308.717	85	1.057.351.232	07
„ 13. Sprzedaż znaczków stemplowych	—	—	922.045.679	90	1.277.422.096	84	440.781.153	51
„ 14. Grzywny, koszty załatwień administr., odsetki za zwłokę i odroczenia	—	—	72 321.026	30	75.209.390	97	22.734.453	41
§ 5-a. Opłaty od koncesji na domy bankowe i kantory wymiany	13.860 226	49	5.784.242	50	2.702.763	—	—	—
§ 6. Taksy skarbowe	534.993	43	428.820	32	612.447	16	39.130	24
§ 7. Opłaty wywozowe	—	—	362.328.565	30	—	—	—	—
Państwowy Urząd Naftowy	889.011.097	51	—	—	—	—	—	—
Należytości egzekucyjne	23.475.285	33	—	—	—	—	—	—

UWAGI: a) Zestawieniem tem są objęte wpływy Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych za I i II kwartał r. b. w całem Państwie z wyjątkiem kas ziemi Wileńskiej oraz Księstwa Cieszyńskiego, zaś za r. 1921 tylko wpływy w b. zaborach rosyjskim i austrjackim.

b) Wobec zmian w układzie nomenklatury budżetu Min. Skarbu na rok 1922 wpływów z poszczególnych podatków za rok 1921 nie uwidacznia się pozycjami, lecz wykazuje się je tylko w ogólnych sumach paragrafów.

c) Par. 1 p. 7 wykazuje sumy podatków uchylonych, zawieszonych wzgl. przekazanych gminom miejskim: 1) podatek mieszkaniowy, 2) podatek repartycyjny, 3) zasadniczy podatek przemysłowy w b. zaborze rosyjskim od osobistych zajęć przemysłowych, 4) podatek zarobkowy i szczególny zarobkowy w b. zaborze austrjackim oraz podatek procederowy, pobierany w b. dzielnicy pruskiej, 5) podatek od kotłów parowych, 6) podatek majątkowy, 7) podatek od nieruchomości miejskich, 8) podatek domowo-czynszowy, 9) 5% podatek od domów, 10) jednorazowa danina majątkowa, 11) podatek od zysków wojennych i 12) podatek od przyrostu majątku.

d) Wpływy z nadzwyczajnej daniny państwowej wykazane za rok 1921 w zestawieniach poprzednich, zostały włączone do ogólnej sumy podatków bezpośrednich (par. 1). Wskutek tego suma par. 1 zwiększyła się o wysokość wpływów rzeczonej daniny, która w preliminarzu na rok ubiegły oznaczoną była par. 1-b.

e) Dochodów z państwowej daniny wyrównawczej umieszczonej w preliminarzu, nie wykazuje się, gdyż tej daniny dla braku ustawy nie ściągano.

f) Wpływów z podatku od wzbogacenia się nie wykazano, bowiem ustawa dotycząca nie obowiązywała jeszcze w I i II kwartale 1922 r., zaś sumy uwidocznione w czerwcu r. b. stanowią wpłaty na poczet tego podatku.

g) Sumy par. 3 poz. 1 i 2 stanowią dochód z cła i wpływów ubocznych w sumach netto.

h) Wpływów z monopolu od sacharyny (par. 4 poz. 1) nie wykazuje się, bowiem dochód ten przelano na rachunek sum obrotowych na pokrycie kosztów nabycia sacharyny w r. 1921.

i) Dochody z przedsiębiorstw monopolowych znalazły w tem zestawieniu swój wyraz tylko w takich kwotach, jakie od tych przedsiębiorstw do Kas Skarbowych wpłynęły. Odnosi się to w szczególności do Gen. Dyrekcji Monopolu Tytoniowego oraz Gen. Dyrekcji Loterji Państwowej. Gen. Dyrekcja Monopolu Tytoniowego wykazała czysty zysk za I-sze półrocze 1922 r. w sumie Mk. 9.957.163.972 f. 54. Z tego zysku oraz z dochodu osiągniętego w II półroczu 1921 r. przelano do Centralnej Kasy Państwowej w I-ym kwartale r. b. Mk. 5.728.871.014.— i w II kwartale r. b. Mk. 4.555.000.000.—. Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej przekazała do Centralnej Kasy Państwowej w styczniu sumę Mk. 40.000.000. — oraz w czerwcu r. b. Mk. 29.515.816 f. 78 tytułem zysku osiągniętego w r. 1921.

j) Cyfry par. 7 stanowią dochód z tytułu pobieranych opłat od wywożonych zagranicę przetworów naftowych i ropy. W roku 1921 opłaty wywozowe wykazywano w łącznej kwocie dochodów Państwowego Urzędu Naftowego.

Warszawa, dnia 21 listopada 1922 r.

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego (—) *R. Czauderna.* Naczelnik Centralnej Księgowości (—) *H. Musiałkowski.*

Przepisy karne.

549.

USTAWA

z dnia 26 września 1922 r.

o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa.

Art. 1.

Osoby, przyczyniające się do zwalczania przemytnictwa, otrzymują, według zasad niniejszej ustawy, ze Skarbu Państwa nagrody pieniężne bez względu na to, czy miały bezpośredni obowiązek zwalczania przemytnictwa, czy też takiego obowiązku nie miały.

Art. 2.

Do nagrody dopuszcza się tak osoby, które współdziałały fizycznie w ujęciu przestępcy lub przedmiotu przestępstwa (towaru, waluty), jak również osoby, które w inny sposób przyczyniły się do wykrycia przestępstwa; w szczególności udzielać się będzie nagród również osobom, które doniosły władzy o przestępstwie, udzielając jej takich wskazówek, że wykrycie przestępstwa ich doniesieniu przypisać należy.

Art. 3.

Od otrzymania nagrody wyklucza się osoby, które przestępcę do popełnienia przestępstwa nanówiły, albo też zapewniły mu pomoc lub bierne zachowanie się przy popełnieniu przestępstwa, które wogóle były współwinnymi uczestnikami lub pomocnikami przestępstwa.

Art. 4.

Nagrody za doniesienie przyznaje się pod warunkiem, że donoszący wyjawił władzy swoją osobę (nazwisko) przed wykryciem przestępstwa; doniesienia bezimienne (anonimowe) nie uzasadniają przyznania nagrody zgłaszającemu się następnie donosicielowi.

Art. 5.

Przyznanie nagrody następuje niezależnie od zasądzenia przestępcy i wogóle przed rozstrzygnięciem sprawy.

Art. 6.

Nagrody zależnie od większej lub mniejszej zasługi danej osoby oraz od ważności przestępstwa, a przedewszystkiem od tego, czy przytrzymano tak przestępcę, jak również przedmiot przestępstwa, czy też tylko ten ostatni, przyznaje się w następujących procentach od wartości szacunkowej przytrzymanego towaru, względnie sumy przytrzymanej waluty:

a) w razie przytrzymania tak przestępcy, jak również przedmiotu przestępstwa, — od 40 do 75% wartości przemytu;

b) w razie przytrzymania samego tylko przedmiotu przestępstwa, od 30 do 60% wartości tegoż.

Art. 7.

Jako wartość szacunkową towaru przyjmuje się cenę tegoż na najbliższym rynku w handlu hurtowym. Oszacowania dokonują określone w

art. 10 komisje, które w wypadkach wątpliwych zasięgają potrzebnych w tym celu informacji.

Art. 8.

Jeżeli w jednym i tym samym wypadku wykrycia przestępstwa przyznaje się nagrody więcej, niż jednej osobie, nie może łączna suma tych nagród przekraczać kwot, obliczonych według zasad art. 6 i 7. Podział oznaczonej w ten sposób sumy następuje wedle stopnia zasługi każdej pojedyńczej osoby.

Art. 9.

W wyjątkowych wypadkach przyznawać się będzie nagrody również za przytrzymanie osób, przekraczających granicę poza ustanowionymi urzędownie punktami przejścia, lub wogóle w sposób nielegalny, choćby nie przytrzymywano równocześnie towaru (waluty). Nagrody te przyznaje się w wysokości od 2,000 do 15,000 Mk.

O ileby następnie okazało się, że osoba taka przekroczyła granicę w związku z przemytnictwem towaru i towar ten przytrzymano, przyznać można dodatkową nagrodę według zasad art. 6 lit. a) z potrąceniem sumy już przyznanej.

Art. 10.

Do przyznawania nagród powołuje się specjalne komisje przy urzędach celnych, złożone z trzech członków, a mianowicie:

1) z naczelnika Urzędu celnego, względnie jego zastępcy — jako przewodniczącego;

2) z dowódcy miejscowego oddziału bataljonów celnych, wzgl. jego zastępcy, albo też komisarza Straży celnej w siedzibie Urzędu celnego, względnie jego zastępcy, albo wreszcie kierownika miejscowego oddziału Kontroli skarbowej, wzgl. jego zastępcy — zależnie od tego, czy do strzeżenia odnośnego odcinka granicy powołane są bataljony celne, czy straż celna, czy też kontrola skarbowa;

3) komendanta miejscowego posterunku policji państwowej, względnie jego zastępcy.

Posiedzenia tych komisji odbywają się w takich odstępach czasu, by przyznanie nagrody w każdym poszczególnym wypadku nastąpiło nie później, niż w dwa tygodnie od dnia wykrycia przestępstwa.

Uchwały komisji zapadają większością głosów, w razie rozbicia się głosów co do wysokości nagrody, uważa się za przyjęty ten wniosek, za którym głosował przewodniczący.

W posiedzeniach komisji nie może brać udziału osoba, która rości sobie prawo do przyznania nagrody ze sprawy, traktowanej na tem posiedzeniu.

Art. 11.

Gdyby suma, przyznana przez komisję tytułem nagrody, względnie nagród, za jeden i ten sam wypadek wykrycia przestępstwa (art. 8), przekraczała kwotę 250,000 Mk., wypłaca Urząd celny nagrodę narazie tylko w kwocie 250,000 Mk. i przedkłada sprawę Ministerstwu Skarbu (wprost), celem uzyskania pozwolenia na wypłatę reszty przyznanej nagrody. W tym wypadku Ministerstwo Skarbu może zmienić uchwałę komisji jedynie co do nadwyżki ponad wypłaconą już sumę.

Gdyby przewodniczący komisji miał w pewnym wypadku wątpliwość, czy nagroda może być wogóle przyznana, albo czy towar nie oszacowany za wysoko, może wstrzymać wykonanie uchwały i przedkłada sprawę natychmiast do decyzji Ministerstwu Skarbu ze swoim wnioskiem, podając powody swoich wątpliwości.

Uprawnienia, wynikające z niniejszej ustawy dla rzeczonych komisji, względnie dla Ministerstwa Skarbu, może Minister Skarbu przekazać, według swego uznania, władzom celnym lub skarbowym I, względnie II instancji.

Art. 12.

Przeciw orzeczeniu komisji nie przysługuje żaden środek prawny.

Art. 13.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu, a o ile zarządzenie miałoby dotyczyć bataljonów celnych, to w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, lub Ministrem Spraw Wojskowych.

Art. 14.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i z tym dniem traci moc swoją obowiązująca ustawa tymczasowa z dnia 19 grudnia 1919 o przyznawaniu nagród za pomoc w zwalczaniu przemytnictwa (Dz. Ust. Rz. P. z r. 1920 Nr. 2, poz. 9), oraz wszelkie wydane na jej podstawie rozporządzenia.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:
(—) *Juljan Nowak.*

Minister Skarbu:
(—) *Jastrzębski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *A. Kamieński.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *Sosnkowski.*

(Dz. Ust. Nr. 104 z d. 30/XI—1922 r., poz. 950).

550.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 listopada 1922 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 26 września 1922 r. o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 26 września 1922 r. o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa, (Dz. Ust. Nr. 104, poz. 950) zarządza się, jak następuje:

§ 1.

Nagrodę otrzymać mogą tak osoby cywilne, jak wojskowe.

Wedle zasad art. 6 ustawy przyznaje się nagrody tak w wypadkach przemytnictwa z zagranicy do kraju, jak również z kraju za granicę (wymytnictwo), w obu wypadkach pod warunkiem, że towar podlega albo cłu, albo też zakazowi przywozu, wywozu lub przewozu.

W wypadkach przytrzymania osoby samej lub też z towarem, który ani cłu ani zakazowi nie podlega, przyznawać można nagrody jedynie na podstawie art. 9 ust. 1.

§ 2.

Nie należy przyznawać nagrody w wypadkach, co do których zachodzi albo:

1) zbyt małe prawdopodobieństwo zasądzającego wyroku, albo też

2) brak istotnej zasługi po stronie osoby, roszczącej sobie pretensję do nagrody; wystarcza do uzasadnienia zasługi jedna z następujących okoliczności: poniesione trudy, narażanie się na niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia, okazana przy wykryciu przestępstwa gorliwość służbowa, spryt lub energja.

Istnienie zasługi po stronie osoby, roszczącej sobie pretensję do nagrody za doniesienie, ocenia się wedle zasad art. 2 i art. 4 ustawy.

§ 3.

Przy oznaczeniu wysokości nagrody w zakreślonych w art. 6 granicach, czyni się różnicę pomiędzy wypadkami wykrycia przemytnictwa w Urzędzie celnym (nierzetelne deklarowanie towaru, lub zupełne tegoż zatajenie), a wypadkami wykrycia przemytnictwa poza Urzędem celnym. W wypadkach pierwszego rodzaju wymaga się do przyznania nagrody naogół wyższego stopnia zasługi, niż w wypadkach drugiego rodzaju.

§ 4.

Powołane do przyznawania nagród Komisje przy Urzędach celnych ustalają w każdym poszczególnym wypadku:

1) wartość szacunkową towaru — wedle zasad art. 7 ustawy i przy uwzględnieniu postanowień §§ 5 — 9 niniejszego rozporządzenia,

2) procentową wysokość nagrody — wedle zasad art. 6,

3) przypadającą wedle punktów 1 i 2 ogólną sumę nagrody za jeden i ten sam wypadek przytrzymania względnie wykrycia przestępstwa,

4) podział tej sumy pomiędzy poszczególne osoby, którym nagrody się przyznaje — wedle zasad art. 8; punkt ten odpada, jeśli z danej sprawy przyznaje się nagrodę tylko jednej osobie.

W wypadkach określonych w art. 9 ust. 1 ustala Komisja jedynie powód wyjątkowego przyznania nagrody.

§ 5.

Jeśli towar musiał być przed przyznaniem nagrody sprzedany z powodu obawy zepsucia się lub znacznych kosztów utrzymania (np. kosztów utrzymania przytrzymanego konia), natenczas jako jego wartość przyjmuje się przy wyznaczeniu nagrody uzyskaną zań cenę sprzedaży; także przy przedsięwziętem dla wyznaczenia nagrody szacowaniu towaru, należy dążyć do tego, by cena szacunkowa była, o ile możności, zbliżona do ceny, jaką uzyska się przypuszczalnie przy późniejszej sprzedaży towaru.

§ 6.

W razie przytrzymania przemycanej waluty zagranicznej, należy ją przerachować na marki polskie według ogłoszonego w „Monitorze Polskim“ kursu giełdowego z dnia przytrzymania waluty i wyznaczyć nagrodę w markach polskich w stosunku do wyrażonej w tychże markach sumy przytrzymanej waluty; o ileby „Monitor Polski“ z dnia przytrzymania waluty notowań kursu odnośnej waluty nie zawierał, przyjmuje się kurs, notowany po raz ostatni przed dniem przytrzymania waluty.

§ 7.

Wartość zagranicznych monet złotych i srebrnych przyjmuje się przy wyznaczaniu nagrody wedle kursów, jakie w tym celu ogłaszać się będzie od czasu do czasu w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu co do następujących monet: dolarów, marek niemieckich, franków i rubli, — tak złotych jak srebrnych; za podstawę obliczenia nagrody przyjmuje się w takim razie ostatni ogłoszony kurs tych monet.

Wartość innych monet, niż powyżej wymienione, oblicza się wedle zasad, ustanowionych w następnym paragrafie dla obliczania wartości złota i srebra w sztukach, bryłach i t. p., przyczem jako próbę czystego, szlachetnego kruszcu przyjmuje się przy monetach złotych 900, przy srebrnych 800, przy srebrnym bilonie rosyjskim 450.

§ 8.

Wartość złota i srebra w sztabach, bryłach i t. p. oblicza się w ten sposób, że oznacza się przedewszystkiem zawartość w tychże czystego kruszcu szlachetnego, a to: albo wedle zamieszczonego na nich oznaczenia próby, albo też, o ileby próba uwidoczniona na nich nie była, przyjmuje się przy złocie w sztabach próbę 960, przy złocie w innych formach 583, przy srebrze w sztabach 940, przy srebrze w innych formach 800, i nagrodę wyznacza się wtedy, biorąc za podstawę cenę czystego kruszcu szlachetnego; ceny te podawane będą w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu w sposób określony w § 7 ustęp 1 co do monet złotych i srebrnych.

§ 9.

Wartość wyrobów złota i srebra oblicza się w następujący sposób:

1) wartości roboty samej (fasonu) oraz wartości innych, zawartych w wyrobie materjałów np. drogich kamieni, narazie się nie uwzględnia, a oblicza się wedle zasad § 8 jedynie wartość zawartego w tych wyrobach złota i srebra, przyjmując wagę tychże ewentualnie w przybliżeniu, a to mianowicie wtedy, gdyby części złote i srebrne były w wyrobie z innymi materjałami w ten sposób złą-

czone, że oddzielenie ich od siebie (celem osobnego odważenia) spowodowałoby uszkodzenie wyrobu.

Nagrodę wyznacza się narazie w stosunku do obliczonej w powyższy sposób wartości zawartego w wyrobie czystego kruszcu szlachetnego i nagrodę tę, o ile nie zachodzi wypadek przewidziany w art. 11 ustęp 1 lub 2 odrazu się wypłaca, a równocześnie·

2) przedstawia się Ministerstwu Skarbu wniosek co do tego, gdzie i przez kogo przeprowadzone być ma oszacowanie wyrobu jako całości t. j. z uwzględnieniem wartości nietylko części złotych i srebrnych, ale również innych materjałów oraz samej roboty (fasonu), i po dokonaniu tego oszacowania wedle wskazań Ministerstwa Skarbu, wyznacza się nagrodę ponownie już wedle wyniku tego oszacowania, z potrąceniem jednak kwoty, przyznanej już wedle punktu 1.

§ 10.

Inicjatywa w złożeniu rzeczonej Komisji i zwoływaniu jej posiedzeń należy do naczelnika urzędu celnego, przy którym Komisja istnieć powinna.

Członkowie Komisji nie otrzymują żadnych dekretów nominacyjnych. Skład Komisji zmienia się w miarę tego, jak zmieniają się osoby na stanowiskach służbowych, określonych w art. 10 pod LL. 1, 2, 3.

W skład Komisji wchodzą przedewszystkiem osoby, zajmujące na rzeczonych stanowiskach pierwsze miejsce i tylko w razie istotnej przeszkody tych osób, można zastąpić ich osobami, które w danej chwili są ich zastępcami na tych stanowiskach.

Komisje składane być mogą tylko z osób, których stanowisko (miejsce) służbowe znajduje się w miejscowości, będącej siedzibą Urzędu celnego, i tylko w wypadkach nieistnienia takich stanowisk w siedzibie Urzędu celnego, wchodzą w skład Komisji osoby, których stanowisko służbowe znajduje się w miejscowości, położonej najbliżej siedziby Urzędu celnego.

Sposób zwoływania posiedzeń Komisji pozostawia się uznaniu przewodniczącego. Obowiązany on jest nadto zawiadamiać natychmiast osoby, którym przyznano nagrody, żądając od nich pisemnego potwierdzenia, że je o przyznaniu nagród zawiadomiono; potwierdzenia te określać mają sprawę, z której nagrodę przyznano oraz kwotę przyznanej nagrody cyfrowo i słownie i, o ileby potwierdzający pisać nie umiał, podpisane być mają znakiem własnej ręki wobec dwóch świadków. Przewodniczący dołącza te potwierdzenia do protokółów, o jakich w dalszym ciągu mowa.

§ 11.

Z posiedzeń Komisji spisuje się każdorazowo protokóły ściśle wedle załączonego wzoru z pominięciem jedynie słów, zamieszczonych w tym wzorze dla objaśnienia lub przykładu (drobnym drukiem). Protokóły te sporządzane być mają na całych arkuszach i mają być podpisywane własnoręcznie przez przewodniczącego, wszystkich członków Komisji i protokólanta, o ile protokólantem nie jest jeden z członków Komisji, następnie mają być wedle kolejności posiedzeń numerowane i składane w osobnej teczce, która tworzy w ten sposób księgę, obejmującą ewidencję wszystkich nagród, przyznanych w ciągu jednego roku kalendarzowego. Z nastaniem nowego roku zaczyna się numeracja protokołów od liczby 1 i tworzy się z nich w ten sam sposób nową „Księgę ewidencyjną nagród za zwalczanie przemytnictwa". Jedynie pierwsza taka księga obejmie czas do końca bieżącego roku łącznie z następnym rokiem 1923. Przewodniczący Komisji odpowiedzialny jest osobiście za należyte spisywanie rzeczonych protokółów i za ich bezpieczne przechowywanie.

§ 12.

Niezależnie od sporządzania rzeczonych protokółów z wyników całego posiedzenia, sporządza się dla każdego poszczególnego wypadku przytrzymania wyciągi z tych protokółów i dołącza się je do aktów odnośnych spraw karnych (do doniesienia protokółu karnego i t. p.), względnie przesyła się je tej władzy, u której odnośny akt już się znajduje z powołaniem się na pismo Urzędu celnego, którem ten akt przesłano.

W wypadkach, przewidzianych w art. 11 ustęp 1 lub 2) sporządza się nadto drugi taki sam wyciąg i przedkłada się wyciąg ten wprost do Ministerstwa Skarbu — Wydział Karny (t. j. z pominięciem zwykłej drogi służbowej) ze stosownym wnioskiem oraz wyjaśnieniem, czy, ewentualnie której władzy odnośny akt już przesłano.

Wyciągi zawierać mają obok nagłówka protokółu tylko tę część protokółu, która do danej sprawy się odnosi i opatrzone być mają zawsze potwierdzeniem Naczelnika Urzędu co do zgodności z protokółem.

§ 13.

Członkowie Komisji obowiązani są zapoznać się dokładnie z postanowieniami rzeczonej ustawy oraz niniejszego rozporządzenia. Wedle art. 11 ust. 3 uprawnienia, przysługujące danej Komisji z rzeczonej ustawy, może Minister Skarbu przekazać według swego uznania władzom wyższej instancji.

§ 14.

Nagrody wypłacane będą na podstawie asygnacji Urzędu celnego z kredytu, jaki na ten cel będzie otwarty w odnośnym Urzędzie celnym w budżecie rozchodów Ministerstwa Skarbu, Dział 5, § 7, „Nagrody za wykrycie przekroczeń skarbowych".

§ 15.

Z chwilą wejścia w życie rzeczonej ustawy (art. 14) zaprzestaje się co do przestępstw, określonych w § 17, przyznawania zaliczek na nagrody. Przepis ten nie dotyczy jednak częściowej wypłaty nagród stosownie do postano-

wienia, zawartego w art. 11 ust. 1 ustawy. Komisja przyznaje więc całą należną, jej zdaniem, nagrodę a tylko wypłatę nadwyżki ponad kwotę 250,000 mk. czyni się należną od decyzji Ministerstwa Skarbu.

§ 16.

Na lustratorów Urzędów celnych nakłada się obowiązek przekonywania się, czy Komisje spełniają należycie powierzone im zadania. Dopełnienie tego obowiązku stwierdza lustrator przez zamieszczenie na każdym poszczególnym protokóle stosownej uwagi.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze znajdzie zastosowanie do przestępstw, popełnionych, względnie wykrytych od dnia wejścia w życie rzeczonej ustawy i z tym dniem traci co do tych przestępstw moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 38, poz. 224).

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

(Dz. Ust. Nr. 104 z d. 30/XI 1922 r., poz. 968).

Załączsik do rozp. Min. Sk. z d. 24/XI 1922 r. poz. 550.

P R O T O K Ó Ł

spisany dnia .... 192.... w Urzędzie celnym w ....

z wyniku narad „Komisji dla przyznawania nagród za zwalczanie przemytnictwa".

S K Ł A D K O M I S J I:

A. B. .... *naczelnik wymienionego urzędu* .... jako przewodniczący — *N. b. podać dokładnie imię,*
C. D. .... *dowódca oddziału baonów celnych* .... w .... *nazwisko, charakter służbowy*
E. F. .... *komendant Posterunku Policji Państwowej* .... w .... *i miejsce służbowe.*
X. Y. .... jako protokulant

I. S p r a w a p r z e c i w .... *i tow.* L. Urz. cel. .... 192....

a) dzień i miejsce przytrzymania ....

b) przytrzymane przedmioty (waluta) i wartość tychże:

1) .... *dwa metry materji jedwabnej* .... marek pol.
2) .... *trzy metry sukna* .... „ „
3) .... *cztery metry płótna* .... „ „

R a z e m .... marek pol.

c) osoby, które przytrzymania dokonały, lub się do przytrzymania przyczyniły:

1) G. H. .... — *N.b. podać dokładnie imię, nazwisko, zawód lub charakter służbowy oraz miejsce zamieszkania*
2) J. K. ....
3) L. M. *donosiciel* ....

d) opisanie okoliczności, wśród jakich przytrzymanie nastąpiło:
.... *N. b. opisanie to winno zawierać tylko najbardziej istotne okoliczności, zwłaszcza takie, z którychby ocenić można stopień zasługi osoby, roszczącej sobie pretensję do nagrody* ....

e) nagrodę przyznano w wysokości .... procent od wartości przemytu w kwocie .... marek pol. t. j. w ogólnej sumie .... *65,000* .... słownie .... *sześćdziesiąt pięć tysięcy* .... marek pol. i rozdzielono tę sumę pomiędzy osoby, wymienione pod literą c), następująco:

do 1) G. H-owi .... *dziesięć tysięcy* .... *10,000,—* marek polsk.
do 2) J. K-owi .... *pięć tysięcy* .... *5,000.—* „ „
do 3) Ł. M-owi .... *pięćdziesiąt tysięcy* .... *50,000.—* „ „

R a z e m . ... *65.000.—* marek polsk.

f) uwagi: .... *n. p. co do tego, w jaki sposób nastąpiło oszacowanie towaru, dlaczego jednej z osób wymienionych pod literą c) nie przyznano nagrody, czy uchwały zapadły jednomyślnie, względnie, który z członków komisji stawiał odmienny wniosek i jaki był ten wniosek.* ....

II. S p r a w a p r z e c i w .... *niewiadomemu sprawcy* .... L. Urz. celn. .... 19..2.

.... *podobnie, jak w sprawie pod I. lub też stwierdzenie, że nagrodę przyznaje się na podstawie art. 9 ust. 1 albo wreszcie stwierdzenie, że ze sprawy tej nie przyznaje się nikomu nagrody z powodu* ....

Na tem protokół zakończono i podpisano.

d. j. w.

.... *następują własnoręczne podpisy wszystkich członków Komisji* ....

551.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 listopada 1922 r.

co do kursu niektórych monet złotych i srebrnych oraz cen czystego złota i srebra, służących za podstawę obliczania nagród za zwalczanie przemytnictwa.

Stosownie do postanowień §§ 7 — 9 rozporządzenia z dnia 24 listopada 1922 r. Dz. Ust. Nr. 104, poz. 968 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 28, poz. 550), wydanego w wykonaniu ustawy z dnia 26 września 1922 r. o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa, (Dz. Ust. Nr. 104, poz. 950) (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 28, poz. 549) ustanawia się aż do odwołania następujące:

Kurs monet złotych i srebrnych:

1) dolary: złote po 14,440 mk. pol., srebrne po 1900 mk. pol. — za jeden dolar;

2) franki: złote po 2786 mk. pol., srebrne po 236 mk. pol. — za jeden frank;

3) marki niemieckie: złote po 3439 mk. pol., srebrne po 236 mk. pol. — za jedną markę niemiecką;

4) ruble: złote po 7428 mk. pol., srebrne po 850 mk. pol. — za jeden rubel.

Cena czystego złota i srebra za jeden gram czystego kruszcu szlachetnego:

5) złoto o próbie powyżej 900 — 9598 mk. pol.,
„ o próbie powyżej 750 — 9119 mk. pol.,
„ o próbie niższej od poprzedn. 8639 mp.,

6) srebro każdej próby — 47 mk. pol.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje wyłącznie przy stosowaniu rzeczonej ustawy o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

Kontrola skarbowa.

552.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 listopada 1922 r.

w przedmiocie zmiany przepisu o djetach i kosztach podróży dla urzędników Kontroli Skarbowej i funkcjonarjuszów tejże Kontroli.

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawie z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65, poz. 429), tudzież odnośnie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 1922 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 89, poz. 813), w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży, zarządza się, co następuje:

§ 1. Normalne djety dzienne, określone w art. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 lipca 1922 r. L. 1275, wynoszą w razie podróży służbowej lub przeniesienia na inne stanowisko służbowe w obrębie Państwa, a mianowicie:

1) dla urzędników Kontroli Skarbowej VII stopnia służbowego 180 mk. VIII i IX st. służbowego 140 mk., a X, XI i XII st. służbowego 120 mkp.

2) dla funkcjonarjuszów Kontroli Skarbowej, t. j. kontrolerów skarbowych 90 mk., a dla młodszych kontrolerów skarbowych 70 mkp.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1922 r. i obowiązuje Kontrolę Skarbową na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu:

(—) *Jastrzębski.*

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

UCHWAŁA.

Sąd Okręgowy w Sanoku jako handlowy Oddział IV, zarządza uchwałą z dnia 12 listopada 1921, następujące wpisy w rejestrze handlowym dla współdzielni:

Przy firmie: Powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Sanoku stow. zarej. z ogr. poręką, tudzież przy firmie: Kasa zaliczkowa w Sanoku stow. zarej. z ogr. poręką wpisuje się, że oba te Towarzystwa zlały się w jedno wspólne Towarzystwo pod firmą Kasa zaliczkowa w Sanoku. Spółdzielnia z odpowiedzialnością, udziałami, że zatem w miejsce obu tych stowarzyszeń wpisuje się pod liczbą kolejną współdzielni 7 nową współdzielnię pod firmą:

1) Firma i siedziba współdzielni: Kasa zaliczkowa w Sanoku, Spółdzielnia z oopowiedzialnością udziałami z siedzibą w Sanoku.

2) Przedmiot przedsiębiorstwa: a) przyjmowanie wkładek na oszczędność, b) udzielanie swym członkom pożyczek na umiarkowany procent i dogodnych warunkach, c) przyjmowanie do inkasa i eskontowanie wierzytelności swych członków oraz finansowanie ich przedsiębiorstw, d) za kupno i dostarczenie swym członkom towarów. Zawieranie interesów ograniczone jest do członków spółdzielni.

3) Rodzaj i zakres odpowiedzialności członków: Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni zdeklarowanymi udziałami. Odpowiedzialność obu poprzednio wymienionych stowarzyszeń opiewała do podwójnej wysokości udziałów. Udziały nowej współdzielni zostają jednak w ten sposób podwyższane, że pierwotna odpowiedzialność obu stowarzyszeń nie doznaje umniejszenia.

4) Wysokość udziału, wpłat na udział i czas ich dokonywania: udział każdego członka wynosi 500 mkp. który może być wpłacony w całości na raz albo w ratach miesięcznych po 50 mkp. od chwili przyjęcia deklaracji przez Dyrekcję.

5) Czas trwania współdzielni—nieograniczony.

6) Zarząd składa się z 3 dyrektorów i 3 zastępców wybieranych przez Radę nadzorczą na przeciąg lat trzech. Do ważności zobowiązania wobec osób trzecich potrzeba podpisu dwóch dyrektorów lub jednego dyrektora i jednego zastępcy z tem ograniczeniem, że jeden z podpisujących Dyrektorów ma być Dyrektor kierujący lub jego zastępca.

Ograniczeń uprawnień zarządu niema.

Na posiedzeniu Rady Nadzorczej dnia 8 lipca 1921 r. wybrano dyrektorem kierującym p. Witolda Zitwiniszyna, jego zastępcą p. D-ra Pawła Biedkę, a na trzeciego dyrektora p. Władysława Beksińskiego, na zastępców zaś pp.: Tomasza Rozuma, Marjana Szajnę i Jane Hydzika, wszystkich w Sanoku.

Zastępcy urzędują na polecenie Rady Nadzorczej

7) Rok obrachunkowy—kalendarzowy.

8) Wszelkie, ogłoszenia i zawiadomienia w sprawach Spółdzielni pojawiać się będą pod firmą w Gazecie Lwowskiej lub w czasopiśmie przez Radę Spółdzielczą wskazanem.

9) Likwidacja ma być przeprowadzoną według postanowień art. 76 do 84 ustewy o spółdzielniach.

Data wpisu: 12 listopada 1921.

Sąd Okręgowy Oddział IV.
Sanok, dnia 12 listopeda 1921.

OGŁOSZENIE.

W rejestrze o spółdzielniach Sądu Okręgowego w Piotrkowie pod Nr. 2 rejestru wpisano: dnia 20 kwietnia 1921 roku „Ogniwo" w Jedlnie łącznie z Zekrzówkiem. Stowarzyszenie odpowiada całym swoim majątkiem tak ruchomym jak i nieruchomym, oraz posiadanymi kapitałami. Członkowie zaś odpowiedzialni są do wysokości swych udziałów i wpisowego. Przedmiotem stowarzyszenia jest: dostarczanie członkom swoim artykułów spożywczych przedmiotów użytku domowego, e zarazem dania im możności robienia oszczędności z zysków, osiąganych z operacji stowarzyszenia. W imieniu stowarzyszenia do zawierania umów z niegkami na dostawę towarów i e. t. c. upoważniony jest Zarząd. Oddzielne postanowienie Ogólnego Zebrania określi do jakich sum, może Zarząd zawierać tranzakcję z nieczłonkami. Udział wynosi od 50 do 500 mk. Oddzielne postanowienie ogólnego zebrania ma określić termin wpłat na udział. Członkami Zarządu są: Józef Dobrowolski, Józef Majak, Józef Jorczyński, Wojciach Matuszewski i Ludwik Zurkowski.

e) czas trwanie spółdzielni nieograniczony, b) ogłoszenia spółdzielni będą umieszczane w Gazecie Radomskowskiej w Radomsku, f) Zarząd spółdzielni składa się z 5 osób, e) majątkiem stowarzyszenia zarządza i rozrządze Zarząd—szczególnych ograniczeń niema, f) zastępcy pełnią obowiązki w Zarządzie tylko w razie ustąpienia rzeczywistych członków i to w czasie ich kadencji, g) likwidacja może nastąpić z postanowienia ogólnego zebrania.

Piotrków, dnia 30 listopada 1921 roku.

Sekretarz Rejestrowy:
Stodołkiewicz.

DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI WPISANO:

1) Nr. spółdzielni: I.11.

2) Firma i siedziba spółdzielni:

Sklep kółka rolniczego w Wiśniczu Nowym stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiadzialnością.

Odpowiedzialność członków za zobowiązania spółdzielni jest podwójna.

3) Przedmiot przedsiębiorstwa wspólne nabywanie artykułów potrzebnych im do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego i drobiazgowa sprzedaż tychże, wspólne spieniężenie produktów rolnych i wyrobów członków, produkowane na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego.

Stowarzyszenie ogranicza swą działalność do członków.

4) Udział członka wynosi 300 mk. połowa ma być uiszczona w chwili przystąpienia druga połowa w ciągu roku od dnia przyjęcia na członka.

5) Członkami zarządu są: Jan Byrnas, Andrzej Bębenek, ks. Józef Motyka, zastępcami: Zygmunt Wysocki, Rudolf Fielek, Antoni Rodząj zamieszkały w Wiśniazu nowym.

6) a) czas trwania spółdzielni nie jest ograniczany, b) ogłoszenia obwieszczane będą w Przewodniku kółek rolniczych względnie w czasopiśmie stanowiącym organ Małopolskiego Towarzystwa rolniczego, d) Zarząd składa się z 3 członków i 3 zastępców. Do ważności oświadczeń woli imieniem współdzielni potrzeba pod brzmieniem firmy podpisu 2 członków Dyrekcji, e) Dyrekcja w swych czynnościach jest ograniczona w wypadkach:

a) przewidzianych ustawą, b) czynienia darowizn z majątku Stowarzyszenia, e) przystępowanie do Spółek i Stowarzyszeń z odpowiedzialnością przewyższającą połowę kapitału udziałowego Stowarzyszenia. Do ważności wymienionych pod b) i c) aktów prawnych potrzebne jest upoważnienie ze strony Rady Nadzorczej, f) zastępcy pełnią obowiązki członków Dyrekcji w razie przeszkody Dyrektorów, g) likwidacja odbywa się wedle przepisów ustawy.

Dzień wpisu 30 listopada 1921.

Sąd okręgowy j. handl. O. II.
Kraków, dnia 24 listopada 1921.

WPIS FIRMY STOWARZYSZENIA ZAROBKOWEGO I GOSPODARCZEGO.

Siedziba stowarzyszenia: Brzeżany. Brzmienie firmy „Nadzieja" współdzielcze stowarzyszenie pracowników kolejowych z ogr. poręką. Data statutu 19 marca 1921. Przedmiot przedsiębiorstwa: Cel stowarzyszenia stanowi zaspakajanie materjalnych i duchowych potrzeb swych członków przez oddanie w ręce zorganizowanych spożywców środków produkcji i wymiany. Czas trwania nie ograniczony. Dyrekcja składa się z trzech członków i 2 zastępców członkami dyrekcji wybrani Kazimierz Bartl, Jan Kokowski i Stanisław Knapik urzędnicy kolejowi w Brzeżanach zamieszkali. Firmę stowarzyszenia podpisuje dyrekcja. Ogłoszenia stowarzyszenia odbywa się przez wywieszenie w lokalu towarzystwa i w piśmie miejscowem.

Udziały członków wynoszą 100 mk., spłacelne w ciągu jednego roku.

Odpowiedzialność jednokrotna. Rok obrachunkowy jest rok kalendarzowy. W razie likwidacji towarzystwa obowiązuje przepis § 60 i 61 statutu.

Data wpisu 5/XII 1921.

1) Nr. spółdzielni: I. 9.

2) Firma brzmi: Bank spółdzielczy z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie—Siedzibą spółdzielni jest Kraków ul. Bożego Ciała 3.

Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni potrójnymi udziałami.

3) Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) uhzielanie członkom pożyczek na zastaw towarów nieulegających łatwemu zepsuciu, złożonych we własnych lub wynajętych przez spółdzielnię składach, w wysokości nie wyżej 75% wartości rynkowej towaru i na termin do sześciu (6) miesięcy. Towary powinny być ubezpieczone na sumę conajmniej o 10% wyższą od sumy pożyczkowej i na termin o miesiąc dłuższy od terminu pożyczki, przyczem police ubezpieczeniowe, wystawione na imię spółdzielni lub na okaziciela winny być przechowywane w spółdzielni.

b) kupno i sprzedaż towarów z polecenia i na rachunek członków na warunkach komisowych.

c) przyjmowanie na przechowywanie w składach spółdzielni wszelkich towarów członków za wynagrodzeniem,

Spółdzielnia może udzielać pożyczek także nieczłonkom za zabezpieczeniem rzeczowem.

4) Udział wynosi 10.000 mk. płatny w całości z chwilą przystąpienia do spółdzielni lub deklarowania dalszych udziałów,

5) Członkami zarządu są:

Józef Himmelblau, urzędnik bankowy w Krakowie ul. Bożego Ciała 3, Dawid Abraham, urzędnik prywatny w Krakowie ul. Miodowa 33.

6) a) Czas trwania spółdzielni jest nieograniezony.

b) ogłoszenia przepisane ustawą o spółdzielniach umieszczane będą w dzienniku „Monitor Polski".

c) rok obrachunkowy schodzi się z rokiem kalendarzowym.

d) Zarząd składa się z 2 osób wybranych przez Walne Zgromadzenie na przeciąg dwu lat. Do ważności zobowiązań potrzeba podpisu dwu członków Zarządu.

e) Zarząd w swych uprawnieniach nie jest ograniczony.

f) Zastępców członków zarządu statut nieprzewiduje.

g) likwidacja odbędzie się wedle przepisów ustawy — Likwidatorami będą członkowie ostatniego zarządu.

Dzień wpisu: 9 listopada 1921

Sąd okręgowy jako handlowy O. II.
Kraków, dnia 6 listopada 1921.

UCHWAŁA.

1) Nr. Spółdzielni: I. 8.

2) Firma Spółdzielni: Bank spółdzielczy z ograniczoną odpowiedzialnością „Fortuna" w Krakowie. Siedzibą spółdzielni jest Kraków ul. Stradom 27. Odpowiedzialność członków za zobowiązanie spółdzielni ject potrójne.

3) Przedmiot przedsiębiorstwa: 1) udzielanie pożyczek hipotecznych i kredytów budowlanych na realności wogóle, a w szczególności za realności przeznaczone dla celów przemysłowych lub handlowych: dalej udzielanie kredytów hipotecznych i budowlanych dla celów przemysłowych i handlowych za zabezpieczeniem na ruchomościach lub nieruchomościach, oraz pośrednictwo przy takich pożyczkach i kredytach, 2) przyjmowanie poręki wszelkiego rodzaju, także za kredyty podatkowe i cłowe, 3) urządzenie, finansowanie prowadzenie we własnym zarządzie lub na cudzy rachunek zakładów handlowych lub przemysłowych, 4) eskont i reaskont weksli i innych wierzytelności udzielenie pożyczek, zaliczek i kredytów na papiery wartościowe, towary produkty wierzytelności i na inne ruchome podzastawy, 5) kupno i sprzedaż papierów wartościowych i giełdowych, przyjmowanie tychże w przechowanie i zarząd: prowadzenie interesów bankowych i giełdowych konieczn... do wykonywania po wyższych statutowych czynności, a w szczególności załatwianie dla członków wypłat i inkaso i dostarczanie członkom środków płatni z ch

Spółdzielnia może udzielać pożyczek także nieczłonkom za zabezpieczeniem rzeczowem.

4) Udział członka wynosi 10,000 mkp. płatny zaraz po przyjęciu do spółdzielni.

5) Członkami Dyrekcji są: Jan Goldstein, Markus Engelstein zastępcami Juljusz Regel i Juda Wertheim.

6) a) czas trwania jest nieograniczony, b) ogłoszenie przepisane ustawą o spółdzielniach umieszczane będą w dzienniku Nowa Reforma wychodzącym w Krakowie, c) rok obrachunkowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym, pierwszy kończy się z końcem roku 1922, d) zarząd składa się z 2 osób wybieranych przez Walne Zgromadzenie na przeciąg dwóch lat. Do ważności zobowiązania imieniem Spółdzielni potrzeba podpisu 2 członków zarządu, e) Zarząd w swych uprawnieniach nie jest ograniczony, f) obok członkow zarządu istnieje dwóch zastępców, g) likwidacja odbędzie się wedle przepisow ust. 2 29/X 1920 L. 111, Dz. p. p. z tem że likwidatorami nie będą członkowie ostatniego zarządu, łącznie z prezesem Radz nadzorczej.

Data wpisu—3 listopada 1921.

Sąd Okręgowy t. j. handlowy w Krakowie
dnia 6 listopada 1921 r.

DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI WCIĄGNIĘTO.

1) Nr. spółdzielni: 12.

2) Firma opiewa: Wytwórnia obuwia szewców krakowskich, spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie.

Siedzibą spółdzielni jest Kraków.

Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni tylko udziałami.

3) Przedmiotem działalności spółdzielni jest podniesienie zdolności produkcyjnej rodzimego przemysłu szewckiego przez a) zakładanie na wspólny rachunek warsztatów i fabryk obuwia tak cywilnego jak wojskowego, b) podejmowanie dostaw na wspólny rachunek, c) otwieranie sklepow i magazynów dla sprzedaży obuwia wyrobu własnego, d) eksport wyrobów własnych, c) założenie własnej szkoły kształcenia zawodowego.

Zarząd spółdzielni może zawierać wszelkiego rodzaju umowy, wchodzące w zakres statutowej działalności również z nieczłonkami.

4) Udział członka wynosi 2,500 mk. i winien być wpłacony w gotówce, a) przy wstąpieniu do Spółdzielni przynajmniej w 1/10 części, b) resztę najdalej do pół roku od dnia wstąpienia z procentem 6%.

5) Członkami zarządu są: 1) Stanisław Luck, Józef Zbik, Franciszek Rekło i Stanisław Kiczak — zastępcami Teodor Sykulski i Stanisław Wejers—zakres działania Zarządu nie jest statutem ograniczony.

6) Czas trwania spółdzielni nie jest czasowo ograniczony, b) ogłoszenia przepisane ustawą obwieszczane będą w Dzienniku Głos Narodu wychodzący w Krakowie, c) rok obrachunkowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym, d) zarząd składa się z 4 członków i 2 zostępców, wybieranych przez Walne Zebranie członków na 3 lata

Firmę spółdzielni podpisują dwaj członkowie Dyrekcji Likwidacja odbędzie się w formie przewidzianej przez ustawę z 29/X 1920, L. 111 Dz. p. p.

Data wpisu: 6/XII 1921.

Sąd Okręgowy jako handlowy O. II.
Kraków, dnia 10 października 1921.

UCHWAŁA.

1) Nr. Spółdzielni: I. 10.

2) Firma spółdzielni: Oficerska Hurtownia Spółdzielcza w Krakowie z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedzibą spółdzielni jest Kraków ul. Dolne Młyny 11. Członkowie odpowiadają za aobowiązanin spółdzielni potrójną kwotą deklarowanych udziałów.

3) Przedmiotem spółdzielni jest zakładanie i prowadzenie sklepów, pensjonatów, jadłodalni, wytworni i t. p. Zakładanie i prowadzenie bibliotek, czytelń i t. p.

Działalność spółdzielni ograniczona jest do członków

4) Udział członka wynosi 1000 mkp., płatny zaraz prz podpisaniu deklaracji lub w 6-miesięcznych ratach.

5) Członkami Zarządu są p. Zając Emil, Matusiak Aleksander i Haranca Ernest.

6) a) czas trwania spółdzielni jest nieograniczony, b) ogłoszenia spółdzielni, przepisane ustawą umieszczane będą w dzienniku „Illustrowany Kurjer Codzienny", wychodzący w Krakowie, c) rok obrachunkowy kończy się z rokiem kalendarzowym, d) Zarząd składa się z 3 członków mianowanych przez Radę Nadzorczą na 3 lata. Do ważności zobowiązania imieniem spółdzielni potrzeba podpisu dwóch członków Dyrekcji, e) zakres działania Zarządu nie jest ograniczony, f) Zastępców członków Zarządu statut nie przewiduje, g) likwidacja odbędzie się wedle przepisów ust. z 29 października 1920 L. 111 Dz. p. p. Likwidatorów wyznaczy Walne Zgromadzenie.

Dzień wpisu: 16 listopada 1921 r.

Sąd Okręgowy jako handlowy
w Krakowie 6 listopada 1921.

STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ

na dzień 10 października 1922 roku.

AKTYWA.	Marek	pol.		Zmiany od ostatniego wykazu.
1. Zapas kruszcu według parytetu: a) złoto	32 550.563,57			
b) Srebro	44.160.425,97			
c) Bilon zagraniczny	1.267.890,17	77.978.879,71	+	158.400,11
2. Waluty zagraniczne w/g parytetu	192.377.631,87			
Różnica kurs walut	3.697.017.918,36	3.889.395.550,23	—	2.032.161.951,59
3. Rachunki zagr. „Nostro" w/g parytetu	651 449.010,86			
Banki Niemieckie w/g parytetu	418.724.764,23			
Razem	1.070.173.775,09			
Różnica kursowa na r-kach zagr. „Nostro"	66.056.515.591,13	67.126.689.366,22	—	676.136.150,95
4. Portfel wekslowy		68.740.914.726,22	+	4.647.922.918,49
5. Pożyczki term., tow., Otw. Kr. i ulgowe		22.745.345.474,69	+	505.935.031,14
6. Dług Skarbu Państwa		388.500.000 000,—	+	46.000.000.000,—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		9.523.767.365,24	+	2.364.288.981,90
8. Papiery własne		10.985.050.632,34	—	439.000,—
9. Inne Aktywa		40.474 222.817,78	+	3.905.039.734,42
Razem		612.063 364.812,43		

PASYWA.				
1. Fundusz rezerwowy		11.331.996.993,71		bez zmiany
2. Obieg banknotów		499.039.094.190,50	+	35.333.047.463,—
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe	24.709.393.621,23			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	2.739.537.903,60			
c) Inne rachunki	44.414.112.987,15	71.863 044.511,98	+	7.552.779 897,77
4. Inne Pasywa		29.829.229.116,24	+	11.828.780.602,75
Razem		612.063.364.812,43		

Na poczet pożyczek, przejętych 11 listopada 1918 r., wpłynęło Mk. 140.037.349.73.

Zastępca Naczelnego Dyrektora: (—) *Mokrzycki.* Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Rybiński.*

Stopa procentowa 7% od dyskonta weksli; od lombardu pożyczek premjowych 7%.
„ „ 8% „ lombardu papierów wartościowych.
„ „ 5½% „ „ pożyczek państwowych.

STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

na dzień 20 października 1922 roku.

AKTYWA:	Marek	pol.		Zmiany od ostatniego wykazu.
1. Zapas kruszcu: według parytetu a) Złoto	32.836.661,41			
b) Srebro	44.164.202,30			
c) Bilon zagraniczny	1.267.895,98	78.268.759,69	+	289.879,98
2. Waluty zagraniczne w/g parytetu	126.726.211,02			
Różnica kursowa walut	6.111.623.487,38	6.238.349.698,40	+	2.348.954.148,17
3. Rachunki Zagraniczne „Nostro" w/g parytetu	345 835.764,07			
Banki Niemieckie w/g parytetu	418.724.764,23			
Razem	764 560.528,30			
Różnica kursowa na rachunkach zagr. „Nostro"	59.038.629.541,04	59.803.190.069,34	—	7.323.499.296,88
4. Portfel wekslowy		76.255.927.838,74	+	7.515 013.112,52
5. Pożyczki: terminowe, towarowe, Otw. Kred. i ulgowe		22.769.535 713,91	+	24 190.239,22
6. Dług Skarbu Państwa		419.500 000.000,—	+	31.000 000.000,—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		6.320.719 594,74	—	3 203 047.770,50
8. Papiery własne		10.492.680.882,34	—	492.369.750,—
9. Inne aktywa		52.014.698.415,68	+	11.540.475.597,90
Razem		653 473.370.972,84		

PASYWA:				
1. Fundusz rezerwowy		11.331.996.993,71		bez zmiany
2. Obieg banknotów		525.954.764.117,50	+	26.915.669.927,—
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i wojskowe	31.907.059.814,56			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	2.214.652 930,60			
c) Inne rachunki	46.142.324.847,22	80.264.037 592,38	+	8.400 993.080,40
4. Inne pasywa		35.922.572.269,25	+	6.093.343.153,01
Razem		653 473.370.972,84		

Na poczet pożyczek, przejętych 11 listopada 1918 r., wpłynęło Mk. 140.037.349,73.

Naczelny Dyrektor: (—) *Bigo.* Vice-Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Gawroński.*

Stopa procentowa 7% od dyskonta weksli, a od lombardu pożyczek premjowych 7%.
„ „ 8% „ lombardu papierów wartościowych.
„ „ 5½% „ „ pożyczek państwowych.

STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ

dnia 31 października 1922 roku.

AKTYWA:	Marek pol.			Zmiany od ostatniego wykazu.
1. Zapas kruszcu: według parytetu a) Złoto	33.518.882,30			
b) Srebro	44.175.430,80			
c) Bilon zagraniczny	1.267.896,74	78.962.209,84	+	693.450,15
2. Waluty zagraniczne w/g parytetu	266.034.116,44			
Różnica kurs. walut	11.042.917 504.21	11 308.951.620,65	+	5.070.601.922,25
3. Rachunki Zagr. „Nostro" w/g parytetu	484.128.268,41			
Banki Niemieckie w/g parytetu	418.724.764,23			
Razem	902.853.032,64			
Różnica kursowa na r-kach zagr. „Nostro"	63.576.814.840,99	64.479.667.873,63	+	4.676.477.804,29
4. Portfel wekslowy		81.781.858.861,74	+	5.525.931.023,—
5. Pożyczki: term., tow., Otw. Kr. i ulgowe		26.576.472.886,73	+	3.806.937.172,82
6. Dług Skarbu Państwa		453.500.000.000,—	+	34.000.000.000,—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		9.277.646.330,09	+	2.956.926.735,35
8. Papiery własne		10.492.767.882,34	+	87.000,-
9. Inne Aktywa		55 549 704 702,12	+	3.535 006 286,44
	Razem Mk.	713.046.032.367,14		

PASYWA:				
1. Fundusz rezerwowy		11.331.996.993,71		bez zmiany
2. Obieg banknotów		579 972.769.425,50	+	54.018.005.308,
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe	35.660.924.104,40			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	7.190 028.424,05			
c) Inne rachunki	40.305 855.842,13	83.156.808.370,58	+	2 892.770 778,20
4. Inne Pasywa		38 584.457.577,35	+	2.661.885.308,10
	Razem Mk.	713.046.032 367,14		

Na poczet pożyczek przejętych 11 listopada 1918 r. wpłynęło Mk. 140.037.349,73.

Naczelny Dyrektor: (—) *Bigo.* Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Rybiński.*

Stopa procentowa 7% od dyskonta weksli, a od lombardu pożyczek premjowych 7%.
„ „ 8% „ lombardu papierów wartościowych.
„ „ $5\frac{1}{8}$% „ „ pożyczek Państwowych.

Bilans Banku Zjednoczonych Ziem Polskich na dzień 31 marca 1922 r.

STAN CZYNNY.

	Marki i fenigi.	
Gotowizna w kasie		256,738,946.04
Pozostałość w P. K. K. P.		73,117,071.97
Pozostałość w P. K. O.		7,622,873.68
Pieniądze zagraniczne		9,735,467.87
Papiery procentowe własne:		
a) papiery państwowe	12,594,682.15	
b) papiery hipot. i komun.	3,580,090 98	
c) akcje	133,985,713.01	150,160,486.14
Weksle zdyskontowane		840,848,395.83
Różni za poręczenia		67,779,970.—
Rachunki otwartego kredytu:		
a) zabezpieczone papier. publiczn.	332,646,480 49	
b) zabezpieczone weksl.	616,055,301.20	
c) zabezpieczone innemi wartościami	98,101,950.—	1,046,803,731.69
Pożyczki terminowe:		
a) zabezpieczone papier. publiczn.	378,113.11	
b) zabezpieczone innemi wartościami	—	378,113.11
Rachunki korespondentów (Loro):		
a) korespondenci krajowi	308,280,228.88	
b) „ zagraniczni	39,586.03	308,319,814.91
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):		
a) w bankach krajowych	100 116,182 14	
b) w bankach zagraniczn.	656,485.—	100,772,667.14
Nieruchomości		40,116,862.93
Ruchomości		11,282,879.60
Koszty handlowe		214,838,965.54
Inkaso weksli		164,112,824.—
Rachunki z oddziałami		225,591,350.84
Różne rachunki		111,478,449.55
		3,629,698,870.84

STAN BIERNY.

	Marki i fenigi.	
Kapitał zakładowy		160,000,000.—
Kapitał zasobowy ustawowy		10,500,000.—
Kapitał zasobowy specjalny		277,872.59
Fundusz stypendjalny		321,000.—
Wkłady:		
a) terminowe	259,540,682 78	
b) rachunki czekowe	1,632,348,977.56	1,891,889,660.34
Redyskonto weksli		200,234,973.95
Rachunki korespondentów (Loro):		
a) korespondenci krajowi	176,069,566.72	
b) „ zagraniczni	266,852,091.60	442,921,658.32
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):		
a) w bankach krajowych	77,251,031.71	
b) w bankach zagraniczn.	53,368,191.88	130,619,223.59
Procenty i prowizje		208,621,733.43
Różni za inkaso		167,444,458.91
Rachunki z oddziałami		238,188,105.71
Różne rachunki		110.900,214.—
Zobowiązania poręczające		67,779,970.—
		3,629,698,870.84

POLSKI BANK KOMUNALNY, Spółka Akcyjna.

Stan rachunków na dzień 30-go kwietnia 1922 r.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.		
Gotowizna w kasie		Mk. 10,680,001.97	Kapitał zakładowy		Mk. 18,858,000.—
Pozostałość w P. K. K. P.		„ 9,865,714.19	Kapitał zapasowy ustawowy		„ 36,820.46
Pozostałość w. P. K. O.		„ 6.577,040.35	Obligacje w obiegu		„ 169,469,000.—
Papiery procentowe własne		„ 9,204,138.78	Wkłady		„ 264,154,249.01
Pożyczki długoterm. w obligacjach		„ 167 817,651.25	Redyskonto weksli		„ 18,200,000.—
Weksle zdyskontowane		„ 18,200,000.—	R-ki korespon. „Loro"		„ 8,726,649.20
R-ki otwartego kredytu		„ 2,056,500.50	Procenty i prowizja	14,307,276.06	
Pożyczki terminowe		„ 198 654,500.—	Fundusz na opłatę kup.	6,778,741.25	„ 21,086,017.31
R-ki korespondentów „Loro„		„ 4,990,912.08	Różne rachunki		„ 5,443,940.16
R-ki nasze u korespondentów „Nostro)		„ 13,377,175 84			
Nieruchomości	Mk. 46,959,228 75				
Wierzyciele hip.	„ 1,039,119.—	„ 45,920,109.75			
Koszty handlowe		„ 13,346,811.56			
Różne rachunki		„ 5,284,119.87			
		Mk. 505,974,676 14			Mk. 505,974,676 14

STAN RACHUNKÓW BANKU CENTRALNEGO W WARSZAWIE

po dzień 30 września 1922 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	Mk. 149,479,045.88	Kapitał zakładowy	Mk. 70,000,000.—
Pozostałość w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej	„ 11,453,869.51	Kapitał zapasowy ustawowy	„ 54,440,538 80
Pozostałość w Pocztowej Kasie Oszczędności	„ 153,554.81	Inne rezerwy	„ 977,753.70
Pieniądze zagraniczne	„ 57,322,371.95	Wkłady:	
Przekazy i weksle zagraniczne	„ 29,563,659.50	a) terminowe	„ 212,000,000 —
Papiery procentowe własne	„ 152,406,982.25	b) rachunki czekowe	„ 142,341,691.28
Weksle zdyskontowane	„ 163,524,775.—	Redyskonto weksli	„ 34,474,775 —
Rachunki otwartego kredytu	„ 25,005,661.20	Rachunki korespondentów „Loro":	
Rachunki korespondentów „Loro":		a) korespondenci krajowi	„ 145,594,581.35
a) korespondenci krajowi	„ 83,547,654.90	b) korespondenci zagraniczni	„ 45,123,027 —
b) korespondeci zagraniczni	„ 510,870.—	Rachunki nasze u korespond. „Nostro":	
Rachunki nasze u korespond. „Nostro":		a) w bankach krajowych	„ 67,878,783.25
a) w bankach krajowych	„ 520,383.02	b) w bankach zagranicznych	„ 45,835,676.20
b) w bankach zagranicznych	„ 91,332,390.11	Procenty i prowizje	„ 34,746,204.74
Nieruchomości	„ 75,501,000.—	Różni za inkaso	„ 2,604,038.—
Koszty handlowe	„ 35,240,928.71	Rachunki z oddziałami	„ 27,961,783.58
Inkaso weksli	„ 2,404,038 —	Różne rachunki	„ 1,834,183.87
Różne rachunki	„ 7,845,851.93		
	Mk. 885,813,036.77		Mk. 885,813,036.77

Dom Handlowo-Przemysłowy p. f. „B-cia PIOTRKOWSCY", Sp. z ogr. odp. w Łodzi.

Stan rachunków na dzień 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa	Mk. 15,111,343.—	Kapitał zakładowy	Mk. 4,800,000.—
Weksle	„ 4,605,298.—	Pożyczki tymczasowe	„ 50,000,000.—
Inwentarz żywy, martwy i uprząż	„ 738,000.—	Sumy przechodnie	„ 2,134,265.—
Urządzenie biura	„ 100,000.—	Wierzyciele	„ 200,677,479.—
Awanse	„ 87,000.—	Zyski i straty	„ 88,099,487.45
Protesty	„ 125,000.—		
Dłużnicy	„ 30,954,373.—		
Przędza i surowce	„ 211,225,812.—		
Koszta handlowe — pensje	„ 47,954,235.42		
Różnice kursowe	„ 34,332,795.03		
Straty bieżące	„ 477,375.—		
	Mk. 345,711,231.45		Mk. 345,711,231 45

Rachunek Zysków i Strat.

ZYSKI.		STRATY.	
Przychód	Mk. 88,099,487.45	Rozchód	Mk. 82,764,405.45
		Netto zysk	„ 5,335,082,—
	Mk. 88,099,487 45		Mk. 88,099,487.45

Netto zysk podzielony został: na różnicę kursu walut 2,515,082.—, na podatki 900,000. , na dywidendę 1,920,000.

Zarządca: Maurycy Piotrkowski.

Galicyjskie Towarzystwo Naftowe „GALICJA", Spółka Akcyjna

Rachunek Bilansu z d. 30 kwietnia 1922 r.

P A S Y W A.	Marek	Marek
Kapitał akcyjny		14,280,000.—
Rachunek wierzycieli		568,884,976 83
Rezerwy podatkowe		25,329,029 12
Zwyczajny fundusz rezerwowy według § 43 statutów		3,624,223.41
Nadzwyczajny fundusz rezerwowy . . .		855,036.—
Fundusz opodatkowany		6,785,210.34
Fundusz dla naprawy i odnowienia uszkodzonych i zużytych urządzeń		87,100,000.—
Fundusz zapomogowy dla zatrudnionych w Towarzystwie osób do dyspozycji dwóch członków Rady Nadzorczej		5,125,150.—
Fundusz dla szkód ogniowych w nieubezpieczonych przedmiotach		22,552 605.58
Rezerwa dla szkód wojennych		700,000.—
Rezerwa dla wydatków koniecznych w czasie przejścia do gospodarstwa pokojowego . .		1,400,000.—
Rachunek zysków i strat:		
Przeniesienie zysku	3,974,000.—	
Zysk z okresu sprawozdawczego . .	56,761,981.04	60,735,981.04
		797,372,212.32

A K T Y W A.	Marek	Marek	Marek
Inwestycje:			
Rafinerja		48,365,575.51	
po potrąceniu odpisów . .		4,835 575.51	43,530,000.—
Grunt budowlany w Wiedniu .			636,540.91
Kopalnie i t. d.:			
Tereny, prawa dzierżawy, szyby i t. d. w Borysławiu, Schodnicy, Tustanowicach, Truskawcu, Popielach i t. d. . . .	1,784,323.—		
po potrąceniu odpisów za zmniejszenie wartości wskutek wyczerpania się i zawodnienia kopalń, obniżenia się wydajności w okresie sprawozdawczym 1921/1922 .	268,223.—	1,516,100.—	
Maszyny	7,642,580.79		
po potrąceniu odpisów . .	1,145,880.79	6,496,700.—	
Budynki	54,950.—		
po potrąceniu odpisów . .	1,400.—	53,550.—	
Zbiorniki	2,662,200 09		
po potrąceniu odpisów . .	266,699 39	2,395,500.70	
Rurociągi, inwentarz, inwentarz wiertniczy i t. d.	11,429,487 65		
po potrąceniu odpisów . .	3,336,037.65	8.093,450.—	18,555,300.70
Zapasy w rafinerji i na kopalniach .			337,497,635.20
Stan gotówki		13,673,602.21	
Papiery wartościowe i udziały . .		29,602,853.15	
Deponowane fundusze gotówkowe i papiery wartościowe . . .		693,399.68	43,969.855.04
Rachunek dłużników . . .			353,182,880 47
			797,372,212 32

Rachunek Zysków i Strat od 1 maja 1921 r. do 30 kwietnia 1922 r.

S T R A T Y.		
Dotacja funduszu dla szkód ogniowych w nieubezpieczonych objektach	Mk.	10,000,000.—
Odpisy	„	9,853,816 34
Czysty zysk	„	56,761,981.04
	Mk.	76,615,797.38

Z Y S K I.		
Zysk brutto	Mk.	76,615,797.38
	Mk.	76,615,797.38

ROZDZIAŁ ZYSKÓW.

Czysty zysk wedle zamknięcia rachunków			Mk.	56,761,981.04
Zysk z roku operacyjnego 1920/1921			„	3,974,000.—
Ogólna suma zysków			Mk.	60,735,981.04
Na fundusz rezerwowy w myśl statutów . .	Mk.	2,838,981.04		
Na dywidendę dla akcjonarjuszów . . .	„	48,000,000.—		
Na tantjemę dla członków Rady Nadzorczej . .	„	2,661,000.—	„	53,499,981.04
Pozostaje do przeniesienia na nowy rachunek . . .	Mk.	7,236,000.—		

Sprawozdanie Zarządu Tow. Akc. „PLUTON T. i M. TARASIEWICZÓW" w Warszawie za 1921 rok.

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW.

Winien.		
Towary wydane do produkcji	Mk.	50,001,712.85
Wydatki handlowe i administracyjne	"	13,450.453 88
Wynagrodzenie personelu roboczego	"	5,176,064.55
Opał, gaz i elektryczność	"	1,037,165.43
Utrzymanie ruchomości i nieruchomości	"	246,049.25
Procenty	"	1,619,001.83
Różne straty	"	21,533,244.15
Zysk do podziału	"	6,512,405.48
	Mk.	99,576.097 42

Ma.		
Sprzedaż towarów	Mk.	97,256,776.72
Procenty	"	57,861.16
Zyski roczne	"	2,261.459 54
	Mk.	99,576,097 42

STRATY i ZYSKI za rok 1921.

Dochody ze sprzedaży tow. remanent			Mk.	886,502,571.04
Wydatki:				
Koszty fabrykacji	Mk.	698,610,467 10		
Różnice kursu	"	802,863 16		
Pensje urzędników, majstrów i płace robotników	"	88,990,166.47		
Procenty, prowizje, opłaty skarbowe i utrzymanie koni	"	18,959,716 90		
Pozost. towarów z początku roku sprawozd.	"	52,683,962.41	"	860,047,176.04
Przewyżka dochodów nad wydatkami			Mk.	26,455,395 —

PODZIAŁ ZYSKU za rok 1921.

Na amortyzację maszyn i budynków	Mk.	3,800,000.—
Na kapitał zapasowy	"	1,400,000.—
Na dywidendę	"	15,000,000.—
Na niezapłacone podatki	"	1,950,000.—
Na wynagrodzenie zarządu i kom. rewiz.	"	4,270,000.—
Przenies. pozostałości zysku na r. 1922	"	35,395.—
	Mk.	26,455,395.—

Dywidendę w wysokości Mk. 300.— na jedną akcję wartości nom. Mk 1.000.— wypłaca kasa spółki od 1-go lipca r. b.

Towarzystwo Wyrobów Trykotowych i Dzianych „JAKÓB HIRSZBERG i WILCZYŃSKI w Łodzi" SPÓŁKA AKCYJNA.

BILANS na dzień 31 grudnia 1921 r.

Stan Czynny.		
Maszyny i instalacje	Mk.	32,000,000.—
Nieruchomości	"	6,000,000.—
Kasa	"	1,374,762 —
Weksle i przekazy	"	8,212,413.06
Wekle do inkasa	"	1,229,291.—
Towary i surowce	"	184,413,539.—
5% bilety skarbowe	"	19,851,410.—
Papiery wartościowe	"	5,210,000.—
Dłużnicy	"	77,229,056.35
	Mk.	335,520,471.41

Stan Bierny.		
Kapitał zakładowy	Mk.	50,000,000.—
Wierzyciele	"	255,031,272.66
Lombard papierów wartościowych	"	4,033,803.75
Zysk	"	26,455,395 —
	Mk.	335,520,471.41

BILANS Tow. Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Opocznie w dniu 31 grudnia 1921 roku.

Stan czynny.			Stan bierny.		
Kasa	Mk.	221994.66	Udziały	Mk.	453522.—
Papiery %% i akcje	"	128800.—	Fundusze	"	47714.—
Pożyczki	"	5861434.—	Wkłady	"	3549351.—
Lokaty w bankach	"	568200.—	Długi bankowe	"	79900.—
Różni dłużnicy	"	85657.89	Różni wierzyciele	"	2755072.—
Ruchomości	"	6300.—	Odsetki pobrane za rok następny	"	41607.48
Wydatki zwrotne	"	1441.06	Dywidenda niepodjęta	"	1709.—
Różne rachunki	"	132416.39	Czysty zysk	"	97368.52
Inkaso	"	20000.—			
	Mk.	7026244.—		Mk.	7026244.—

Bilans Tow. Wzajemnego Kredytu Przemysłowców Łódzkich na 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY.		
Kasa	Rb.	1,250,601 03
Waluta obca	"	733,097.53
Należność w Ros. Banku Państwa	"	322.72
Korespondenci „Nostro"	"	1,615,012.72
" „Loro"	"	2,527,374.51
10% wkład. członk. w centr. Banku w Petersburgu	"	3,000.—
Wkład członków w Banku Przemysłowem w Poznaniu	"	4,630.—
Własne papiery procentowe	"	921,430.15
" zastawione papiery procentowe	"	400,287.50
Papiery procentowe kapitału rezerwowego	"	370,350.—
Zdyskontowane weksle	"	7,384,794.05
Rachunki bież. pod zastaw papierów procentowych	"	1,543,563 44
Nieruchomości	"	439,887.83
Ruchomości i urządzenie wewnętrzne	"	92,488.01
Pożyczki miejskie	"	198,900.—
	Rb.	17,485,739.49
Weksle do inkasa	Rb.	204,899.62
Papiery procentowe w depozycie	"	437,468.84

STAN BIERNY.		
10% udziały członków	Rb.	2,253,600.—
Kapitał rezerwowy	"	694,911.94
Wkłady członków i osób postronnych	"	7,188,790 59
Fundusz amortyzacyjny ruchomości i nieruchomości	"	212,486.42
Fundusz dla zabezpieczenia polec. korespondencji	"	15,000.—
Redyskonto weksli	"	1,965,497.61
Korespondenci „Loro"	"	2,000,193 81
" „Nostro"	"	1,279,449.96
Specjalny rach. bieżący w Ros. Banku Państwa pod zastaw weksli	"	300,000.—
Zastaw papierów procentowych i weksli	"	400,000.—
Sumy przechodnie	"	952,352.93
Podatki państwowe	"	23,863.76
Przeniesienie na rok następny	"	692.47
Magistrat m. Łodzi na pożyczkę miejską	"	198,900.—
	Rb.	17,485,739.49

Towarzystwo Wzajemnego Kredytu Przemysłowców Łódzkich.

Bilans na 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.

		Mk i fen.
Kasa	Mk. 9,228,854,07	
Waluta obca	„ 229,000.—	
Należność w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej	„ 2,776,577.68	12,234,431.75
Korespondenci „Nostro"		2,604,290.71
„ „Loro"		7,205,641.16
Papiery procentowe Towarzystwa		2,438,044 20
Zdyskontowane weksle.		
a) weksle na Łódź	Mk. 21,524,028.24	
b) weksle na inne miejcowości	„ 2,636 380.71	
c) weksle redyskontowane	„ 6,564,252.—	
d) weksle do inkasa u naszych korespondentów	„ 650,094.73	31,374,755.68
Rach. spec. bież. pod zastaw papierów %%		3,706,870.84
Wewnętrzne urządzenie (amortyzow. Mk. 199,773.10)		1.—
Nowy gmach	Mk. 719,642.51	
Stary gmach	„ 133,315.20	
Próżny plac	„ 97,200.—	950,157.71
Spisano na straty.		
Z rach. korespond. „Nostro"	Rb. 528,495.37 na 58 rach. po mk. 1.—	58.—
Z rach. korespond. „Loro"	„ 42,516.82 na 3 rach. po mk. 1.—	3.—
Z rach. 10% udz. czł. w Centr. Banku w Piotrogrodzie	„ 3,000.— na 1 rach.	1.—
Z rach. papierów procent. T-wa w Rosji	„ 272,837.50 na 9 rach. po mk. 1.—	9.—
Z rach. papierów procent. T-wa zastaw. w Ros. Banku Państwa	„ 633,600.— na 1 rach.	1.—
Z rach. pap. proc. fund. rerew. w Rosji	„ 617,250 — na 2 rach. po mk. 1.—	2.—
Z rach. weksli dla zabezp. sp. b. rach. w Ros. Banku Państwa	„ 303,065.49 na 1 rach.	1.—
Z rach. weksli posł. do ink. w ros. bankach i instytucjach	„ 1,034,315.45 na 149 rach. po mk. 1.—	149.—
Z rach. spec. bież. pod zastaw ros. papierów %%	„ 191,551.90 na 7 rach. po mk. 1.—	7.—
	Rb. 3,626,632 53	60,514,424.05

STAN BIERNY.

		Mk. i fen.
10% udziały członków T-wa		4,846,176.—
Kapitał rezerwowy		1,501,009.79
Wkłady.		
a) terminowe od osób postronnych	Mk. 6,298,298.44	
b) bezterminowe od osób postronnych	„ 13,526,969.66	
c) „ „ członków	„ 3,775,723.86	23,600,991.96
Fundusz amortyzac. nieruchomości		310,351.58
„ dla zabezpiecz. polecon. korespond.		32,400.—
Korespondenci „Nostro"		515,753.11
„ „Loro"		19,396,895.61
Redyskonto weksli		6,564,252.—
Podatki państwowe		57,473.21
Spec. bież. w Ros Banku Państw. pod zastaw. pap. %% „ „ „ „ „ „ „ „ weksli (zaciągnięty dług Rb. 700,000.— na zastawione papiery procentowe i weksle w sumie Rb. 936,665.49 które spisano po stronie czynnej)		2.—
Sumy przechodnie		1,428,307.03
Procenty i prowizja za okres przyszły		526,833.65
Zysk za 1920 r.		1,724,000.11
		60,514,424.05

Bilans Tow. Wzajemnego Kredytu Przemysłowców Łódzkich na 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.	Marki i fenigi	
Kasa	38,238,030.01	
Waluta obca	229,000.—	
Należność w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej	18,477,911.29	
Należność w Pocztowej Kasie Oszczędności	1,278,857.07	58,223,798.37
Korespondenci „Nostro"		32,717,112.77
„ „Loro"		14,245,915.30
Papiery procentowe T-wa		10,960,978.20
Papiery procentowe T-wa zastaw. w Ros. B-ku Państwa		1.—
Papiery procentowe funduszu rezerwowego		2.—
Zdyskontowane weksle.		
a) weksle na Łódź	59,321,160.72	
b) weksle na inne miejscowości	23,949,679.99	
c) weksle dla zabezp. specj. bież. r. w Ros. B-ku P.	1.	
d) weksle redyskontowane	27,698,449.—	
e) weksle do inkasa u naszych korespondentów	13,985,857.69	124,955,148.40
Rachunek specj. bież. pod zastaw papierów %%		5,899,128.44
Wewnętrzne urządzenie		1.—
Nowy gmach	719,642.51	
Stary gmach	133,315.20	
Próżny plac	97,200.—	950,157.71
Weksle inkasowe w portfelu	2,859,433.82	
Weksle inkasowe u naszych korespondentów	12,009,411.97	14,868,845.79
		262,821,088.98

STAN BIERNY.	Marki i fenigi	
10% udziały członków T-wa		43,963,738.—
Kapitał rezerwowy		1,865,875.—
Wkłady.		
a) terminowe od osób postronnych	23,599,613.—	
b) bezterminowe od osób postronnych	66,147,717.—	
c) bezterminowe od członków	15,580,969.66	105,328,299.66
Fundusz amortyzacyjny nieruchomości		338,856.33
Fundusz dla zabezp. poleconej korespondencji		32,400.—
Korespondenci „Nostro"		1,058,351.46
„ „Loro"		56,118,541.04
Redyskonto weksli		27,698,449.—
Podatki państwowe		276,642.79
Specj. bież. rach. w Ros. Banku P. pod sast. papier. %% / Specj. bież. rach. w Ros. Banku P. pod zastaw weksli		2.—
Sumy przechodnie		513,987.06
Weksle przyjęte do inkasa		14,868,845.79
Procenty i prowizja na okres przyszły		1,456,421.—
Zysk za 1921 r.		9,302,679.86
		262,821,088.98

Sp. Akc. Pabjanickiej Fabryki Papieru „ROB. SAENGER" — Zarząd w Warszawie.

Bilans w dniu 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.		
Place i budynki	Mk.	140,728,853.41
Maszyny i urządzenia	„	450,857,403.24
Ruchomości, narzędzia i inwent. żywy	„	9,642,071.25
Wyroby gotowe i półfabrykaty	„	222,821,914.—
Surowiec i magazyny materjałów	„	193,940,115.72
Kasa i banki	„	23,726,638.54
Państwowa Pożyczka Wewn. 1920 r.	„	2,100,000.—
Dłużnicy	„	133,878,073.22
Sumy przechodnie	„	726,400.—
	Mk.	1,178,421,561.38

STAN BIERNY.		
Kapitał zakładowy	Mk.	600,000,000.—
„ zapasowy	„	5,271,464.41
„ amortyzacyjny	„	58,007,836.—
Fundusz rezerwowy specjalny	„	34,560.—
„ „ na pokrycie strat na dłużnikach	„	136,590.80
Wierzyciele	„	224,239,891.12
Sumy przechodnie	„	11,371,813.—
Do podziału przez Walne Zgromadz.	„	279,359,406.05
	Mk.	1,178,421,561.38

Rachunek Zysków i Strat.

Wynagrodzenie członków Zarządu i pensje pracowników	Mk.	72,652,839.50
Koszty handlowe i podatki	„	201,694,553.34
Koszty nieczynnej papierni we Włocławku	„	8,778,778.03
Amortyzacja nieruchomości i ruchomości	„	51,265,856.—
Do podziału przez Walne Zgromadz.	„	279,359,406.05
	Mk.	613,751,432.92

Pozostałość zysku z roku 1920	Mk.	4,515,674.83
Dochód z produkcji	„	609,216,049.91
Zysk na procentach	„	19,708.18
	Mk.	613,751,432.92

Bilans i sprawozdanie Zarządu Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów, odbyte w dniu 10 maja r. b. zaakceptowało i uchwaliło przeznaczyć z czystych zysków:

Na kapitał zapasowy	Mk.	22,817,703.—
„ cele społeczne	„	2,000,000.—
„ tantjemę dla Zarządu	„	25,202,602.—
„ wynagrodzenie członków Komisji Rewizyjnej	„	250,000.—
„ dywidendę 30%	„	180,000,000.—
„ nowy okres rachunkowy	„	49,089,101.05
	Mk.	279,359,406.05

Bilans Warszawskiego Tow. Wzajemnego Kredytu, w likwidacji.

Warszawa, Moniuszki Nr 2 (Plac Napoleona 7).

STAN CZYNNY.		Za rok 1920.	Za rok 1921.		
1. Kasa		316,014.51			24,457.85
2. R-ek bież. w Banku Zjedn. Ziem Polskich		3,469,252.11			7,075,100.—
3. Monety zagraniczne		76,521.83			56,560.85
4. Papiery publiczne:					
a) własny fundusz zapasowy Rb. 1,231,684.— =	2,478,035 05			2,478,035.05	
b) własny fundusz Przezorności i Pomocy Rb. 200.— =	922 32			922.32	
c) wł. Towarzystwa	557,166.83	3,036,124.20		508,078.35	2,987,035.72
5. Skup weksli osobistych:					
na Warszawę w portfelu	1,454,130.74		193,460.83		
w reeskoncie	83,738.36		83,738.36		
na zabezpiecz. otwart. kredytu w Ros. Banku Państw	910,873 13	2,448,742.23	910,873.13	1,188,072.32	
zamiejsc. w portfelu	31.974.39		23,421.81		
u korespondentów	19,220.54	51,194.93	16,098.56	39,520.37	1,227,592.69
6. Skup weksli hipotecznych		449,423 04			253,943.04
7. Weksle protestowane		1,030.22			
8. Należności zabezp. hipot.		6.741.44			6,741.44
9. Pożyczki na zastaw papierów		42,967.93			1,723.65
10. Otwarte kredyty		678.964.37			46,832.26
11. Korespondenci		381,333.94			113.566.32
12. Zaliczenie na poczet udziałów		961,061 20			1,149.481.20
13. Wydatki zwrotne		155.573.92			71,623.51
Ogół stanu czynnego		12,087,969.55			13,014,658.53

STAN BIERNY.	Za r. 1920.	Za r. 1921.
1. Wnioski 10% Uczestników	1,946,861.60	1,939,712.—
2. Fundusz zapasowy	2,646,360.89	2,646,360.89
3. „ przezorności	128,020.57	
4. „ udziałowców	2,495,225.66	2,443,173.01
5. Nadzwyczajna rezerwa	220,320.—	220,320.—
6. Kapitały na lokacji	887,914.55	709,899.14
7. Rachunki przekazowe	252,508.—	186,263.87
8. Reeskonta weksli	83,738.36	83,738.36
9. Otwarty kredyt w Ros. B. P.	2,292,715.07	3,291,491.93
10. Korespondenci	268,884.71	18,570.97
11. Wnioski zmarłych uczestników	172,993.17	159.169.17
12. Podatki skarbowe	7,962.82	609.77
13. Rachunki przechodnie	341,262.97	301,115.92
14. Zyski i straty	343,200.56	952,233.50
Ogół stanu biernego	12,087,969.55	13,014,658.53

Rachunek zysków i strat za rok 1921.

WINIEN.		
1. Procenty		1,005,813.15
2. Koszty handlowe:		
Wydatki biurowe	37,624.90	
Porto, telegraf, stemple	4,383.—	
Ogłoszenia	25,695.—	
Płace pracowników i Komisji	955,226 65	
Materjały pisemne i druki	6,200.—	1,029,129.55
3. Podatki skarbowe i miejskie		218,565.90
4. Odpisano na straty		176.925 64
5. Zysk za rok 1921		952,233 50
		3,382,667.74

MA.	
1. Pozostałość zysków za rok 1920	343,200.56
2. Wpływy od dłużników za weksle odpisane na straty	28,506.09
3. Procenty i prowizje	855,639.22
4. Zysk na kursie	2,155,321.87
	3,382,667.74

Łódzka Akcyjna Spółka Ubezpieczeń „PAX" w Łodzi.

Bilans A dniu 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY	
Zobowiązania akcjonarjuszów na niezapłacony kapitał zakładowy na mocy art. 1-go Ustawy z d. 20 kwietnia 1919 r.	Mk. 4,500,000.—	Kapitał zakładowy	Mk. 6,000,000.—
Kasa	„ 639,341.60	Fundusz organizacyjny	„ 600,000.—
Banki	„ 6,447,110.—	Premje rezerwowe na udział Towarzyst.	„ 3,845,001.53
Papiery publiczne z kuponami	„ 364.191.66	Rezerwa na pogorzele nieureg. na udział Towarzystwa	„ 671,292.—
Jeneralne Reprezentacje i ajenci	„ 31,279,336 41	Kapitał zapasowy	„ 22,149.—
Różni	„ 16,335.80	Specjalny kapitał rezerwowy	„ 31,096.32
Akcje, stanowiące kaucje członków Zarządu i Dyrektora Zarządzającego	„ 248,500.—	Towarzystwo reasekuracyjne	„ 25,519,730.33
Ruchomości biurowe	„ 100 —	Kaucje: a) członków zarz. i dyr. Mk. 248.500 —; b) ajentów „ 30,000.—	„ 278,500.—
		Różni	„ 2,201,218.15
		Państwowy zarząd skarbowy stempel za IV kwartał	„ 1,361,028.68
		Ajenci	„ 392,986.67
		Niepodniesiona dywidenda	„ 34,875.—
		Fundusz kasy przezorności urzędników T-wa	„ 15,300.—
		Zyski i straty	„ 2,521,737 79
	Mk 43,494,915.47		Mk. 43,494,915.47

Rachunek Zysków i Strat.

Zysk	Mk. 2,521,737.79	Pozostałość z 1920 r.	Mk. 1,096.31
		Zysk na r-ku ubezpieczeń od ognia	„ 2,409,858.06
		Procenty od funduszów T-wa	„ 93,883.42
		Kupony od papierów publicznych	„ 16,900.—
	Mk. 2,521,737.79		Mk. 2,521,737.79

Podział Zysków.

Zysk, podług bilansu		Mk. 2,521,737.79
Rezerwa na podatek przemysłowy	Mk. 756,600.—	
10% na kapitał zapasowy	„ 252,174.—	
10% na wynagrodzenie Zarządu	„ 252,174.—	
Tantjemy	„ 250,000.—	
6% dywidendy zasadniczej § 66 statutu	„ 90,000 —	„ 1,600,948.—
Pozostaje		„ 920,789.79
Z których przeznacza się na specjalny kap. rezerw.	„ 460,395 —	
Na dodatkową dywidendę	„ 210,000.—	
Na kasę przezorności urzędników T-wa	„ 100,000.—	„ 740,395 —
Przenosi się na 1922 r.		Mk. 150,394.79

Zarząd Łódzkiej Akcyjnej Spółki Ubezpieczeń „PAX".

Prezes: Karol Steinert. Vice-Prezes: Tomasz Stożkowski. Członkowie: Max Fischer, Franciszek Ramisch, Emil Hirszberg, Jakób Petters, Mieczysław Pinkus, Juljusz Kinderman, Wiesław Gerlicz, Juljusz Triebe, Władysław Landsberg i Władysław Jechalski. Dyrektor Zarządzający: Wiktor Blumenthal Główny Buchalter: J. Tuvé. Kasjer: B. Gołaszewski.

Bilans Sp. z ogr. odp. Restauracji przy hotelach „BRÜHL"—„BRISTOL" w Warszawie na d. 1 stycznia 1922 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotówka w kasie	Mk. 45,791.66	Kapitał udziałowy	Mk. 1,860,000.—
Kaucje	„ 1,215,000. —	Kapitał zapasowy	„ 394,000.—
Dłużnicy i wierzyciele	„ 5,486,892.20	Kaucje	„ 30,000.—
Ruchomości	„ 6,321,189.30	Dłużnicy i wierzyciele	„ 21,231,539.01
Towary	„ 60,145,675.—	R-k strat i zysków	„ 50,423,084.15
Koszty poniesione w 1921 r. na 1922 r.	„ 724,075 —		
	Mk. 73,938,623 16		Mk. 73,938,623 16

Rachunek strat i zysków za czas od dnia 1 stycznia do 31 grudnia włącznie 1922 r.

WYDATKI.			DOCHODY.	
Koszty handlowe		Mk. 74,530,224.35	Procenty	Mk. 63,500.—
Z czystego zysku wynoszącego	Mk. 50,423,084.15		Zysk brutto na towarach	„ 124,889,808.50
Przechodzi w myśl uchwały Ogólnego Zebrania:				
1. 10% na amortyz. ruchomości	Mk. 632,118.15			
2. dywid. od udz. członków	„ 33,978,945.—			
3. rezerwa na podatek od zysku	„ 15,812,021.—	„ 50,423,084.15		
		Mk. 124,953,308.50		Mk. 124,953,308.50

Towarzystwo Akcyjne Fabryk Cukru i Rafinerji „LUBNA” i „SZRENIAWA”.

BILANS na d. 1 sierpnia 1921 r. — za okres sprawozdawczy 1920 — 1921 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Nieruchomości	Mk. 3,996,516.60	Kapitał akcyjny	Mk. 9,600,000.—
Ruchomości	„ 4,616,581.73	5% kapitał obligacyjny	„ 488,600.—
Remanenty	„ 8,345,956.47	Fundusz zasobowy	„ 394,213.60
Gotówka — papiery procentowe własne i inne walory	„ 3,327,615.05	Kasa emerytalno-lokacyjna	„ 83,816.40
Kasa emerytalno-lokacyjna	„ 67,744.40	Rezerwa na podatek dochodowy	„ 810,000.—
Różni	„ 10,611,869.41	Różni	„ 18,166,367.91
Rachunek przechodni	„ 2,653,205.61	Rachunek przechodni	„ 44,761.60
		Zysk czysty	„ 4,031,729.76
	Mk. 33,619,489 27		Mk. 33,619,489 27

PODZIAŁ ZYSKU.

Zysk według bilansu Mk. 4,031,729.76.

Na amortyzację majątku	Mk. 1,910,143.—
„ fundusz zasobowy	„ 201,586.76
„ 20%-wą dywidendę t. j. po 200 mk. na akcje 1000 mk.	„ 1,920,000.—
	Mk. 4,031,729.76

„AUTOMOBIL”, Spółka z ogr. odpow. ul. Solec № 103.

BILANS za 1920 rok.

Do dłużników	Mk. 12,250 —	U kasy	Mk. 132,993.25
„ dywidendy	„ 10,000.—	„ dłużników	„ 234,797.—
„ sum przechodnich	„ 1,605.15	„ materjałów	„ 84,600.—
„ kapitału zapasowego (zysk)	„ 484,497.54	„ narzędzi i instr.	„ 25,816.95
„ Udziałów	„ 130,000.—	„ urządz. i ruchom.	„ 159,795.49
		„ banku zachodn.	„ 350.—
	Mk. 638.352 69		Mk. 638,352.69

Sprawozdanie Zarządu Hurtowni Stow. Kupców Kolonjalnych Chrześcijan m. Płocka i okolicy za 1921 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa	Mk. 3,967.04	Kapitał udziałowy	Mk. 243,281.92
		„ rezerwowy	„ 5,504.52
Towary	„ 586,909.94	„ wpisowy	„ 369.66
		„ zapasowy	„ 8,857.10
Dłużnicy	„ 16,421.12	Sumy przechodnie	„ 10,253.34
		Wierzyciele	„ 100,294.04
Urządzenia	„ 20,150.—	Czysty zysk	„ 258,887.52
	Mk. 627,448.10		Mk. 627,448.10

Rachunek Strat i Zysków.

STRATY.		ZYSKI.	
Koszty handlowe	Mk. 315,451.12	Zysk brutto na towarach	Mk. 682,132.09
Zapłacone procenty	„ 107,793.45		
Czysty zysk	„ 258,887.52		
	Mk. 682,132.09		Mk. 682,132.09

Bilans Jędrzejewskiego Stowarzyszenia Spółdzielczego na 1 stycznia 1921 r.

Kasa	Mk. 14,451.17	Kapitał udziałowy	Mk. 45,500.—
Towary	„ 362,685.15	„ żelazny	„ 38,088.89
Ruchomości	„ 27,795.—	Fundusz społecnny	„ 625.—
Bank Związków Ziemian	„ 36,450.—	Kredytorzy	„ 171,866.—
Sumy przechodnie	„ 14,232.10	Sumy przechodnie	„ 29,133 55
		Zysk 1920 roku	„ 170,399.98
	Mk. 455.613.42		Mk. 455,613.42

Rachunek strat i zysków za 1920 rok.

Straty.		Zyski.	
Koszty handlowe	Mk. 79,454.86	Na towarach	Mk. 264,389.49
Tantjema zarządzającego	„ 18,933.33	Na przeszacow. ruchomości	„ 3,602.—
Czysty zysk	„ 170,399.98	Pozostałość po b. dziale handl.	„ 796.68
	Mk. 268,788.17		Mk. 268,788.17

BILANS BANKU PRZEMYSŁOWEGO WARSZAWSKIEGO

na 1-szy stycznia 1922 roku.

STAN CZYNNY.		Mk. i fen.
Gotowizna w kasie		96,416,245.78
Pozostałość w P. K. K. P.		86,638.885.62
Pozostałość w P. K. O.		2,546,030.80
Pieniądze zagraniczne		18,710,300.67
Papiery publiczne własne:		
a) papiery państw.	Mk. 17,143.903 57	
b) papiery hyp. i komun.	„ 1,502,835.90	
c) akcje	„ 8,415,112.60	27,061,852.07
Udziały w różnych przedsiębiorstwach		31,112,472.80
Weksle zdyskontowane		96,209,648.27
Kupony zdyskontowane i papiery wylosowane		299,214.91
Rachunki otwartego kredytu:		
a) zabezp. pap. publiczn.	Mk. 2,908,116.09	
b) „ wekslami	„ 683,614,773.35	
c) „ innemi wart.	„ 234,169,737.58	920,692,627.02
Pożyczki terminowe:		
a) zabezp. pap. publ.	Mk. 811,111.50	
b) „ innemi wart.	„ 129,407,949.75	130,219,061.25
R-ki korespondentów „loro":		
a) korespondenci krajowi	Mk. 27,480,082.61	
a) „ zagran.	„ 1,581,225.87	29,061,308.48
R-ki korespondent. „nostro":		
a) w bankach krajowych	Mk. 5,428,982.86	
b) „ zagran.	—.—	5,428,982.86
Nieruchomości		1,212,488.70
Ruchomości		9,389,907.28
R-ki Oddziałów z Zarządem		45,248,639 85
R-ki przechodnie		29,564,026 07
		1,529,811,692.43

STAN BIERNY.		Mk. i fen.
Kapitał zakładowy		32,400,000.—
„ zapasowy ustawowy		889,913 04
Inne rezerwy		4,229,646.12
Wkłady:		
a) terminowe	Mk. 77,418,170.60	
b) rachunki czekowe	„ 597.476,248.47	674,894,419.07
Kasa przezorności prac. Banku		667,926.16
Weksle redyskontowane		9,380,800.—
Redyskonto należności książkowych		178,163,443.66
R-ki korespondentów „loro":		
a) korespon. krajowi	Mk. 97,805,044.32	
b) „ zagran.	„ 66,924,703.54	164,729,747.86
R-ki korespondentów „nostro":		
a) w bankach krajow.	Mk. 27,119,804.01	
b) „ zagran.	„ 164,072,220.47	191,192,024.48
R-ek w P. K. K. P.		4,800,000.—
„ w b. ros. Banku Państwa		3,711,917.85
Przekazy do opłacenia		69,348,583.22
Należności skarbowe		4,093,327.41
Procenty i prowizje		518,237.13
R-ki Zarządu z Oddziałami		53,694,841 85
Dywidenda niepodniesiona		249,966.—
Rachunki przechodnie		131.639,069.11
Rachunek Zysków i Strat		5,207,829.47
		1,529,811,692.43

Rachunek Zysków i Strat.

DEBET.	Mk. i fen.
Koszty handlowe	141,184,074.68
Amortyzacja nieruchomości	67,034.—
Amortyzacja ruchomości	1,032,579.30
Należności wątpliwe	4,139,436.71
Strata na kursie przedwojennych zobowiązań zagranicznych	93,944,261.11
Zysk	5,207,829 47
	245,575,215 27

KREDYT.	Mk. i fen.
Procenty i prowizje	226,274,748.60
Zysk na kursie pap. publicznych własnych	13,517,642.16
Zysk z udziałów w różnych przedsiębior.	5 602,937.98
Dochód z nieruchomości	179,886.53
	245,575,215.27

Prezes Zarządu: Emil de Ryss. Członkowie: Marjan Biliński, Fryderyk Jurjewicz, Józef Natanson i Dr. Zdzisław Sluszkiewic. Buchalter główny: Jerzy Lewartowski.

BILANS BANKU POWSZECHNEGO W PIOTRKOWIE — SPÓŁKI AKCYJNEJ.

STAN CZYNNY.	Na dzień 1 kwietnia 1922 r. Mk. i fen.	Na dzień 1 maja 1922 r. Mki i fen.
Gotowizna w kasie	1,720,896.37	1,360,286.39
R-k przekazowy w P. K. K. P.	3,013,672.50	4,513,672.50
Pocztowa kasa oszczędności	29,370.85	14,770 85
Waluty i dewizy zagraniczne	377,730.50	624,395.50
Papiery procentowe:		
a) papiery państwowe	1,041,350.—	1,018,450 —
b) akcje	547,410.—	547,410.—
Weksle zdyskontowane	5,374,000.—	5,294,000.—
Specjalne rachunki bieżące	4,772,260.86	1,731,930.86
Nieruchomość	1,806,904.56	1,807,912.89
Skarbiec z kasetk. i ruchomoś.	934,500.—	935,800.—
Koszty handlowe	1,053,527.20	1,485,787.20
Danina	371,073.40	741,406.80
Różne rachunki	1,078,306.90	1,078,512.15
	22,121,003.14	21,154,335.14

STAN BIERNY.	Na dzień 1 kwietnia 1922 r. Mk. i fen.	Na dzień 1 maja 1922 r. Mk. i fen.
Kapitał zakładowy	5,000,000.—	5,000,000.—
Kapitał amortyzacyjny	93,200.—	93,200.—
Specjalny kapitał zasobowy	792,500.—	792,500.—
Kapitał zasobowy	100,000.—	100,000.—
Lokacje terminowe	2,269,406.—	2,369,406.—
Rachunki bieżące	4,916,715.49	6,973,699.49
Redyskonto weksli	3,009,000.—	2,609,000.—
Relombardowane papiery %%	703,000.—	703,000 —
Korespondenci (Loro)	2,506,832.73	33,946.73
Korespondenci (Nostro)	—.—	—.—
Procenty i prowizje	895,204.88	933,325.88
R-k strat i zysków	506,483.—	402,483.—
Dywidenda	712,385.—	515,765.—
Różne rachunki	616,276.04	628,009.04
	22,121,003.14	21,154,335.14

BILANS Sp. Akc. BRONIKOWSKI, GRODZKI i WASILEWSKI, w miejscu, ul. Senatorska 33

na dzień 31-go grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	Mk. 1,203,244 71	Kapitał zakładowy	Mk. 35,000,000.—
Maszyny rolnicze	„ 147,870,174.51	„ zapasowy	„ 134,520.50
Nasiona	„ 5,896,575.—	Wierzyciele	„ 137,822,911.12
Nieruchomości	„ 7,615,816.—	Zysk za 1921 rok	„ 9,548,240.79
Ruchomości kantorowe	„ 50,000.—		
„ warsztatowe	„ 50,000.—		
Przekazy	„ 640,900.—		
Akcje zdeponowane	„ 125,000.—		
Dłużnicy	„ 19,053,962.19		
	Mk. 182,505,672.41		Mk. 182,505,672 41

Rachunek zysków i strat.

Koszta handlowe	Mk. 49,042,819.37	Zysk brutto	Mk. 77,020,006.49
Rachunek warsztatów	„ 13,900,252.38		
Procenty	„ 4,528,693,95		
Zysk netto za 1921 rok	„ 9,548,240.79		
	Mk. 77,020,006.49		Mk. 77,020,006.49

Podział zysku.

Na kapitał zapasowy	Mk. 1,148,240.79	Zysk	Mk. 9,548,240.79
Dodatkowe wynagrodzenie zarządu	„ 1,260,000.—		
Do przeniesienia na 1922 rok	„ 140,000.—		
Dywidenda 20%	„ 7,000,000.—		
	Mk 9,548,240.79		Mk. 9,548,240.79

Towarzystwo Akc. Budowy i Prowadzenia Hotelów w Warszawie.

Bilans po 31 Grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.		
Nieruch. Nr. 6176 (plac 12905 łokci kw.)	Mk. 837,324.65	Kapitał zakładowy		Mk. 2,160,000.—
Koszty budowy hotelu Bristol	„ 3,869,294 70	Kapitał zapasowy		„ 99,286.26
Inwentarz	„ 973,941.42	Amortyzacja		„ 1,082,160.—
Papiery procentowe	„ 7,174,903.90	Niepodniesiona dywidenda		„ 27,081.—
Rachunek depozytów	„ 7,318,136.40	Wierzyciele:		
Rachunki przechodnie	„ 1,156.646.20	a) hypoteczni	Mk. 2,611,702.96	
Dłużnicy	„ 22,495,386.33	b) pozahypoteczni	„ 20,130,514 84	„ 22,742,217.80
Remanenty	„ 4,119,726 68	Akcepty i weksle		„ 2,943,372.75
Straty za rok 1916, 1917 i 1920	„ 4,316,809.58	Kaucje		„ 1,205,168.88
Kasa	„ 517,016.60	Rachunek depozytów		„ 7,318,136.40
		Rachunki przechodnie		„ 74,254.34
		Zyski i straty		„ 15,127,509.03
	Mk. 52,779,186 46			Mk. 52,779,186.46

Rachunek Zysków i Strat.

WINIEN.			M A.		
Pensje i płace		Mk. 18,308,189.87	Dochód z Hotelu	Mk. 36,343,830.17	
Podatki, patenty, stemple i akty notarjalne		„ 1,635,231.65	Dochód z wpływów za oświetlenie, ogrzewanie, telefony i usługę	„ 28,251,310.—	Mk. 64,595,140.17
Asekuracje		„ 6,441.42	Dochód z restauracji		„ 12,514,526.30
Koszty ogólne interesu		„ 4,970,321 46	Dochód ze sprzedaży remanentów		„ 9,919,943.05
Procenty i prowizje		„ 255,894.54	Komorne i różne inne dochody		„ 3,356,955.83
Ogrzewanie centralne		„ 21,496,797.08			
Utrzymanie stacji centralnej		„ 9,986,231.95			
Utrzymanie urządzeń technicznych		„ 2,382,410.50			
Remont:					
a) budynku	Mk. 764,326.65				
b) inwentarza	„ 15,453,204.20	„ 16,217,530.85			
Saldo		„ 15,127,509.03			
		Mk. 90,386,565 35			Mk. 90,386,565 35

WYCIĄG ZE SPRAWOZDANIA SYNDYKATU ROLNICZEGO WARSZAWSKIEGO

Centrali w Warszawie z 13-ma prowincjonalnemi Filjami za rok operacyjny 1919.

Bilans na dzień 31 grudnia 1919 roku.

STAN CZYNNY.

Nieruchomości	Mk.	2,257,386.46
Ruchomości i inwentarz żywy	„	676,430.29
Kasa	„	1,831,813.20
Akcje, udziały i papiery procentowe	„	1,838,987.22
Weksle	„	1,139,031.31
Banki	„	1,587,847.44
Dłużnicy	„	18,356,280.82
Kasa przezorności	„	79,672.04
Kaucje	„	163,471.—
Towary	„	10,768,236.76
Zboże (kampanja 1919/20 r.)	„	38,732,178.13
Straty wojenne	„	263,733.16
Sumy przejściowe	„	456,258 45
	Mk.	78,151,326.28

STAN BIERNY.

Kapitał zapasowy			Mk.	288,723.70
Kapitał obrotowy			„	2,886,235.97
Kapitał amortyzacyjny			„	490,080.07
Akcepty			„	7,677,802.93
Banki			„	4,948 539 77
Wierzyciele			„	24,675,118.67
Kasa przezorności			„	481,161.47
Kaucje			„	220,320.—
Zboże (kampanja 1919/20 r.)			„	32,140,591.52
Rezerwa na straty wojenne, należności wątpliwe i podatki			„	614,137.96
Fundusz na budowę mieszkań dla pracowników			„	1,000,000.—
Fundusz asekuracyjny			„	100,000.—
Niepodniesiona dywidenda i repartycja			„	4,294.51
Sumy przejściowe			„	72,173.30
Zysk:				
pozostałość z 1918 r.	Mk.	1,994.85		
za rok 1919	„	2,550,250 56	„	2,553,245.41
			Mk.	78,151,326 28

Rachunek strat i zysków za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1919 r.

Wydatki			Mk.	5,721,306.65
Zysk:				
pozostałość z 1918 r.	Mk.	1,994.85		
za rok 1919	„	2,550,250.56	„	2,552,245.41
			Mk.	8,273,552.06

Zysk brutto ze sprzedaży towarów	Mk.	8,262,363.77
Różne wpływy	„	9,193.44
Pozostałość zysku z roku 1918	„	1,994 85
	Mk.	8,273,552 06

Bilans i sprawozdanie zostały przez Ogólne Zebranie Członków Syndykatu Rolniczego Warszawskiego zatwierdzone w dniu 4 grudnia 1920 r.; osiągnięty zysk w sumie Mk. 2,552,245.41 rozdzielony został w następujący sposób:

Na kapitał zapasowy	Mk.	638,061.35
„ dywidendę od udziałów Członków Syndykatu	„	219,061 06
„ dodatkowe wynagrodzenie Zarządu i pracowników	„	287,127.60
„ rabat od zakupionych przez Członków w roku sprawozd. towarów	„	200,000.—
„ subsydja dla instytucji społecznych, żołnierza polskiego i plebiscyty	„	407,995.40
Zarezerwowano na podatki	„	800,000.—
	Mk.	2,552,245.41

Bilans za rok 1921 „Wschodniego Towarzystwa dla Handlu, Przemysłu i Urządzeń Rolnych—Spółka Akcyjna".

STAN CZYNNY.

Kasa Saldo	Mk.	933,507.77
Banki	„	548,811.85
Papiery publiczne własne	„	1,466,350.—
Waluty Obce	„	28,600.—
Towary	„	20,648,206.73
Towary konsygnacyjne Saldo	„	6,264,001.43
Las	„	608,530.76
Ruchomości	„	431,970 —
Awanse do obracunku Saldo	„	20,000.—
Dłużnicy	„	1,279,395.70
Sumy przechodnie	„	1,293,727.50
Koszty Og. i Nakł. Ekspl. Leśnej	„	2,456,720.—
Zagospodarowanie folwarku	„	2,017,982.70
	Mk.	37,997,801.44

STAN BIERNY.

Kapitał Zakładowy	Mk.	12,000,000.—
Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa R-k Poż.	„	800,000.—
Akcepty Saldo	„	1,900,000.—
Tranzakcje Wspólne	„	4,685,439.50
Wierzyciele	„	3,376,300 45
Firmy Reprezentowane	„	6,165,811.44
Komitenci	„	7,121 50
Sumy Przechodnie—Saldo	„	597,338.—
Sprzedaż Drzewa	„	2,711,638.—
Zysk	„	5,754,154.55
	Mk	37,997,803.44

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN.

Procenty i prowizja	Mk.	427,485.11
Różnice kursu	„	275,722.50
Koszty handlowe	„	15,858.372 68
Zysk	„	5,754.154 55
	Mk.	22,315,734.84

MA.

Zysk na towarach	Mk.	18,290,772.30
Zysk ze sprzedaży tartaku i drzewa	„	3,968,050 24
Prowizje od różnych operacji	„	56,912 30
	Mk.	22,315,734 84

Dywidendę za rok 1921-szy, w wysokości 30% pro rata, temporis, wypłaca Kasa T-wa w siedzibie Zarządu w Warszawie przy ul. Chmielnej Nr. 10 m. 1 od godz. 12-ej do 2-ej.

O G Ł O S Z E N I E.

Polecamy prowadzącemu rejestra handlowe ażeby w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Hospodarsko-torhowelna Spiłka" stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Sądowej Wiszni wpisał, że na walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia w dniu 31/5 1922 r. przeprowadzonym uchwalono rozwiązanie i likwidację stowarzyszenia. — Na likwidatorów wybrano: Włodzimierza Strusiewicza, Iwana Jaremiyszyna i Michała Kłosa, którzy firmę podpisywać będą. — Wzywa się wierzycieli do zgłoszenia swych praw.

Przemyśl, 29 lipca 1922 r.

Sąd Okręgowy O. IV.

Likwidacja Jeziornskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Jeziornie.

Komisja likwidacyjna Jeziornskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Jeziornie, stosownie do art. 76 ustawy o spółdzielniach podaje do wiadomości członków Towarzystwa i osób zainteresowanych, że wskutek likwidacji rzeczonego Towarzystwa z mocy uchwał dwuch walnych zebrań w dn. 20 marca i 3 kwietnia r. b., zgłoszone zostało rozwiązanie Towarzystwa do rejestru. W związku z powyższem Komisja likwidacyjna wzywa wierzycieli Towarzystwa do zgłaszania swych pretensji, a dłużników do regulowania zaciągniętych względem Towarzystwa zobowiązań.

Komisja likwidacyjna Praskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego Targowa Nr. 59 zawiadamia, że pomienione Towarzystwo mocą uchwały ogólnego zebrania członków, zapadłej w dniu 20 marca 1922 roku, a opublikowanej w Monitorze Polskim z dn. 27 lipca 1922 roku Nr. 168, podlega likwidacji, przeto wzywa się dłużników do spłacania zaciągniętych w tem Towarzystwie pożyczek, a wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń. Ostrzega się przytem, że wkłady nie podniesione od dnia 1 stycznia 1923 roku, przestaną procentować.

KOMISJA LIKWIDACYJNA

Syndykatu Ogrodniczego Warszawskiego

podaje do wiadomości powszechnej, iż Syndykat ten został rozwiązany. Wszelkie pretensje z tytułu działalności Syndykatu winny być w terminie do dnia 31 grudnia r. b. przedstawione Komisji Likwidacyjnej w Warszawie, Gmach Centr. Tow. Rolnicz. przy ul. Kopernika 30 w Sali posiedzień na I piętrze dla ostatecznego załatwiania.

Komisja Likwidacyjna: Józef Chomicz, Mieczysław Jankowski i Feliks Wojewódzki.

Kierownik biura Komisji Likwid. Roman Kreczmer.

Z A R Z Ą D

WARSZAWSKIEJ KASY KREDYTOWEJ

podaje do wiadomości członków, że w dniu 14 grudnia r. b. o godz. 10 z rana w lokalu Towarzystwa przy ul. Ś-to-Krzyskiej Nr. 20 odbędzie się 20 zwyczajne ogólne zebranie członków kasy z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór przewodniczącego.
2) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, Rady i Zarządu.
3) Zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za 1921 r. budżetu na 1922 r.
4) Podział zysku.
5) Zmiana firmy.
6) Zmiana siedziby prawnej Kasy.
7) Wybory członków do władz kasy.
8) Wolne wnioski.

W razie nieprzybycia wymaganej liczby członków, ogólne zebranie odbędzie .w drugim terminie, prawomocnym bez względu na liczbę przybyłych członków w tymże dniu t. j. 14 grudnia o godz. 6 popoł. w tymże lokalu.

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ „ORZEŁ"

Spółka Akcyjna w Warszawie.

zawiadamia niniejszem pp. akcjonarjuszów, że w myśl postanowienia Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dnia 21 marca 1922 r., zatwierdzonego przez Ministerstwo Skarbu oraz Ministerstwo Przemysłu i Handlu dnia 6 listopada 1922 r., **kapitał zakładowy Towarzystwa powiększony zostaje o Mk. 5,000,000.— do ogólnej sumy Mk. 15,000,000.— przez wypuszczenie 5,000 akcji po Mk. 1,000.— każda.**

Na mocy powyższego Zarząd ogłasza subskrypcję na 5,000 akcji II-ej emisji wartości nominalnej po Mk. 1,000.— na warunkach następujących:

a) z pośród 5,000 sztuk akcji II-ej emisji, 4,000 akcji jest imiennych, a 1,000 akcji jest na okaziciela,

b) pierwszeństwo do nabycia akcji II-ej emisji służy właścicielom akcji I-ej emisji w stosunku jednej akcji II-ej emisji na każde dwie akcje I-ej emisji,

c) repartycji tych akcji, na które dotychczasowi akcjonarjusze z tytułu posiadania prawa pierwszeństwa nie zapiszą się, dokona Zarząd według swego uznania,

d) pod względem udziałów w zyskach i praw przysługujących akcjonarjuszom akcje nowej emisji będą zrównane z akcjami I-ej emisji z prawem na dywidendę od dnia 1 października 1922 roku,

e) cena emisyjna akcji II-ej emisji określa się na Mk. 1,500.— z czego Mk. 1,000.— przeznacza się na kapitał zakładowy, Mk. 50.— na kapitał zapasowy, Mk. 50.— na kapitał zapasowy specjalny, Mk. 150.— na koszta organizacyjne i Mk. 250.— na koszta emisji,

f) całkowita należność za akcje powinna być wpłacona w czasie do 28 grudnia 1922 roku włącznie do Banku Dyskontowego Warszawskiego w Warszawie, ul. Fredry Nr 8, w godzinach urzędowych przy równoczesnem przedstawieniu świadectw tymczasowych do ostemplowania.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22, № 19296, 28/XI 1922.